

***ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ
ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 15. ЈАНУАРА 2007. ГОДИНЕ***

Председник већа: Отварам заседање у кривичном предмету К.П. бр.5/03 у кривичном поступку против опт. Милорада Улемека и других, по оптужници Окружног јавног тужилаштва у Београду – Специјалног тужиоца КТС.бр.2/03 од 21. августа 2003. године.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић, лично, пуномоћник породице оштећеног Председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића адвокат Срђа Поповић и адвокат Дошен Мајкић Нино, пуномоћник оштећеног Милана Веруовића, нико, а уредно обавештени о наставку главног претреса, окривљени Милорад Улемек са браниоцем адвокатом Марком Миливојевићем, окривљени Звездан Јовановић са браниоцем адвокатом Ненадом Вукасовићем, окривљени Александар Симовић са браниоцима адвокатима Миодрагом Рашићем и Желимиром Чабрилом, који су браниоци и окривљеног Милоша Симовића коме се суди у одсуству, бранилац окривљеног Владимира Милисављевића адвокат Александар Поповић, бранилац окривљеног Нинослава Константиновића адвокат Оливера Ђорђевић, бранилац окривљеног Сретка Калинића адвокат Александар Ђорђевић, бранилац окривљеног Милана Јуришића званог «Јуре» адвокат Оливера Ђорђевић по заменичком пуномоћју адвоката Александра Зарића, окривљени Душан Крсмановић са браниоцем адвокатом Милованом Комненићем, окривљени Саша Пејаковић са браниоцем адвокатом Крстом Боботом, окривљени Бранислав Безаревић са браниоцем адвокатом Жељком Грбовићем и окривљени Жељко Тојага са браниоцем адвокатом Крстом Боботом.

У наставку главни претрес је јаван.

Настављамо главни претрес доказним поступком.

Позивам сведоке који су позвани за данашњи главни претрес да приступе у судницу и то су Поповић Александар, Тизић Душан, Јелић Мирјана, Зорана Бајић и Китић Радован.

Констатујем да су приступили сведоци Тизић Душан, лично, Јелић Мирјана, лично, Поповић Александар, лично, Китић Радован, лично и Зорана Бајић, лично.

Нека приступи за говорницу сведок Китић Радован.

Остали нека буду ван суднице до позива суда.

Ви сте Радован Китић?

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: Име оца?

Сведок Радован Китић: Војислав.

Председник већа: Дан, месец и година вашег рођења?

Сведок Радован Китић: Датум и година?

Председник већа: Да.

Сведок Радован Китић: 23.11.1954. године.

Председник већа: Место рођења?

Сведок Радован Китић: Прокупље.

Председник већа: По занимању сте?

Сведок Радован Китић: Пензионер.

Председник већа: Чиме сте се бавили док нисте отишли у пензију?

Сведок Радован Китић: Био сам шеф одсека у Одељењу криминалистичке технике.

Председник већа: Како?

Сведок Радован Китић: Шеф одсека у Одељењу криминалистичке технике.

Председник већа: МУП-а Србије?

Сведок Радован Китић: Градски СУП Београд.

Председник већа: Добро. Адреса вашег стана?

Сведок Радован Китић: Булевар Михајла Пупина 20.

Председник већа: Ја ћу сада вас упозорити као сведока да сте пред судом дужни да говорите истину, да не смете ништа прећутати, да је давање лажног исказа кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања којима би вероватно изложили себе или себи блиска лица кривичном гоњењу, знатној материјалној штети или тешкој срамоти. Дужни сте да суду пријавите сваку промену адресе боравишта или пребивалишта.

Прво ми кажите да ли сте у сродству са некима од оптужених или оштећених у овом кривичном поступку?

Сведок Радован Китић: Не.

Председник већа: Нисте. Добро. Поред овога што сам вас упозорила на обавезе које имате као сведок и ваша права, дужни сте пред судом да положите заклетву. Позваћу вас да положите заклетву. Прочитаћу текст заклетве, па уколико сте сагласни са тим текстом ви реците «да», уколико нисте ви реците не желим да положим заклетву и изнећете разлоге због чега не желите да положите заклетву.

Текст заклетве гласи:

«Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати».

Да ли сте сагласни са овим текстом заклетве?

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: Добро. Пред овим судом у току је кривични поступак знате поводом извршеног убиства Председника Владе др. Зорана Ђинђића против окривљеног Милорада Улемека, Звездана Јовановића и осталих лица. Ви сте у то време радили у Градском СУП-у, Одељењу крим. технике. Можете ли да нам објасните и да нам кажете где сте се налазили 12. марта 2003. године, да ли сте излазили на увиђај, да ли вам је познато ко је формирао екипу која је вршила увиђај и да ли сте ви нешто руководили, радили са њима и да ли сте 17. марта 2003.

године излазили на увиђај у улици Гепратовој број 14, канцеларија 55. Изволите.

Сведок Радован Китић: 12.-ог је убијен Премијер је ли тако?

Председник већа: Да.

Сведок Радован Китић: Нормално сам дошао на посао и не знам сада тачно у које време само је дотрчао колега из Осмог одељења. Значи увиђајну екипу чине инспектор и техничар.

Председник већа: Добро.

Сведок Радован Китић: Дотрчао је доле и позвао је једног да крену одмах, ништа није казао.

Председник већа: А кога је то позвао?

Сведок Радован Китић: Једног техничара.

Председник већа: Којег Стојановића?

Сведок Радован Китић: Ја мислим да је Раша изашао први. Стојановић Радивоје. Не знам да ли је изашао он сам или је са њим био Мијатовић. Истрчали су на терен. Мало смо сачекали. Ништа се није догађало. Онда су одједном и станица и мобилни престали да раде. Помињала се Немањина. Покушао сам са, пошто је у Одељењу био заменик начелника, начелник је био на терену, да видим са њим да ли он нешто зна шта се догађа. Каже, све је мирно, нема ништа. Ја му онда кажем нешто су помињали Немањину, нешто се тамо догађа, станице не раде, ништа не ради и он је мало касније сишао доле са шефом Одсека фото лабораторије. Ја мислим да је повео са собом једног техничара. Хтео сам и ја да пођем. Он каже седи ту па ћемо видети шта је. И после су они отишли и онда са лица места поподне ме је звао начелник одељења.

Председник већа: Сада да вам кажем нешто. Када причате шеф одељења, начелник одељења, то мени ништа не значи. Морате рећи шеф одељења тај и тај, па је отишао са тим и тим. И поподне ме је звао начелник тај и тај. Изволите.

Сведок Радован Китић: Извињавам се. Заменик начелника Ненад Петровић. Њега сам обавестио да нешто није у реду, да се нешто догађа и да су колико сам преко станице успео да сазнам помињали Немањину.

После неког времена је он сишао са шефом одсека фото лабораторије Драганом Јанковићем и кренули, рекао ми је да одлазе тамо. Понели су камеру. Ја мислим да су понели, и још један техничар је пошао са њим. Мени је рекао да седим доле и да ће ме позвати ако буде нешто. Значи тада нису знали ништа. Тек касније ме је позвао начелник одељења Миомановић Владимир.

Председник већа: Како се зове?

Сведок Радован Китић: Миомановић Владимир. Питао је где си. Ја кажем у канцеларији чекам да видим шта се догађа. Каже долази. И онда ми је рекао да је Премијер убијен и остало.

Председник већа: И где сте ви отишли?

Сведок Радован Китић: Сео сам у кола. Отишао сам у Гепратову. Тамо сам паркирао ауто и изашао. Била је гужва много велика. Срео сам се са начелником одељења Миомановићем и са њим је био и начелник УКП-а Јадранко Петковић. Рекли су ми шта се догодило и да је увиђај почео и чекају да пронађу чауре.

Председник већа: Кажите ми колико је сати било када су вас позвали да дођете на увиђај, а онда колико је сати било када сте стигли на увиђај?

Сведок Радован Китић: Не знам колико је било када ме је начелник позвао. Али ја мислим да је можда једно сат и по, два, од оног тренутка када је Ненад Петровић отишао, заменик начелника.

Председник већа: А колико је то било у односу на време када су отишла прва двојица, овај Стојановић...

Сведок Радован Китић: Можда заменик начелника је изашао рецимо једно пола сата, после ове прве екипе која је изашла.

Председник већа: А ви у односу на прву екипу?

Сведок Радован Китић: Па рецимо два сата.

Председник већа: И када сте дошли на лице места у Гепратовој?

Сведок Радован Китић: Сусрео сам се са начелником одељења и начелника Управе криминалистичке полиције. Рекли су ми шта се догодило и шта су већ утврдили, али да не могу да се пронађу чауре. То

би требао да нам буде као први задатак да пронађемо чауре. Онда је сишао колега Ђорђевић који је у том делу Гепратове вршио увиђај и повео ме да ми покаже како изгледа просторија из које се пуцало. И када смо наишли горе, видео сам да су површине у тој просторији значи под да је добар за изазивање трагова газећих површина обуће. Рекао сам да стану, да почнемо одатле да радимо. Каже не вреди да стајемо, већ је било шта је било и пуна та просторија и све остало.

Председник већа: А шта то значи већ је било шта је било?

Сведок Радован Китић: Било је много оних који су улазили у ту просторију. Ја претпостављам само полиција. Можда и неко други.

Председник већа: Нико није значи тражио те трагове газеће?

Сведок Радован Китић: Нико. Значи и када сам ја дошао и хтели смо то да радимо, већ је било касно. То је било све угажено.

Председник већа: Знате ли ко је руководио тим увиђајем у Гепратовој улици? Да не кажем тим крим. техничким прегледом лица места?

Сведок Радован Китић: Молим?

Председник већа: Ко је руководио тим криминалистичко техничким прегледом лица места?

Сведок Радован Китић: Ја сам, значи када сам дошао, ја сам преузео тај део у Гепратовој.

Председник већа: До вашег доласка? То је било два сата...

Сведок Радован Китић: Ја сам ту затекао колегу Ђорђевића, а обезбеђење и руководио увиђајем је инспектор Осмог одељења односно после судија када је дошао.

Председник већа: Да ли сте видели истражног судију ту или заменика Јавног тужиоца?

Сведок Радован Китић: Мислим када сам наишао да не.

Председник већа: Не?

Сведок Радован Китић: Мислим.

Председник већа: А да ли сте их видели уопште током рада на том криминалистичко техничком прегледу лица места?

Сведок Радован Китић: Не могу да се сетим.

Председник већа: Не можете да се сетите? Добро. Осим тога када сте улазили у ту канцеларију број 55 кажете одвео вас је колега да видите одакле је извршен атентат на Председника Владе, да ли сте ви долазили до тог прозора одакле се каже да је евентуално извршено пуцање?

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: Јесте?

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: И шта сте видели ту?

Сведок Радован Китић: Молим?

Председник већа: Шта сте видели ту?

Сведок Радован Китић: Видео сам онај кров, ја мислим да је то неки кафић испод и види се зграда Владе односно онај улаз где је, испред оног улаза је било претпостављам опет полиције много. Можда је било и неких других.

Председник већа: Да ли сте видели неке трагове на прозору или са стране да ли вам је нешто колега причао о томе?

Сведок Радован Китић: На прозору је било ћебе.

Председник већа: И тада је било ћебе када сте ви дошли?

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок Радован Китић: А столица је била значи у просторији испред прозора. Значи прозор, на прозору, прозор отворен, ћебе на раму од прозора, а испред столица која је окренута ка овом делу ка прозору.

Председник већа: Добро. И шта сте још видели осим тог ћебета на прозору?

Сведок Радован Китић: То је било оно прво и онда смо кренули да тражимо чауре.

Председник већа: Ово друго су они већ били урадили је ли тако?

Сведок Радован Китић: Они су, ја мислим, фиксирани су лице места, значи фотографисали. Да ли су радили скицу тога се већ не сећам, али онда смо почели да тражимо чауре. Гледали смо, та зграда се тада адаптирала, столови су били...

Председник већа: Која?

Сведок Радован Китић: У Гепратовој, у овој канцеларији 55 и све просторије у том делу су се радиле. Значи ствари које су биле у просторији биле су, столови су били једни на друге, столице, не знам шта је све још тамо било. Погледали смо по поду да случајно нема чаура и остало. Гледали смо са прозора колико смо могли да видимо да чаура није пала на кров, а кров је од трске, прекривен је трском одозго. И можда једно пола сата или после тога, или сат, колега из униформе је рекао да се нешто види вероватно је светло, сунце пало на чауру и обасјало је. И нешто се сија у олуку. То је онај део испод трске. Попели смо се на степенице које иду ка овој канцеларији из које је пуцано и личило је на чауру. Значи нисмо још били сигурни да је чаура. Онда је колега Јанковић узео неке мердевине. Прислонио уз олук и онда смо нашли ту прву у олуку. Тражили смо другу, проверавали смо да кроз олук није испала друга доле и по крову гледали. И онда смо ја мислим да је неко позвао ватрогасце да дођу и сву ону трску са крова смо скидали док нисмо нашли другу чауру која је била близу зида ове просторије из које се пуцало. После тога смо тражили...

Председник већа: Ко је вршио фотографисање места где су нађене чауре?

Сведок Радован Китић: Мислим Ђорђевић Милисав, немојте ми веровати.

Председник већа: Ко?

Сведок Радован Китић: Ђорђевић Милисав или Мијатовић Дејан. Један од њих двојице. А Стојановић је био значи он није долазио горе у овај део колико се ја сећам, значи он је био доле у Немањиној.

Председник већа: Знате шта мене интересује. Кажете видели сте на прозору ћебе и видели сте столицу испред прозора.

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: Са унутрашње стране када сте ушли у канцеларију број 55. Да ми кажете на који начин сте ушли, пошто кажете било је ту доста људи, па вас је колега одвео до канцеларије, да ми кажете да ли је та канцеларија у тренутку вашег доласка, значи после два сата од извршеног атентата била закључана, или како сте ушли тамо?

Сведок Радован Китић: Била је отворена.

Председник већа: Је ли неко то обезбеђивао да нико не уђе унутра?

Сведок Радован Китић: Било је тамо наших колега. Ђорђевић ме је повео, а ја мислим да је горе био Мијатовић, ако се не варам и још неко од оперативаца, не могу више да се сетим ко је био.

Председник већа: А да ли сте приметили да људи нису могли ту да уђу запослени или, у ту канцеларију? Да ли вам је нешто о томе познато?

Сведок Радован Китић: Мислим да у тој канцеларији ту није био нико запослен.

Председник већа: Не у њој, али у згради је било људи.

Сведок Радован Китић: Тај део зграде значи то је од степеница лево је био у адаптацији.

Председник већа: Па?

Сведок Радован Китић: Тако да није било радника, само просторија преко пута ове канцеларије из које је пуцано чуо сам тамо да је неко од колега разговарао са неком женом. Ко је жена не знам, то оперативци су разговарали.

Председник већа: Е, онда сте малопре рекли да сте видели ћебе на прозору и да сте видели столицу испред прозора. Интересује ме у тренутку вашег доласка, пошто ви кажете трагови на газећим површинама нису више били подобни да се то ради, јер је био велики промет људи који је ту улазио, да ми кажете кажете видите ћебе на прозору и видите ову столицу, јесте ли видели да су маркирани одређеним бројем ћебе и ова столица у тренутку вашег доласка или је то маркирано након вашег доласка и ако јесте ко је маркирао? Да ли нешто то знате?

Сведок Радован Китић: Не могу да се сетим.

Председник већа: Да ли је било који траг у тој канцеларији у тренутку вашег доласка био обележен одређеним бројем, знаком или било чиме, стрелицом?

Сведок Радован Китић: Нисам сигуран. Знам да су после, не после, нисам сигуран да ли је пре било обележено или после. Али и столица и ћебе су имали број. Да ли је то било пре него што сам дошао или после не могу да се сетим.

Председник већа: Да ли се сећате да ли је још нешто у канцеларији било означено као место на којем постоје неки трагови? Малопре сте рекли да је лице места већ било фиксирано када сте у слободном излагању износили. Можете ли да нам објасните шта сте под тим подразумевали?

Сведок Радован Китић: Ја мислим, постоје статичке и динамичке фазе. У статичкој фази се лице места фиксира у затеченом стању. А у динамичкој фази се траже трагови, предмети и све остало.

Председник већа: Добро. То је теоријски када причате, али сада практично нам кажите шта је било у тренутку када сте ви дошли на лице места? Ако се сећате, ако се не сећате ви можете да кажете слободно не знам и не сећам се.

Сведок Радован Китић: Не могу да се сетим. Само знам да је столица била испред прозора и да је ћебе било на прозору. Да ли је било, да ли су већ тада стављени бројеви или су касније стављени стварно не знам. Не знам, не могу да се сетим.

Председник већа: Кажите ми, јесте ли ви учествовали у изради скице лица места, записника о крим. техничком прегледу и фотодокументације?

Сведок Радован Китић: Радили су ја мислим Стојановић...

Председник већа: И Мијатовић?

Сведок Радован Китић: Да. Ја нисам писао крим. технички, нисам радио скице лица места.

Председник већа: А ко је руководио овим проналажењем чаура?

Сведок Радован Китић: То је било у мом делу, значи ја сам био у згради и онда смо, ко је руководио, ја би требало да сам руководио тим делом, али када смо уочили чауру кроз тај прозор од степеница значи, не из канцеларије него од светларника, дабоме, онда сам обавестио начелника да би требало да буде чаура у олуку. И онда су дошли тамо. Ја мислим да се Јанковић попео на мердевине и обележили смо чауру и фиксирали горе и изазвали.

Председник већа: Добро. Јанковић је сликао камером је ли или је он обележавао?

Сведок Радован Китић: Ја мислим да је он ставио број зато што је он мало лакши од мене и он се попео горе. Мислим да је он и фотографисао фотоапаратом и да је ставио број поред чауре.

Председник већа: Можете ли да нам опишете како је то ћебе изгледало, онако ако се сећате боја и начин на који је оно се налазило на прозору, да ли је било пребачено, да ли је било...

Сведок Радован Китић: Ја мислим да је било значи не згужвано, него савијено. Мање од овог. Можда је 50x70 када се савије и стављено на рам од прозора.

Председник већа: Тако сте га затекли?

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок Радован Китић: Црвено, неко шарено ћебе ја мислим да је било.

Председник већа: Да ли вам је колега са којим сте ушли у ту канцеларију рекао да је неко прилазио том ћебету, померао, фотографисао, намештао или било шта?

Сведок Радован Китић: Не.

Председник већа: Ништа вам о томе није говорио или нисте питали?

Сведок Радован Китић: Ништа ми није казао. Рекао је ово смо затекли овако, ево столица, ево ћебе. И на томе се завршило.

Председник већа: Добро. То је било 12.-ог?

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: Да ли сте ви после, до када сте остали ту на увиђају?

Сведок Радован Китић: Ја мислим негде до можда до 11 увече.

Председник већа: Да ли сте...

Сведок Радован Китић: Онда смо закључали просторију, тај део где је ова канцеларија, пошто та врата нису могла, тада нисмо проверавали, али касније сам то проверио, закључали смо ова улазна врата за тај део зграде и повукли се у «29.-ти». Ставили упозорење и обавестили начелника да смо дошли и да ћемо наставити сутра да гледамо јер већ смо били преморени од свега. Он је рекао не треба више ништа да дирате урађено је колико је урађено. Доћи ће из Немачке људи који ће сада не знам да ли је употребио термин помоћи, или шта ће радити. Углавном долазе из Немачке да виде то.

Председник већа: Сада ви мени реците приликом напуштања те канцеларије ко је њу обезбедио у смислу да ли сте је закључали и коме сте предали те кључеве, да ли сте однели са собом и коме сте предали те кључеве од канцеларије?

Сведок Радован Китић: Та просторија није закључана. Закључали смо врата од тог дела где се налази просторија.

Председник већа: О каквим се то вратима ради?

Сведок Радован Китић: Дрвена, двокрилна, масивна.

Председник већа: Молим?

Сведок Радован Китић: Дрвена, двокрилна.

Председник већа: То су врата на ходнику према свим тим канцеларијама?

Сведок Радован Китић: На ходнику према том левом делу где се налази канцеларија из које је пуцано.

Председник већа: А ову канцеларију?

Сведок Радован Китић: Ова канцеларија, њу нисмо закључали, нисмо имали кључ од ње.

Председник већа: Нисте имали кључ?

Сведок Радован Китић: Не.

Председник већа: А да ли сте тражили доле од обезбеђења зграде кључ?

Сведок Радован Китић: Нисмо тражили али после сам, три дана, четири после, колико је било, добио кључ, мислим од људи који раде у десном делу на том спрату.

Председник већа: Ко је добио кључ?

Сведок Радован Китић: Добио сам кључ од те просторије из које је пуцано.

Председник већа: Када?

Сведок Радован Китић: Ја мислим четири дана после тога, ако се не варам. А значи та врата која су од степеница са леве стране које закључавају цео тај део лево, не знам ко ми је дао кључ. Закључао сам и отишли смо у «29.-ти».

Председник већа: И сада нисам разумела кажете после 4 дана сте добили кључ од те канцеларије?

Сведок Радован Китић: Да би смо утврдили да нешто није рађено око те браве. Значи како...

Председник већа: Када, после 5 дана?

Сведок Радован Китић: Ја мислим четврти дан да сам узео кључ од ове просторије из које је пуцано.

Председник већа: Од кога сте узели кључ?

Сведок Радован Китић: Са десне стране су канцеларије неког представништва или не знам...

Председник већа: А одакле њима кључ од те канцеларије?

Сведок Радован Китић: Ја претпостављам да они, да је то цело њихово. Претпостављам. Не знам. Углавном добио сам кључ, али тај кључ, брава је радила, цилиндар је радио, али није у истом нивоу прихватник браве и брава. Тако да брава, није могло да се закључава. Односно није имала своју функцију.

Председник већа: Сада ви мени реците кажете после 5 дана, после 4-5 дана сте тражили тај кључ и добили сте. Рекли сте да нисте тражили доле од обезбеђења. Одакле сада долазите на идеју да тражите од људи из десног дела ходника?

Сведок Радован Китић: Тога се не сећам.

Председник већа: Како се не сећате? Јесте ви тражили?

Сведок Радован Китић: Не, неко ми је дао. Не могу да се сетим. Не могу да се сетим да ли сам ја или неко од оперативаца овај обезбедио кључ. Углавном хтели смо и.

Председник већа: А шта, шта?

Сведок Радован Китић: Идеја је била.

Председник већа: А сад ми реците. Због чега сте тражили кључ после четири дана, а нисте тражили оног дана кад сте вршили крим.технички преглед лица места?

Сведок Радован Китић: Идеја је тад била да пошто смо разговарали шта смо све урадили, и да ли је све урађено и тако. Онда је било само још да проверимо да случајно, како би могло да буде отворена

брава. Да ли, ако је било закључано. Ја ту информацију нисам имао. Да ли је канацеларија била закључана или не.

Председник већа: Кад?

Сведок Радован Китић: Пре извршења дела.

Председник већа: Пре извршења дела.

Сведок Радован Китић: Да. И да ли је уопште у функцији ова брава. Али у разговору са колегама смо се договорили да овај узмемо и тај кључ.

Председник већа: А Ви о томе почињете да размишљате тек кад сте се вратили. Обавили све што сте обавили и онда тек накнадно размишљате о томе, да је требало можда проверити, да ли брава ради или не ради?

Сведок Радован Китић: Све је то било закључано.

Председник већа: Шта?

Сведок Радован Китић: Та просторија не, али она главна врата.

Председник већа: Па ја Вас не питам сад о главним вратима. Одакле Вам и податак да је то све било закључано ако су људи били ту извршили атентат? Одакле Вам тај податак да је то било претходно закључано?

Сведок Радован Китић: Нисам рекао да је било закључано.

Председник већа: Кажете да је било закључано. Сад сте рекли.

Сведок Радован Китић: Значи та врата нису била закључана.

Председник већа: Од канцеларије не, али кажете била су закључана ова врата за леви део ходника. Одакле Вам то сазнање?

Сведок Радован Китић: Нисмо ми закључали кад смо овај отишли.

Председник већа: То знам, али питам Вас?

Сведок Радован Китић: Кад сам ја дошао била су откључана.

Председник већа: Ја Васа питам лепо. Ви сте мене то добро разумели. Оног дана кад вршите крим.технички преглед лица места.

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: Не тражите од обезбеђења кључ од канцеларије 55?

Сведок Радован Китић: Нисмо.

Председник већа: Због чега? Да ли сте између себе оупште коментарисали?

Сведок Радован Китић: Нисмо то.

Председник већа: Кад долазите на идеју да треба проверити ту браву? Кажете после четири дана набављате кључ од људи из десног дела ходника.

Сведок Радован Китић: Мислим да смо кључ набавили од тих људи из десног дела. Овај од њих сам узимао алат да бих могао да скинем цилиндар. Стасвили смо други цилиндар и померили прихватник, тако да врата могу да се закључају.

Председник већа: Да би их убудуће обезбедили?

Сведок Радован Китић: И да их убудуће обезбедим. Закључао проверио ставио упозорење, ставио овај јемственик, тако да је канцеларија после тога била овај закључана.

Председник већа: То је значи седамнаестог кад сте вршили допунски увиђај.

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: О томе постоје овде записник о допунском крим.техничком прегледу лица места и Ви сте то написали као напомену.

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: А да ли Вам је познато да је неко од колега у тренутку кад 12.марта тражио уопште тај кључ? И још нешто ме

интересује. Да ли сте проверавали тај кључ који сте добили седамнаестог, кад ссте вршили допуну крим.техничког места. Да ли сте проверавали можда, да ли је тај кључ подобан да отвори и неку од суседних канцеларија са леве и са десне стране, пошто кажете тај језичак није одговарао?

Сведок Радован Китић: То нисам проверавао али је кључ био од тих врата. Значи то да, брава је функционисала са тим кључем. Значи могло је да се откључа и закључа, а у остале браве нисам проверавао.

Председник већа: Ево овако. 17.марта 2003 године направљен је извештај – допуна извештаја о крим.техничком прегледу лица места у овој канцеларији број 55 и Ви сте на крају тим прегледом је руководио крим.техничар Ћурчић Предраг је л`?

Сведок Радован Китић: Ћурчић Предраг.

Председник већа: Ваша напомена каже: Цилиндар који је демонтиран са улазних врата канцеларије број 55 није био у функцији?

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: Па ставили зарез, то јест није се могло закључавати и откључавати врата јер је прихватник браве на рагастоу нижи од језичка бараве за 18 милиметара. Мало пре сте ми рекли да сте сасвим сигурни да је то кључ од тог цилиндра? Е сад ми ову напомену онда објасните. Изволте.

Сведок Радован Китић: Кључ јесте од цилиндра. Цилиндар са тим кључем може да се откључава и закључава.

Председник већа: Ван браве?

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: Ван врата, је л`?

Сведок Радован Китић: Али врата дођу до прихватника и кад се закључају језичак крене и не може да уђе у прихватник да би затворио врата.

Председник већа: Е сад, да ли је вама познато кад купујете цилиндар браву колико кључева добије онај који купује цилиндар браву?

Сведок Радован Китић: Ја мислим три.

Председник већа: Добро. За ову тврдите да је била исправна седамнаестог?

Сведок Радован Китић: Цилиндар је био исправан.

Председник већа: А врата и брава?

Сведок Радован Китић: Све је било исправно, само што није могло да се закључа. Значи није могао језичак да уђе у прихватни део браве. Нису у истом нивоу ударио је, значи има отвор на прихватнику где улази језичак браве, тиме су врата закључана. У овом случају постојала је разлика од.

Председник већа: 18 милиметара.

Сведок Радован Китић: Од 18 милиметара, тако да језичак није могао да уђе у прихватник него је ударао у метални део прихватника.

Председник већа: А нисте проверавали можда, да ли тај цилиндер тај кључ одговара неким, неком другом цилиндру? Да ли постоји могућност, да ли можете да се сетите које је марке био тај цилиндер?

Сведок Радован Китић: Не.

Председник већа: Пошто постоје различити. Знате они безбедоносни кес, овај онај?

Сведок Радован Китић: Кес, није био сигурно.

Председник већа: Ово није био кес. Значи ово је био обичан цилиндер?

Сведок Радован Китић: Ја, сад зависи шта подразумевате под обичним. Ја...

Председник већа: Добро.

Сведок Радован Китић: Ја мислим да је овај је био цилиндар онај који се најчешће сећам на нашим вратима.

Председник већа: Добро.

Сведок Радован Китић: Значи или «Бане Секулић» или «Титан» или «Елзет». Неки од тих, али не могу да се сетим.

Председник већа: Добро. Када сте ушли у ову канцеларију број 55 дванаестог марта, осим ове столице и ћебета. Да ли Вам је колега указао на још неки траг који се налазио на лицу места у тој просторији, који би могао да Вам каже: Види овде су радили ово, или овде су оставили ово, или овде смо пронашли ово.

Сведок Радован Китић: Не. Не више. Онда смо кренули кад смо ушли онда смо почели да тражимо чауре. Реко сам начелник и начелник Одељења и начелник УКП су ме сачекали доле и рекли шта је било, и да треба да нађемо првенствено те чауре.

Председник већа: Да ли сте разговасрали са својим колегама који су били први на лице места након овога кад сте се вратили у просторије Градског СУП-а, шта су они затекли. Да ли сте причали о томе, да су они нешто коментарисали трагове или било шта што је нађено тамо. Да ли су вам показивали фотодокументацију коју су снимили тамо.

Сведок Радован Китић: Документацију сам видео касније када је била урађена. То сам видео значи кад се дође у канцеларију, преда се негатив да се ураде фотографије, ради се докумнтација скице лица места, пише се крим.технички извештај, тако да сам документацију овај прво су биле сложене фотографије, па смо онда погледали редослед како треба да се сложе и онда су колеге откуцалаце и направиле документацију.

Председник већа: А да ли је било ко записао име лица које вам је предало кључ од канцеларије број 55, кад сте вршили овај допуну прегледа 17. марта, да неко запише: Кључ нам је дао Марко Марковић или Пера Перић?

Сведок Радован Китић: Нисам сигуран. Не могу да кажем. Мислим да није. Можда али не.

Председник већа: Не знате да ли је то, које је то лице?

Сведок Радован Китић: Не могу да се сетим.

Председник већа: Молим.

Сведок Радован Китић: Не могу да се сетим.

Председник већа: Ја више питања за овог сведока немам. Да ли неко од чланова већа има питање? Судија Милимир Лукић, изволте.

Судија Милимир Лукић: Ви сте нам објашњавали везано за ове две чауре. Па сте рекли да је прва чаура пронађена у олуку када је пала светлост и осветлила ту чауру?

Сведок Радован Китић: Да.

Судија Милимир Лукић: Хоћете детаљније мало везано за ту чауру после ког времена је пронађена друга чаура и све остало везано за те детаље.

Сведок Радован Китић: Значи та прва чаура уочио полицајац који је био у згради и позвао ме. Ја сам сишао до степенца и он је казао, ено је у олуку, а пошто је колега мало виши од мене, значи ја из тог дела нисам могао да је видим, па сам се попео на пар степеника изнад и видео сам да се пресијава и да личи на чауру. Онда смо обавестили начелника, с тим, ту су били овај начелник Одељења и Драган Јанковић. Где су узели мердевине, не знам. Прислонили су на олук и онда смо је овај пронашли. То је та прва.

Судија Милимир Лукић: Добро.

Сведок Радован Китић: А ова друга је, мислим да су дошли ватрогасци и да смо скидали сву ону, мислим тражили смо пре скидања трске са крова, а пошто је нисмо нашли ни у олук. проверавали смо да случајно олук није запушен, па да се није задржала негде. Овај после тога смо скидали трску. Значи ова прва чаура у олук је нађена по дневном светлу, а ова друга, ја мислим да је већ почео мрак.

Судија Милимир Лукић: Можете ли временски да се изјасните колико је прошло од проналаска прве, до проналаска друге чауре?

Сведок Радован Китић: Не, не могу.

Судија Милимир Лукић: И још једно питање везано за прву чауру. Да ли је она фотографисана одмах у том тренутку и како је то било и обележена?

Сведок Радован Китић: Ја мислим да се Драган Јанковић попео на мердевине ставио број поред ње и да је фотографисао.

Судија Милимир Лукић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Питања има члан већа судија Радмила Драгичевић-Дичић. Изволите.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да вас питам прво. Јесте ви уопште ишли у току, рекли сте да сте били до 23 часа ту на лицу места, јесте одлазили испред зграде Владе тамо где је...?

Сведок Радован Китић: Испред зграде Владе нисам био, био сам само овај у овом делу у Гепартовој.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Кад сте тог 12.марта, ушли у ту канцеларију, је ли се сећате неких других детаља, лево, десно, шта је било у канцеларији, да би могли да нам опишете?

Сведок Радован Китић: Лево су били овај столови. Мислим да су били један на други окренути, столица је била испод прозора са десне стране. Од столице. Мислим да су била овај нека пластика или нешто у самом углу. Ја мислим да је ту био још један орман на том десном зиду, каљава пећ, и сад да ли је орман тамо са леве или десне стране у односу на пећ, не знам, не могу да се сетим. И на овом зиду на којем су врата, мислим да је био уграђен плакар. Мислим, колико се сећам.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: А колико сте се ви дуго задржали у тој канцеларији 55?

Сведок Радован Китић: Па рекао сам до десет – једанаест сати увече.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Не, мислим до десет – једанаест сати сте били на лицу места?

Сведок Радован Китић: Да.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: А кад сте ушли баш у канцеларију, колико сте дуго били? Разумете шта вас питам.

Сведок Радован Китић: Разумем. Значи кад смо нашли чауре, онда смо прешли да тражимо трагове папиларних линија.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Где?

Сведок Радован Китић: Од улаза у зграду па онда гелендер и зидови, степенице улазна врата у тај део зграде, улазна врата канацеларије, оне ногаре, столови и плакари, пећ.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: У канацеларији?

Сведок Радован Китић: Норм ... у тој канцеларији из које је пуцано, нормално прозор и то би било то. Столица.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Зачи ви сте у канцеларији 55 учествовали у откривању трагова папиларних линија, је л`тако?

Сведок Радован Китић: Да.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Јесте учествовали у фиксирању неких других трагова у канцеларији?

Сведок Радован Китић: Ми смо значи тог дана завршили са траговима папиларних линија, онда је начелник кад смо се вратили доле, рекао, да не дирамо ништа, да ће доћи овај Немци, односно људи из Немачке. Овај они су дошли сутрадан са својом опремом, својим уређајима и свим осталим.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јесте ви видели те Немце, јесте били с њима заједно?

Сведок Радован Китић: Јесам. Заједно смо сутрадан отишли погледали су лице места, шта је како је.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Где, само у Гепратовој?

Сведок Радован Китић: Један. Тог дана су се само упознали са овим делом у Гепратовој, а сутра ујутру смо отишли па је један од њих вршио мерења из Гепартове и фотографисање из Гепратове према Немањиној доле, одлазио је доле, а један је био код Владе Србије доле, где је упуцан Премијер, и један је све време био са нама. Ја мислим да је све време био са нама у Гепратовој. Он је изазивао трагове. Покушао да изазове нове трагове папиларних линија парамационог ролата. Овај затворили смо све прозоре лепљивом траком, да не би дошло до испаравања, па онда је урадио шта је требао да уради. затворили смо врата, исто ставили лепљиву траку да пара не излази ван. После неког времена смо ушли унутра и оно што смо ми фиксирали они нису изазвали ништа ново. Значи оне трагове папиларних линија које смо ми фиксирали, неке...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. То у канцеларији број 55?

Сведок Радован Китић: Да.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јесу неке, значи то су, то је са Немцима наредног дана.

Сведок Радован Китић: Да.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: А како сте ушли у ту канцеларију тог дана, у зграду?

Сведок Радован Китић: Канцеларија је била откључана. Кључ од тог дела зграде, значи од тог лвог дела где се налази канцеларија је био код мене.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јесте ви имали?

Сведок Радован Китић: Да.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јесте само ви били са Немцима од наших техничара, односно српских – србијанских?

Сведок Радован Китић: Био је, био је још неко сигуран сам. Не могу да се сетим.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: У канцеларији број 55 јесу још Немци нешто уочили, видели. Јесу се бавили неким другим траговима или само папиларним траговима?

Сведок Радован Китић: Ту су покушали папиларне линије, извршили мерења растојања од прозора до овај Немањине доле где је Премијер упуцан, направил и снимке за себе који су им потребни. Онда смо пошли и у оне остале канцеларије да прегледамо.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Значи друге трагове нису?

Сведок Радован Китић: Нису нашли ништа ново.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли је неко 12. марта, или тог 13. кад су били немци, да ви знате узимао било какве биолошке трагове у канцеларији 55? Знате шта се под тим подразумева.

Сведок Радован Китић: Разумем, разумем.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да сте ви видели.

Сведок Радован Китић: Па ми смо однели ћебе. Не. Не сећам се.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: А да ли је неко са ћебета узимао неке трагове, да сте ви видели?

Сведок Радован Китић: Ћебе, ћебе смо спаковали, запаковали још увече.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Када?

Сведок Радован Китић: Дванаестог. И однели смо га у 29.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Значи кад су Немци били ћебе није било?

Сведок Радован Китић: Кад су Немци били, ћебе није било. Столицу смо носили, исто однели доле.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Кажите ми кад сте 12.марта напустили канцеларију, то лице места у Гепартовој, је л` остала полиција испред зграде? Је л` знате то?

Сведок Радован Китић: Било, било је полиције, био је радник обезбеђења те фирме и била је полиција пред зградом.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Је ли то није било у вашој надлежности?

Сведок Радован Китић: Да.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Само би још пре него што вас питам нешто друго. Само ми кажит, нисам разумела. Кад сте ви три до четири дана односно 17.марта били поново ту на лице места и причали сте за тај кључ да сте тражили. Из ког разлога сте тражили кључ. Да ли, је ли канцеларија била откључана. Који је био разлог да тражите кључ? Само ми кратко одговорите.

Сведок Радован Китић: Хтели смо да проверимо цилиндар и хтели смо да обезбедимо канацеларију.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Значи та два разлога.

Сведок Радован Китић: Да.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: А да ли сте приметили, ако можете да одговорите и да ли сте могли да приметите, то што није се могло да се закључа та брава што није функционисала. Како сте детаљно описали. Је ли то било изазвано механички или спуштањем врата? Да ли сте стекли неки утисак?

Сведок Радован Китић: Механички не сигурно. Сигурно није оштећење, није ништа, него су.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Онда значи нисте приметили механичко оштећење.

Сведок Радован Китић: Шта сам написао. Да је прихватник био нижи или виши у односу на.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: То сте све написали.

Сведок Радован Китић: То не знам. Овај значи или су врата спала илли је нешто рађено, али оштећења није било.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Значи 12.марта, кад сте били тамо. Значи тај дан кад се десило убиство, јесте обраћали пажњу на каљаву пећ?

Сведок Радован Китић: На каљаву пећ.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Било шта у вези ...

Сведок Радован Китић: Тог дана нисмо, али после кад смо одлазили. Значи 13. су дошли Немци, 14. смо били са њима. Овај тад сам уочио опушке.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Кад су били Немци.

Сведок Радован Китић: Са Немцима, али они су рекли да не треба ништа више дирати и да је то урађено. Е тад сам уочио и онда сам.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Шта сте учили? Опишите нам.

Сведок Радован Китић: Опушке на вратима од каљаве пећи.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јесте ви отварали та врата илли су већ била отворена?

Сведок Радован Китић: Ја мислим да су била одшкринута. Немојте ми веровати.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: И шта сте приметили?

Сведок Радован Китић: Била су три опушка на вратима овако усправно су стајала.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Онако.

Сведок Радован Китић: Да. Филтер је био доле, а горе овај део који гори.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. И то сте видели 13.марта?

Сведок Радован Китић: То сам видео тринаестог, па размишљао сам, да ли да узмемо то да изузмемо са лица места и онда пошто су немци рекли. не треба ништа, завршено је онда смо отишли. Ишли смо после тога опет и по Немањиној и по, поново по згради смо се пели да нађемо да можда са неког другог места није овај пуцано или да шта је рађено.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: То са Немцима?

Сведок Радован Китић: Не, не, без Немаца. Они су завршили дванаестог и тринаестог. Они су четрнаестог завршили. Ја мислим да су четрнаестог завршили, тако, снимање и то што су урадили. Кад су отпутовали, да ли четрнаестог или петнаестог, ја не знам. После тога смо ми одлазили, кључ је значи од тог левог дела био код мене, закључао сам кад су они завршили и отишли. После тога смо долазили доле опет по згради. Ваљда је била нека информација да је се улазило спрат испод, то је било на другом спрату канцеларија из које је пуцано. Значи на првом спрату ко је дао информацију, не знам, у некој канцеларији да је улажено раније, и онда позвали су нас из Осмог одељења да одемо да погледамо. Пошао је Ђурчић и ја.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Који је то дан у односу на Немце?

Сведок Радован Китић: Да ли је сутра, да ли је прексутра.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Молим?

Сведок Радован Китић: Да ли је сутра или прексутра, не могу да се сетим. Онда смо отишли. Ђурчић је остао ту на првом спрату у тим канцеларијама. Мислим да нешто ради, а ја мислим да је пошао тад са нама један млади колега Кораћ, па смо опет ишли по згради, тражили да ли има још неких других трагова и тако и тада само фотографисали ове опушке, изузели их са лица места и овај, шта смо још радили. Добили смо неке трагове папиларних линија фиксирани, чини ми се.

Председник већа: Јесте то узимали од запослених у тој канцеларији испод, кад сте радили трагове папиларних линија? Сећате ли се?

Сведок Радован Китић: Мислим да јесмо. То је за елиминацију. Ако се не варам, мислим да јесмо, колико се сећам.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Кад сте нашли те опушке тринаестог са Немцима кажете?

Сведок Радован Китић: Тад сам их.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Кад сте их видели, уочили, да. јесте дирани нешто?

Сведок Радован Китић: Не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Ништа нисте. Јесу Немци уопште фотографисали унутрашњу страну канцеларије? Да ли ви знате, да сте ви видели?

Сведок Радован Китић: Да ли су фотографисали унутрашњост канцеларије, не знам, али неке снимке су правили.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да.

Сведок Радован Китић: Не бих.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Кажите ми, јесте рекли некоме од ваших колега, да сте нашли те опушке?

Сведок Радован Китић: Нисам ником, али сам размишљао, да, пошто је све адапт... мислим радило у тој згради, мислио сам да би то могло да буде од радника који су радили и остало, и онда сам тог дана одлучио да их изузmem за сваки случај. Може да затреба и онда.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Ко је фотографисао?

Сведок Радован Китић: Кораћ Предраг. Ја мислим да је он био.

Председник већа: Сећате ли се колико сте опушака ви спремили?

Сведок Радован Китић: Три. Три су била један до другог.

Председник већа: Да ли сте можда могли да прочитате испод филтера називе цигарета које су пушили?

Сведок Радован Китић: Ја мислим да је могло да се прочита.

Председник већа: А јесте се информисали код ових запослених у згради, да ли су боравили неки радници у тој канцеларији? Пошто кажете. Мислили сте да?

Сведок Радован Китић: Тај део зграде се адаптирао. Значи све у том делу се крчило, фарбало. Радили су мајстори шта су радили. Све је било прашњаво. Зато сам рекао, да су површине хода биле добре за газеће, овај трагове газеће површине.

Председник већа: А кажите ми. Ово када су Немци долазили. Је ли вам познато, да ли је о томе био обавештен истражни судија или заменик тужиоца, или неко од њих? Не знате о томе.

Сведок Радован Китић: Није ми познато, само мени је начелник рекао, да не дирамо ништа.

Председник већа: Шта да не дирате?

Сведок Радован Китић: Кад смо се вратили. Значи долазе Немци. Преко кога је то ишло, кога су обавештавали не знам.

Председник већа: А шта да не дирате ништа?

Сведок Радован Китић: Да више не дирамо лице места. Да не радимо више ни...

Председник већа: После одласка Немаца или пре тога?

Сведок Радован Китић: Увече кад смо се вратили тог дана.

Председник већа: 12.марта.

Сведок Радован Китић: То је дванаестог кад смо се вратили. Обавестио сам начелника да смо се вратили, и он је рекао добро. Немојте више ништа дирати, долазе Немци, и на томе се завршило. Ко је организовао да дођу Немци.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Само да вас питам још. Значи то да са тим опушцима да завршимо. То је овај записник од 17.марта који је потписао Ћурчић Предраг и ви сте као са вашим именом потписали ову напомену, и овде су ове папиларне линије.

Сведок Радован Китић: Да.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Значи говоримо о том дану, је ли? О том записнику?

Сведок Радован Китић: Тог дана су папиларне линије доле на прв...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Не, не, све. Не морате да ми описујете овде. Само вас питам: Је л`то тај дан?

Сведок Радован Китић: Да.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Кажите ми. Да ли сте приметили да су Немци, пошто ишли сте са Немцима испред зграде Владе улаза број 5, је л`тако?

Сведок Радован Китић: Ја сам био у Гепратовој.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Значи нисте...

Сведок Радован Китић: У том делу, а доле је био један од њих са...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Само вас питам. Да ли знате, да су они шире обилазили лице места, тражили чауре или нешто? Само да ли вам је познато. Да или не. Кратко одговорите.

Сведок Радован Китић: Нисам сигуран. Овај који је био са нама. Двојица су била у Гепратовој. Мислим да смо излазили онде где смо нашли чауре. Мислим, могли су да гледају колико хоће, нису могли да нађу.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Имали сте преводиоца надам се? Јесте?

Сведок Радован Китић: Јесте.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Молим?

Сведок Радован Китић: Да.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Кажите ми. Рекли сте, споменули сте да сте излазили и обилазили нека друга лица места ради евентуалног пуцања са другог лица места?

Сведок Радован Китић: Значи у Гепратовој смо били.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Шта?

Сведок Радован Китић: Приземље, спрат, поткровље и све остало. Онда смо овај око Владе Србије били, али не тог дана, него после тога. Место где је упуцан Премијер оштећење оно на ивици зграде. Гледали смо да нема још неког оштећења, да нема оштећења по поду, проверавали смо врата да случајно није пуцано из Немањине 9. Значи у том делу више оштећења није било. Онда од.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Која врата сте проверавали?

Сведок Радован Китић: Улазна врата.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Улазна врата у зграду Владе?

Сведок Радован Китић: Да. Кроз која је пао Премијер.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Како сте их проверавали? Има и лептир врата?

Сведок Радован Китић: Гледали смо да нема овај оштећења на тим вртима.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јесте детаљно прегледали обе стране врата, скидали врата, или само?

Сведок Радован Китић: Нисмо, нисмо скидали врата.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Нисте него само ...

Сведок Радован Китић: Е овако визуелно смо погледали, било је ових ситних делова, али то је већ урађено.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јесте пронашли нешто на вратима што није било фиксирано.

Сведок Радован Китић: Не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Не.

Сведок Радован Китић: Онда смо гледали овај део кад гледамо ка вратима лево од врата, горе има један потпорни зид и зелена површина. Ту смо овај гледали исто по асфалту да нема оштећења, био је неки сливник решетка нека, то смо скидали да случајно није нешто упало у сливник. Било је неког лишћа то смо повадили. Тај зид значи од камена и њега смо прегледали, да случајно на њему нема.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јесте пронашли нешто?

Сведок Радован Китић: Не. Да нема оштећења.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: А јесте улазили у неку зграду у Немањиној улици ради прегледа. Да ви знате, да ли је неко улазио?

Сведок Радован Китић: Ја нисам.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Не мислим на зграду Владе него?

Сведок Радован Китић: Мислите на број 9.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Молим?

Сведок Радован Китић: Мислите на број 9.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да.

Сведок Радован Китић: Ја мислим да, јесте сигурно је се улазило. Ја нисам. Значи гледало је се, тражило по, у том делу тражило доле о земљи, и ништа није пронађено. Били смо и у Бирчаниновој. Све после тога и тамо ништа нисмо нашли. и на тераси горе, и доле по улици, и тако даље, али нигде ништа.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Је ли се разговарало са станарима из тих зграда ...

Сведок Радован Китић: То су радили оперативци. Разговарали су са неким овај, мислим неком женом.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Ви нисте?

Сведок Радован Китић: Не.

Председник већа: А да ли се сећате у Бирчаниновој, у ком броју сте улазили, број зграде, и који спрат?

Сведок Радован Китић: Бирчанинова или смо овај? Ја сам био на тераси горе.

Председник већа: Је ли то у поткровљу или?

Сведок Радован Китић: Ја мислим да је у поткровљу. Ту су неке канцеларије Владе или тако нешто.

Председник већа: Канцеларије?

Сведок Радован Китић: Да. И да би се изашло на ту терасу, мора да се прође кроз кабинет неког министра или не знам ко је био и шта, тако да.

Председник већа: У Бирчаниновој улици?

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: Добро. Је ли се сећате...?

Сведок Радован Китић: Са терасе попели и на кров са које се исто лепо види овај место где је Премијер упуцан, али тамо на крову ништа нисмо нашли.

Председник већа: А кад говорите, да сте прегледали улазна врата, улаза број 5 зграде Владе, можете ли само да нам опишете да ли сте, како се улази на тај улаз број 5 и колико врата ту постоје, док се не уђе на степениште?

Сведок Радован Китић: Раша, Радивоје Стојановић је то радио тог дана, а ми касније. То смо одлазили да проверавамо да није још пуцано са неке стране. Значи врата се отварају с лева на десно, и овај...

Председник већа: То су главна улазна врата?

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: Како се улази на тај улаз број 5 и колико врата ту постоје док се не уђе на степениште?

Сведок Радован Китић: Радивоје Стојановић је то радио тог дана. А ми касније када смо одлазили да проверавамо да није још пуцано са неке стране, значи врата се отварају са лева на десно, и...

Председник већа: То су главна улазна врата?

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: Добро. И да ли после тих врата постоје још нека препрека у смислу врата или било чега, после тих главних улазних врата? Јесте ли улазили ви унутра?

Сведок Радован Китић: Јесам. Јесам уз степенице па десно, па право и ту је овај радник обезбеђења.

Председник већа: А након ових главних врата која кажете да су била отворена једно крило, да ли постоје лептир врата унутра, да ли се тога сећате и да ли сте прегледали та врата ако постоје?

Сведок Радован Китић: Не сећам се.

Председник већа: Хоћете Никола да покажемо сведоку фотографију број 24 и 23 фотодокументације и фотографију број, овако почните од фотографије број 20, завршите са фотографијом број 24.

Јесу ли то врата која сте ви прегледали?

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: Значи на фотографији број 20 виде се врата за која сведок каже да их је прегледао. Сада ме интересује тај ваш...

Сведок Радован Китић: После Немаца.

Председник већа: После Немаца. Значи то је било када?

Сведок Радован Китић: Ту смо одлазили да погледамо да нема још неких оштећења, да нема још неких трагова.

Председник већа: Сада ми реците овако пошто видите овде два крила и ово све, како сте ви то прегледали, само визуелно?

Сведок Радован Китић: Визуелно.

Председник већа: Да ли сте отварали овај рагасто па гледали шта има унутра?

Сведок Радован Китић: Визуелно смо погледали. Значи то је прегледано тог дана када је било па онда претпостављам да је тај Немац који је био доле који је радио балистику он то прегледао, а ми смо још тада када смо ишли један од следећих пута погледали визуелно та оштећења која су била и по зидовима и вратима нека оштећења која би била од пројектила. Значи нисмо нашли.

Председник већа: Јесте ли правили било какав записник када сте вршили тај накнадни преглед?

Сведок Радован Китић: Не. Ништа нисмо.

Председник већа: Јесте ли имали у виду онај први записник када кажете не, да ли сте имали у виду онај први записник који је направио Стојановић, па да сте упоређивали шта је он описао, па у односу на њега да констатујете да нема нових оштећења?

Сведок Радован Китић: Нисам.

Председник већа: А одакле вам је онда било познато да је то све описано?

Сведок Радован Китић: Сви трагови су тада покупљени, обележени.

Председник већа: Када? 12.-ог?

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: Па ја вас питам јесте ли били упознати са описом тих трагова, ви кажете не. Како знате да нема ништа ново? То вас питам.

Сведок Радован Китић: Тог 12.-ог да.

Председник већа: Шта? Знали сте опис шта је?

Сведок Радован Китић: Знао сам шта има од трагова.

Председник већа: Тако реците да знамо.

Сведок Радован Китић: Али нисам 12.-ог био у Немањиној. Значи био сам у Гепратовој.

Председник већа: То знамо. Значи знали сте крим. технички шта је све описано, која су оштећења нађена?

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: Јесте ли тај записник носили са собом када сте вршили нови тај крим. технички преглед, да знате од прилике, да нешто кажете проверавали сте зидове и проверавали сте врата?

Сведок Радован Китић: Проверавали смо зидове да нема оштећења нових. Ја мислим да записник...

Председник већа: Добро. Ајде наставите даље са фотодокументацијом. Ово је фотографија број 21.

Сведок Радован Китић: То је ово оштећење где је пројектил ударио.

Председник већа: Сећате ли се ових оштећења?

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: А да ли сте ово друго крило које је било фиксирано отварају у смислу да видите да ту нема нека оштећења, или сте се....

Сведок Радован Китић: То друго крило које је било фиксирано погледали смо са спољашње стране.

Председник већа: Само са спољашње?

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок Радован Китић: Јер је логично да не буде пројектили са унутрашње стране.

Председник већа: Не. Али преглед само или не знам ја шта је логично, ја само знам шта може да се затекне. Изволите даље.

Сведок Радован Китић: Добро.

Председник већа: Немате ништа да приметите у односу на ову фотографију да се нечега сетите?

Сведок Радован Китић: Не.

Председник већа: Ајте даље. Ово је фотографија број 24. Прво гледамо фотографију број 23. Сада можете ли да се сетите уопште оног описа врата пошто сте само малопре говорили о спољашњим вратима или спољним. Па видите овде да постоје и ова унутрашња врата.

Сведок Радован Китић: Добро. То сам видео после. Али нисмо исто.

Председник већа: Молим?

Сведок Радован Китић: Нисам могао да се сетим.

Председник већа: А јесте ли та врата прегледали када сте били на лицу места?

Сведок Радован Китић: То је урадио Стојановић.

Председник већа: Молим?

Сведок Радован Китић: То је урадио Раша Стојановић.

Председник већа: Први дан, али ви кажете накнадно сте прегледали врата па вас питам да ли сте након...

Сведок Радован Китић: Та врата, гледали смо спољашња врата и гледали смо оштећења да ли има оштећења на зиду, на поду, на...

Председник већа: На рагастоу је ли?

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: А ова лептир врата нисте гледали када сте накнадно ишли?

Сведок Радован Китић: Не могу да се сетим. Ја знам да сам туда прошао уз степенице и...

Председник већа: Добро. Добро. И ово је фотографија број 24.

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: Овај део између рагастоа и између унутрашњих и спољних врата да ли сте ту вршили било какав преглед?

Сведок Радован Китић: Не.

Председник већа: Добро. Хвала. Дајте ми фотодокументацију.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Само док колегиница погледа фотодокументацију, да вас питам како ови вештаци из Немачке што су били, рекли сте да су била двојица или тројица?

Сведок Радован Китић: Двојица су била у Гепратовој. Један је био у Немањиној.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Знате ли која је њихова стручна област била?

Сведок Радован Китић: Ја мислим да је овај који је био у Гепратовој један за мерења, а овај други лично мислим да је био шеф и да је изазивање трагова записнике неке правио и тако.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: И споменули сте балистичара?

Сведок Радован Китић: Балистичар је био доле у Немањиној.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Хвала.

Председник већа: Пошто сте описали малопре изглед канцеларије број 55 и распоред предмета које сте тамо затекли, показаћемо вам сада фотодокументацију са лица места почев од фотографија број 48, где се говори о чаурама, па до фотографије број 59.

Ако будете нешто се сетили карактеристично што треба да нам напоменете приликом показивања ових фотографија ви ћете нам то рећи.

Показује се фотографија број 48 – међусобни положај чаура означен бројем 20 крај отвореног прозора канцеларије на другом спрату.

Је ли то оно где сте говорили да је сенка, одсјај бацио на чауру у олуку?

Ако не можете да се сетите реците.

Сведок Радован Китић: Ја мислим да је прозор горе више.

Председник већа: Наићи ћемо на другу фотографију.

Сведок Радован Китић: Чаура је у олуку.

Председник већа: Добро.

Сведок Радован Китић: А ово би требало да буде овај, е сада је боље. Значи ово је ћебе на прозору горе.

Председник већа: Јесте.

Сведок Радован Китић: А кроз овај прозор односно светларник смо уочили ову чауру.

Председник већа: Добро. Ајте даље.

Сведок Радован Китић: Чаура.

Председник већа: Добро. Ајмо даље.

Сведок Радован Китић: То је већ био мрак када је ова чаура...

Председник већа: Ово је фотографија број 50, је ли када је нађена ова друга чаура?

Сведок Радован Китић: Чаура поред зида.

Председник већа: Када је трска склоњена је ли?

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: То је оно што сте причали да су ватрогасци...

Сведок Радован Китић: Ја мислим да трску нисмо склонили скроз, пошли смо редом да скидамо трску од почетка и ово је већ био крај, ту до зграде и онда је ја мислим да је неко од ватрогасаца и уочио између.

Председник већа: Добро. Ајмо даље. Ово је канцеларија, ево сада прво видимо и фотографију 51. То је она чаура у крову.

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: Добро. Ајде даље Никола. Фотографија број 52 – то је прозор на другом спрату у Гепратовој 14. Само немојте враћати Никола, оставите. Да ли се сећате овог распореда ових ствари по столу у овој канцеларији? Да ли мислите да је то...

Сведок Радован Китић: Ово је већ снимак начињен пошто смо прегледали оне трагове папиларних линија. Значи већ смо померили ћебе, померили смо столицу.

Председник већа: Ви сте значи померали те ствари, ту столицу која је стајала поред прозора, то пре доласка Немаца сте померили?

Сведок Радован Китић: Да. Немци су дошли сутрадан, а ми смо радили увече.

Председник већа: Је ли та столица враћена сутрадан поред прозора када су Немци дошли?

Сведок Радован Китић: Мислим да је она била код нас исто у «29. новембру», па када смо полазили са Немцима да раде то поново да смо је тада враћали и тамо су нам је покушавали да изазову исто трагове папиларних линија.

Председник већа: Ви нисте пробали?

Сведок Радован Китић: Јесмо и ми, али смо ми радили овај уложили много више рада од њих. Ништа нисмо фиксирали, а они су исто после покушали ценофилатима и они нису успели.

Председник већа: Добро. Ајмо даље. Да ли се сећате...

Сведок Радован Китић: Опушак. Да, ламинат па поред зида.

Председник већа: Је ли се сећате ви тог опушка, јесте га ви видели или вам је...

Сведок Радован Китић: Да. Да. Тог дана када смо вршили увиђај.

Председник већа: Добро. То значи 12.-ог?

Сведок Радован Китић: То је 12.-ог, да.

Председник већа: Добро. Ајмо даље. Ове паное...

Сведок Радован Китић: Ова пластика, то је било десно од прозора.

Председник већа: Добро. Јесу ли они ту пребачени на ово место ови панои?

Сведок Радован Китић: Када сам ја дошао били су ту на том зиду са десне стране у односу на прозор.

Председник већа: Поред прозора?

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: А онда су пребачени вамо код каљеве пећи?

Сведок Радован Китић: Каљева пећ је на том десном зиду.

Председник већа: Добро. И у овом положају су били када сте ви дошли?

Сведок Радован Китић: Ја мислим, јесу.

Председник већа: Добро. Ајмо даље.

Сведок Радован Китић: То је на ивици био неки траг који би требао да буде траг газеће површине обуће.

Председник већа: Је ли то исто у канцеларији број 55?

Сведок Радован Китић: Јесте, исто.

Председник већа: Ајмо даље.

Сведок Радован Китић: И ова пластика од светла.

Председник већа: Добро. Ајмо даље. Ово је фотографија број 56. Је ли то тако изгледало када сте ви дошли?

Сведок Радован Китић: Тако.

Председник већа: Није било ту померања?

Сведок Радован Китић: Не могу да се сетим, али мислим, сећам се да су ови столови били један на други.

Председник већа: И овако један до другог два, па један на други?

Сведок Радован Китић: Стварно не могу да се сетим.

Председник већа: А пошто сте више пута улазили у ту канцеларију, кажете 12.-ог, па онда имамо записник допуну 17.-ог, па у међувремену сте били са Немцима, да ли је сваки пут када сте улазили идентичан био распоред како је то фотографисано 12. марта?

Сведок Радован Китић: Први пут када је фотографисано после тога смо мислим да смо нешто померали док смо тражили чауре. И када смо нашли овај опушак, мислим да нису били састављени када сам дошао. Мислим, немојте ми веровати.

Председник већа: То вас питам да знамо пошто је фотографисано па и снимано камером, да ли сте нешто померали? Да ли је можда могло да дође до...

Сведок Радован Китић: Мислим да смо померали столове да би смо могли да видимо да није запала...

Председник већа: То 12. марта је ли тако?

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: И после их нисте враћали на идентично место?

Сведок Радован Китић: Не. Нисмо. Остали су онде где смо их оставили.

Председник већа: А поред тога што сте померали те столове, да ли сте померали уопште тај намештај, столице, да би нашли неку газећу површину да сте нешто....

Сведок Радован Китић: Па јесмо гледали све.

Председник већа: Молим?

Сведок Радован Китић: Јесмо гледали све. Нисмо нашли ништа.

Председник већа: Јесте, је ли?

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: И померали сте ствари?

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: И паное и столове?

Сведок Радован Китић: Које паное?

Председник већа: Ове даске што смо видели, што су стајали?

Сведок Радован Китић: Ово од светла, ова пластика?

Председник већа: Не знам шта је то.

Сведок Радован Китић: И то смо померали, да случајно чаура није запала иза или...

Председник већа: Добро. Пише да сте ви сећате ли се ви када сте предали тај извештај о крим. техничком прегледу лица места увече када сте дошли у Градски СУП, колико је то сати од прилике било када сте предали тај извештај?

Сведок Радован Китић: Нисам ја предао. Ја мислим да су Стојановић или већ можда Мијатовић или Ђорђевић предали извештај. Они су откуцали и предали у Осмо одељење. Осмо одељење је, колеге који са нама врше заједно увиђај.

Председник већа: Да ли сте ви добили примерак тог прегледа крим. техничког прегледа ових канцеларија у Гепратовој 55 када су били Немци, копију да ли сте добили једну копију ви, једну они?

Сведок Радован Китић: Не.

Председник већа: Кажете био је преводилац.

Сведок Радован Китић: Ја не. Можда је начелник добио.

Председник већа: А знате ли који је преводилац био са вама?

Сведок Радован Китић: Не знам ко је преводилац. Мислим да је била једна...

Председник већа: Молим?

Сведок Радован Китић: Мислим да је била женска особа.

Председник већа: Добро. Ја више питања немам. Да ли још неко од чланова већа има питања?

Нема.

За питање се јавља заменик Специјалног тужиоца. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца: Након проналаска друге чауре, да ли се наставља са тражењем чауре?

Сведок Радован Китић: Значи завршили смо све оно, прво смо прегледали доле под и све, прегледали смо кров пошто смо нашли само

ону једну чауру, када смо нашли једну чауру онда смо сву ону трску склонили. Нашли смо другу чауру, завршили са трском и у том делу више нисмо тражили. А претходно смо тражили у канцеларији доле на оној тераси кафића, шта је онде.

Заменик Специјалног тужиоца: Рекли сте овако. Након проналажења друге чауре, завршили смо са трском. Је ли то значи да сте наставили?

Сведок Радован Китић: Склонили трску скроз да нема још нешто.

Заменик Специјалног тужиоца: Ко је спаковао ћебе?

Сведок Радован Китић: Мислим Ђорђевић или Мијатовић. Ђорђевић Милисав или Мијатовић.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли сте ви били присутни том приликом?

Сведок Радован Китић: Јесам.

Заменик Специјалног тужиоца: Објасните нам како је паковано и у шта ћебе?

Сведок Радован Китић: У кесу. Значи онако како је било. Били смо у рукавицама у кесу и у кесу.

Заменик Специјалног тужиоца: У кесу?

Сведок Радован Китић: Да.

Заменик Специјалног тужиоца: Након тога шта се дешава са том кесом?

Сведок Радован Китић: Однели смо је у «29.-ти» у Градски СУП Одељење крим. технике. Написано је крим. технички и достављена ми кажемо Одељењу крим. технике. Ми смо један део одељења, значи људима који обрађују даље трагове.

Заменик Специјалног тужиоца: Ви сте рекли да сте радили као шеф?

Сведок Радован Китић: Одсека за криминалистичко техничке увиђаје у Одељењу криминалистичке технике.

Заменик Специјалног тужиоца: Шта је конкретан посао вашег одсека?

Сведок Радован Китић: Вршење криминалистичко техничких увиђаја и обезбеђивање трагова.

Председник већа: Да ли пуномоћници оштећених имају питања?

За реч се јавио адвокат Срђа Поповић. Изволите.

Адв. Срђа Поповић: Само једну чињеницу да утврдимо. Ви кажете да сте закључали 12. марта да сте закључали врата тога што ви зовете леви део.

Сведок Радован Китић: Да.

Адв. Срђа Поповић: Да ли је тим закључавањем аутоматски спречен прилаз канцеларији 55?

Сведок Радован Китић: Да.

Адв. Срђа Поповић: И онда када ви 17.-ог кажете хтели смо, да сте тражили кључ да би обезбедили канцеларију то значи само додатно да би сте...

Сведок Радован Китић: Од канцеларије 55 ове из које је пуцано тражили смо кључ. Добили смо кључ и онда смо проверили да не може да закључа.

Адв. Срђа Поповић: А она је била обезбеђена и пре тога?

Сведок Радован Китић: Она је била обезбеђена тиме што су спољашња врата била закључана.

Адв. Срђа Поповић: Ето само то. Хвала.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч? Не.

Бранилац оптуженог Милорада Улемека адвокат Марко Миливојевић. Изволите.

Адв. Марко Миливојевић: Ако сведок може да нам да име полицајца из Осмог одељења који је руководио увиђајем 12. марта, пошто је сам рекао да је из тог одељења?

Сведок Радован Китић: Из Осмог одељења, не знам да ли имате кривичну пријаву. Ја мислим да је био Божин, али немојте ми веровати.

Адв. Марко Миливојевић: Да ли ви мислим знате како се зове човек?

Сведок Радован Китић: Толико је тога прошло кроз главу да...

Председник већа: Не сећа се човек.

Сведок Радован Китић: Али имате кривичну пријаву потписао је. Ја мислим да је Божин.

Адв. Марко Миливојевић: Добро. Да ли знате име полицајца који вам је јавио да је видео чауру прву?

Сведок Радован Китић: Не.

Адв. Марко Миливојевић: Не знате?

Сведок Радован Китић: Био је човек у униформи ту поред прозора. Поред светларника. Ваљда је ишао тим степеницама и онда ме је позвао и казао да је видео и да му личи на чауру.

Адв. Марко Миливојевић: А кажите ми ко је вама дао кључ од тих врата која одвајају леви део ходника или како већ то сматрате?

Сведок Радован Китић: Немојте ми веровати, али ја мислим да је неко из Осмог одељења обезбедио кључ. Од кога су узели не знам.

Адв. Марко Миливојевић: А знате ли ко је то из Осмог одељења?

Сведок Радован Китић: Не знам.

Адв. Марко Миливојевић: А реците ми да ли су променили браву на тим вратима 12. марта или је то она стара брава која је била ту?

Сведок Радован Китић: Ја не могу да се сетим.

Адв. Марко Миливојевић: Хвала лепо. Немам више питања.

Председник већа: За реч се јавља бранилац оптуженог Звездана Јовановића адвокат Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Хтео бих да се вратим на ово питање врата и то на извештај овај о крим. техничком прегледу лица места од 17.-ог. Сведок је изјавио на ваше питање и на питање колеге Срђе Поповића да су они 12.-ог закључали та једна врата испред канцеларије број 55 и тиме канцеларија 55 је била заштићена. Занима ме у извештају у последњем пасусу стоји да су на другом спрату са двокрилних металних врата од ходника лево испод степеништа демонтиран је један цилиндар улошка браве и са једним одговарајућим кључем доставља се ОКТ-у. Сада ме занима ради сигурности и да би смо чињенично стање утврдили, о којим се то вратима ради, која су то врата сада демонтирана 17.-ог односно цилиндар браве демонтиран, а то није везано за канцеларију 55? Која су то врата?

Председник већа: Објаснио је малопре.

Сведок Радован Китић: Значи 12.-ог је скинут цилиндар, демонтиран цилиндар са тих улазних врата. Значи уз степенице лево.

Адв. Ненад Вукасовић: Не. Ја говорим о 17.-ом. Молим вас, извештај од 17.3. када је писано каже нигде не стоји да је то 12.-ог. Него 17.-ог.

Председник већа: Дајте ми Никола ту књигу.

Адв. Ненад Вукасовић: Ево имате на страни, на првој страни 17.3. број уписника 878...

Председник већа: Само мало. Гледате од 17.3. па сте рекли на...

Адв. Ненад Вукасовић: На првом спрату, па одмах испод тога на другом спрату. Последњи пасус, каже на другом спрату зграде са двокрилних металних врата од ходника лево, код степеништа демонтиран је један цилиндар улошка браве и са једним одговарајућим кључем доставља се ОКТ-у и тек даље иде канцеларија 55.

Председник већа: Јесте. А ви сте малопре када сам вас ја питала каква су та врата која воде ка овом левом делу ходника са канцеларијама рекли да се ради о двокрилним дрвеним вратима. Е сада да ли су постојала нека метална врата у виду решетки?

Сведок Радован Китић: То су та врата.

Председник већа: То су та?

Сведок Радован Китић: То су та врата.

Адв. Ненад Вукасовић: Сада ме занима...

Председник већа: Овде пише метална врата.

Сведок Радован Китић: Па, метална. Мислим после толико година стварно не могу да се сетим свега.

Председник већа: Добро. Али...

Сведок Радован Китић: Ја сам мислио да су била дрвена.

Председник већа: Добро.

Адв. Ненад Вукасовић: У реду. Судија, мене занима следеће, не улазећи у то да ли су дрвена или метална. Овде пише метална па ћу се ја придржавати тога што је написано ту да су метална. Мене сада занима ако су 12.-ог изашли, а и на питање свих вас овде и ова питања која смо чули, кажу да су тим када су врата 12.-ог та закључана, апсолутно прилаз канцеларији 55 је био обезбеђен. Сада ме занима због чега се 17.-ог са тих врата демонтира ако већ имају кључ и ако су 12.-ог закључали и отишли? Где је кључ 17.-ог и зашто се демонтира тај цилиндар браве са тих врата која заштићују прилаз канцеларији 55?

Сведок Радован Китић: Све време је кључ био код мене у канцеларији од тих врата металних. Ја сам мислио да су била дрвена. Али све време значи код мене у канцеларији су били кључеви.

Адв. Ненад Вукасовић: У реду. Сада мене занима моје питање је врло чини ми се јасно. Због чега се 17.-ог демонтира један цилиндар браве са једним одговарајућим кључем управо са тих врата која су метална, нису дрвена него су метална?

Председник већа: Добро. Са тих врата зашто?

Сведок Радован Китић: Да ли су метална или дрвена мислио сам да су дрвена.

Председник већа: Добро.

Адв. Ненад Вукасовић: Зашто се демонтира 17.-ог тај цилиндар када имате кључ?

Председник већа: Можете ли одговорити због чега?

Сведок Радован Китић: Могу да одговорим нормално. Значи да би смо утврдили да ли је брава отварања оригинал кључем или је на неки други начин отворена, демонтирали смо цилиндар браве.

Председник већа: То мислите у односу на 12. март или од извршеног атентата...

Сведок Радован Китић: Ако је то, мислим више се не сећам. Ако пише да је то било 17.-ог, ко је потписао?

Председник већа: Да. Пише 17.-ог.

Сведок Радован Китић: Ако је 17.-ог онда је скинуто 17.-ог.

Председник већа: Добро. То је у реду. Него ме само интересује да ли сте скидали тај цилиндар зато што је можда постојала могућност да је у том међувремену неко отварао врата или сте мислили у односу на...

Сведок Радован Китић: Хтели смо уопште у односу на дело да утврдимо да случајно неко на неки други начин није отварао или је отворено оригиналним кључем.

Адв. Ненад Вукасовић: Моје би следеће питање било, имајући у виду ту сумњу да је неко можда отварао неким неподесним средством та врата, односно тај цилиндар браве, због чега тај цилиндар браве није скинут 12.-ог и замењен да би били сигурни, а онда однето то у ОКТ где би се тај уложак цилиндра браве проверавао од 12.-ог, него тек 17.-ог после 5 дана?

Председник већа: Можете ли да одговорите на то питање?

Сведок Радован Китић: Тог значи 12.-ог нисмо га скинули. 17.-ог смо размишљао сам и онда се консултовао и да скинемо да сваку сумњу рашчистимо да не буде или овако или онако. Скинули смо цилиндар и доставили одељењу технике да се утврди да ли је осим оригиналног кључа отворено, рађено још нешто око браве.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли су уопште када је у питању 17.3. излазак овлашћених службених лица на лице места говорим у Адмирала Гепрата број 14, да ли је о томе обавештен истражни судија односно да ли су добијена упутства било од истражног судије, било од тужиоца и да ли су упознати шта би они радили, или су добили налоге управо ове од тужиоца или од истражног судије, везано за та врата, за промену цилиндра браве, говорим за сада само за цилиндар?

Сведок Радован Китић: Значи 17.-ог смо ишли заједно са колегама из Осмог одељења.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли је био тужилац ту или истражни судија са вама када сте поново 17.-ог улазили на лице места?

Сведок Радован Китић: Са мнош не. Нити је судија мени давао налоге. Значи Осмо одељење је вршило увиђај, они руководе увиђајем, они контактирају и судију и тужиоца и све шта треба.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Ви значи не знате да ли је истражни судија, у реду. Хвала. Занима ме следеће, ако би, добро и немамо потребе, погледао је он овај снимак 53, да не мучимо овде колегу, где је пронађен онај опушак испод прозора.

Председник већа: Добро.

Адв. Ненад Вукасовић: Код тог опушка ако се сећамо на тој фотографији постоји стрелица.

Председник већа: Шта постоји стрелица?

Адв. Ненад Вукасовић: Стрелица изнад опушка. Али ево да погледамо ради сваке сигурности да не би било. Погледајте ви па ако има потребе ставићемо и на... Јер то је педесет и три.

Председник већа: Показује се фотографија бр.53, детаљ комад цигарете без филтера пронађен у канцеларији бр. 55 Гепратова бр. 14 на предлог браниоца опт. Звездана Јовановића. Изволите сада питање.

Адв. Ненад Вукасовић: Сада бих замолио, само да би направили једно поређење а онда ће питање бити везано за обе фотографије и везано за овај опушак. Ако није тешко да погледамо и фотографију бр. 52.

Председник већа: Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Видите, на претходној, односно на следећој 53 овде видимо залепљену, то је једна трака која показује стрелицу која упућује доле да се налази овај опушак цигарете.

Председник већа: На фотографији бр. 52 пише «отворен прозор у просторији на другом спрату и непосредно испред истог затечен део цигарете без филтера» и онда је следећа фотографија која показује тај опушак који је затечен без филтера.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Да ли је након тога лепљена та трака, то ме занима, хронологија?

Председник већа: Да ли сте Ви били тада када су стављени ови маркери?

Сведок Радован Китић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Је л' ово прва фотографија 52 када сте то затекли, па још није залепљено?

Сведок Радован Китић: Тачно тако.

Адв. Ненад Вукасовић: 53 сте залепили, фотографија бр. 53?

Сведок Радован Китић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли можете да ми објасните због чега сем те стрелице, тај опушак није означен као што је ћебе куполом бр. 17, као што је столица бр.19, као што су тамо рекламни панои и тако даље. Због чега нема друга ознака тог трага, тог опушка цигарете да поред себе носи ону ознаку са оном куполицом или на други начин бројчану ознаку трага? Да ли Вам је то познато?

Председник већа: Да. Јесте разумели питање? Због чега није означено...

Сведок Радован Китић: Не разумете зашто траг нема број.

Председник већа: Јесте. Да ли можете да одговорите?

Сведок Радован Китић: Не могу да се сетим што нисмо ставили број али траг је сигурно био ту где је овај...

Адв. Ненад Вукасовић: Ја не сумњам. Ја само питам због чега нема броја поред трага, не постављам никакву сумњу, само питам зашто није означен овај опушак бројем. Добро, хвала Вам. Идемо даље. Замолио бих, када већ имамо овде фотографије, ако можете да само погледамо фотографију број 73.

Председник већа: А о чему се ради?

Адв. Ненад Вукасовић: Од седамнаестог, то је каљева пећ и ложиште.

Председник већа: Добро, хајде покажите.

Адв. Ненад Вукасовић: Да, мислим на број 73.

Председник већа: Фотографија број 73, зидана «Краљица пећ» са отвореним вратанцима ложишта на којима су затечена три опушка цигарета марке «Давидоф».

Адв. Ненад Вукасовић: Моје питање је сада сведоку: Да ли може да се сети да ли је ова фотографија када су 17. ушли у канцеларију затечено стање које је фотографисано овако како је затечено?

Председник већа: Говорите о 17. или говорите о 12? Фотографије су прављене 12. марта. Имамо записник о крим. техничком прегледу и фотодокументацију.

Адв. Ненад Вукасовић: Уз записник од 17. пише да се доставља фотографисање опушака пронађених на вратима «Краљица пећи» на страни бр.55 уз извештај од 17. Јер на фотографијама не пише да је 12. март. Да ли је ово затечено стање које сте фотографисали како сте затекли?

Председник већа: Покажите фотографију да сведок види.

Сведок Радован Китић: Да, да, знам.

Председник већа: Је л` то нешто што је померано као што сте малопре објашњавали или након тог померања фотографисано?

Сведок Радован Китић: Не могу да се сетим, али померали смо сигурно. Е сад, да ли је тај снимак направљен 12. али не верујем да би

био... можда и оно кад снимамо па снимамо редом без детаља , значи, Е , можда смо убацили ту, не могу да се сетим.

Председник већа: Добро.

Адв. Ненад Вукасовић: Значи, не можете да се сетите да ли је ово затечено стање. Добро.

Сведок Радован Китић: Јесте сигурно, него кад је затечено ...

Председник већа: Немојте колега, молим Вас да одговарате Ви уместо сведока. Сведок је рекао да не може да се сети да ли је направљено 12. , да ли је било померања ствари или је направљено 17. то је објаснио. Да ли је фотографисано пре померања оних предмета због узимања трагова папиларних линија, отисака газећих површина, а знам да питате али немојте да одговарате уместо сведока.

Адв. Ненад Вукасовић: Боже ме сачувај, па и не пада ми на памет да одговарам уместо њега, па нисам ја сведок, када будем био сведок ја ћу причати. Реците ми даље, да ли овде на фотографији примећујете можда евентуално неку ознаку везано за цигарете и како сте означили тај траг? Има ли било какве ознаке или ми то не можемо да видимо због квалитета фотографија или због тих померања? Због чега нема никакве, бар ја не видим, ознаке трага број тај и тај или некаква стрелица не знам шта већ?

Сведок Радован Китић: Не сећам се. Траг видим да нема број.

Председник већа: Само да се вратимо код Вас. Ви сте малопре кад сте давали исказ у вези ових цигарета рекли да их нисте приметили Ви лично 12. него да сте их накнадно ...

Сведок Радован Китић: 12. или касније.

Председник већа: Касније. Према томе, у односу на ово фотографисање..

Сведок Радован Китић: Можда је снимак начињен и 12. То су долазили, па су снимали редом.

Председник већа: Добро, добро.

Сведок Радован Китић: И онда тада нам ту није било ништа сумњиво док нисам... можда, да не буде да сам рекао 12.

Адв. Ненад Вукасовић: Значи можда 12. Извињавам се.

Сведок Радован Китић: Можда је снимак начињен 12., онај први.

Адв. Ненад Вукасовић: А можда, још неки датум, има или нема, ако каже можда 12.?

Председник већа: Да ли сте Ви 17. када сте били, пошто сте Ви говорили да сте Ви лично видели цигарете 17. и да сте онда одлучили да их снимате или 13. кад сте били са Немцима. Да ли сте тада снимали, је л' се сећате?

Сведок Радован Китић: Не.

Председник већа: Не сећате се?

Сведок Радован Китић: Нисмо, тада нисмо, са Немцима, не. Тада су они радили.

Председник већа: А 17.?

Сведок Радован Китић: 17. да.

Председник већа: Јесте их тада снимали?

Сведок Радован Китић: Јесмо.

Председник већа: И сада не знате да ли је ово од 17. или од 12., је ли тако?

Сведок Радован Китић: Не могу да се сетим.

Адв. Ненад Вукасовић: Значи 17. сте исто снимали односно фотографисали ову каљеву пећ?

Сведок Радован Китић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Само што не можете да се сетите да ли је баш ова фотографија од 12. или од 17. Добро. Да ли можете да покажете фотографију број 54, то су рекламни панои поред каљеве пећи?

Председник већа: Ево показана је фотографија бр. 54, рекламни панои, место затицања поред каљеве пећи.

Адв. Ненад Вукасовић: Тако је и то је и записано на страни 3 у КТ. извештају од 12. на ПВЦ делу рекламног паноя са унутрашње стране који је затечен поред камина у канцеларији 55 пронађен и фиксиран део траге газеће површине. И у односу на ову фотографију са оним описним делом од 12. немам ништа ни да додам ни да питам сведока. Али, само да би он видео ово и да погледа фотографију бр.57.

Председник већа: Изволите , покажите. Па то сам малопре питала ја.

Адв. Ненад Вукасовић: Да рећи ћу зашто. Ево, видимо 12. шта је записано. Е сада ме занима следеће.

Председник већа: Показана је фотографија број 57 фотодокументације у канцеларији бр.55, ул. Гепратова бр. 14. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: И овде пише затечено стање.

Председник већа: Лево од улазних врата, гледано од ...

Адв. Ненад Вукасовић: Гледано од улазних врата и видимо овде каљеву пећ. Да ли у тој просторији можда има две каљеве пећи или је то једна једина поред које су били рекламни панои са фотографије 54, јер видим да овде у том случају место рекламних паноя су две кутије. Колико видим ова прва је од неког усисивача, ова доле не знам шта је.

Председник већа: Изволите.

Сведок Радован Китић: Значи постоји једна каљева пећ. Једна каљева пећ постоји. Ови рекламни панои су кад гледамо ка пећи били са леве стране а врата су била са десне стране.

Адв. Ненад Вукасовић: Пустимо врата. Мене сада занима где су рекламни панои у односу на ове кутије, у односу на пећ, у односу на вратанца ложишта пећи?

Сведок Радован Китић: Ка прозору.

Адв. Ненад Вукасовић: Посматрамо... ја бих замолио да се врати ако може ево..

Председник већа: Ово је гледано од отвореног прозора.

Сведок Радован Китић: Од отвореног прозора ка улазним вратима у канцеларију. И прво иду панои, па иде пећ, па иде ова мердевина.

Адв. Ненад Вукасовић: Шта иду? Панои, па пећ, па...

Сведок Радован Китић: Пећ, па мердевина, па плакари ја мислим да су тамо били.

Председник већа: Вратите се на ону 54 фотографију.

Адв. Ненад Вукасовић: Ако иде панои, па мердевине, па пећ. Онда су вратанца поред мердевина. Е сада Вас питам, овде кад погледате фотографију нађите ми где су вратанца на овој фотографији број 54. Да ли видите вратанца од пећи?

Сведок Радован Китић: На којој фотографији?

Адв. Ненад Вукасовић: 54.

Сведок Радован Китић: Врата су са супротне стране.

Адв. Ненад Вукасовић: Значи, зато Вас и питам. Одакле сада на истој страни где се налазе панои на фотографији бр.57 су две кутије, једна је од усисивача. Где су панои? Ви кажете са супротне стране. А да се панои налазе... кажете панои, мердевине, пећ.

Председник већа: Је л` то померано?

Сведок Радован Китић: Померано је.

Адв. Ненад Вукасовић: Зашто онда пише на фотографији бр.57 «затечено стање у просторији број 55», када је померано?

Председник већа: Мислите на 54.

Адв. Ненад Вукасовић: Да, на 54. Извињавам се.

Председник већа: На фотографији 54 не стоји затечено стање. Ајде овако, на 54 фотографији пише «рекламни панои, место затицања поред каљеве пећи». А онда, дајте 57. На фотографији 57 «затечено

стање у просторији број 55 лево од улазних врата гледано од отвореног прозора». Је л` то има везе са правцем одакле се посматра?

Сведок Радован Китић: Да ли има везе ...?

Председник већа: Са правцем одакле се посматра.

Сведок Радован Китић: Опушци су са оне друге стране где су мердевине.

Председник већа: Са оне стране где су мердевине.

Сведок Радован Китић: Тачно. А ови рекламни панои су ближе прозору. А снимак је начињен од прозора ка вратима.

Адв. Ненад Вукасовић: Мене интересује молим Вас. Погледајте рекламне паное ако вратите...

Председник већа: Интересује колегу одакле кутије ове.

Адв. Ненад Вукасовић: Одакле кутије? Погледајмо рекламни панои су...

Председник већа: С обзиром да их нема на фотографији број 54?

Адв. Ненад Вукасовић: Ево, на оволико су од каљеве пећи. Сада видим овде кутије, две , једна је од усисивача, не знам ова друга од чега је .

Председник већа: Можете ли да се изјасните?

Сведок Радован Китић: Ја нисам правио фотодокументацију. Значи, тај део је фотографисао мислим Ђорђевић Милисав е сада, да ли је он куцао тај део документације или је Раша Стојановић куцао све, ја нисам куцао текст испод фотографија.

Адв. Ненад Вукасовић: А да ли Вам је познато зашто долази до ове разлике , јер су рекламни панои ...

Председник већа: Ајде, ако можемо да решимо проблем.

Сведок Радован Китић: Мислим да је само у термину затечено стање проблем. Да је колега који је куцао написао «рекламни панои

затечени». Или већ не знам који је термин употребио али сигурно да су панои били лево у односу на пећ, ближе оном зиду на којем је прозор.

Адв. Ненад Вукасовић: Овде су панои, судија, стварно Вас молим.

Председник већа: Добро сад, немојте Ви сада да тумачите, човек је рекао да он није учествовао у изради фотодокументацију нити у обележавању.

Сведок Радован Китић: Нисам правио фотодокументацију.

Председник већа: Он може само да опише....

Сведок Радован Китић: Нисам писао текст испод фотографија.

Председник већа: Може да опише оно што је он затекао у канцеларији и шта је он фиксирао и видео.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро, ништа.

Председник већа: Мене само интересује, да ли можете да нам кажете кад сте ушли у ту канцеларију, где видите мердевине?

Сведок Радован Китић: Мислим да су биле са десне стране на зиду. Значи, прислоњене уза зид који је са десне стране у односу на улазна врата.

Председник већа: Значи, нису биле наслоњене на каљеву пећ?

Сведок Радован Китић: Немогуће.

Председник већа: Па, не могу да буду и на једном и на другом месту. Хајде, покажите фотографију бр. 57, пратите шта причамо. Ево, овде су мердевине.

Сведок Радован Китић: Не знам да ли су наслоњене на пећ или су наслоњене и на пећ и на зид или само на зид. Значи, у том делу су биле, око пећи.

Председник већа: Добро. Значи овако како су представљене на фотографији.

Сведок Радован Китић: Колико се сећам, мислим да је било тако.

Председник већа: Добро.

Адв. Ненад Вукасовић: Ако може да ми одговори, немам више питања пошто видим да се сведок ничега не сећа и не можемо да га питамо. Рекао је једног момента да су узимали отиске папиларних линија са каљеве пећи. Да ли је то тачно, да ли сам пречуо ?

Сведок Радован Китић: Прегледали смо све на трагове папиларних линија где смо фиксирали трагове папиларних линија.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Ја Вас питам. Каљева пећ, да ли сте узимали отиске папиларних линија са каљеве пећи?

Сведок Радован Китић: Изазивали сигурно јесмо, а да ли смо изазвали не сећам се.

Председник већа: А да ли се сећате кад сте били са Немцима, да ли су и они тада изазивали трагове папиларних линија са каљеве пећи?

Сведок Радован Китић: Значи, Немци нису ишли од површине до површине. То је једна хемијска метода, значи парамациона, затворили су све прозоре да паре не би могле да излазе и створи се, тамо где је траг папиларних линија, он буде бео. Залепи се за траг папиларних линија. И тада они ништа више нису изазвали, чак смо ми физичким методама изазвали више од њих.

Председник већа: Јесу они знали шта сте ви изазвали?

Сведок Радован Китић: Мислим , не знам да ли им је начелник показао крим. технички извештај пошто је он са њима контактирао, али када је све то завршено , кад сам видео да нема ништа ново да је изазвано, а неке површине на којима смо ми изазвали а они нису, онда сам стручно нешто питао тог колегу из Немачке и његово објашњење је било ако је траг стар , а сада је то релативно стар-млад, ако је траг старији да могуће да се траг не појави.

Адв. Ненад Вукасовић: Уопште ме не занима шта су Немци урадили нити њихова техника.

Председник већа: Добро, хајде поставите питање.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро, не знам зашто сте такви судија. Па питам, зато што слушам објашњења шта су радили Немци. Ја сам питао да ли су наши, дакле конкретно сведок, он сам или са својим колегама, узимао односно покушао да изазове папиларне линије са каљеве пећи?

Председник већа: Па, одговорио Вам је.

Адв. Ненад Вукасовић: Сада га питам да ли је то рађено четкицом како се ради или...

Председник већа: Он је рекао којом методом.

Сведок Радован Китић: Физичким методама.

Адв. Ненад Вукасовић: Физичком методом. Каква је то физичка метода, можете ли нам само у једној речи или реченици рећи?

Сведок Радован Китић: Ја се не сећам да ли је био магнетни прашак или је био обичан.

Адв. Ненад Вукасовић: Како се наноси тај магнетни прашак на каљеву пећ или на било који предмет?

Сведок Радован Китић: Узме се четкица која у себи има магнет, узме се прашак и онда се наноси.

Адв. Ненад Вукасовић: И моје још следеће питање је: Са том четкицом, кад иде по каљавој пећи да ли може да нам каже куда се крећу по каљавој пећи са четкицом?

Председник већа: Да ли се Ви сећате уопште куда сте се кретали?

Сведок Радован Китић: Не иде магнетна четкица по пећи него на магнетној четкици се накупи прашак који у себи има гвожђа и са тог грозда, тај грозд иде по површини на којој изазивамо трагове и уколико буде трагова траг се појави, ако га ...

Председник већа: Ако би било овако као што колега каже онда бисте брисали трагове, је л'? Чим је неупотребљив.

Сведок Радован Китић: Не знам шта је хтео да ...

Адв. Ненад Вукасовић: Каљева пећ изазива се неком физичком методом

Председник већа: Објаснио је .

Адв. Ненад Вукасовић: Није објаснио. Мене занима следеће, није објаснио моје питање уопште није ни саслушао моје питање. На каљавој пећи , докле стижу и по ком делу по површини и да ли стижу до вратанца каљеве пећи покушавајући да пронађу трагове папиларних линија? Ништа више , јасно је. А која је сада техника ја не улазим у то , нисам за то стручан.

Сведок Радован Китић: Изазивали смо на целој пећи.

Адв. Ненад Вукасовић: На целој пећи. Да ли сте изазивали и око вратанца каљеве пећи?

Сведок Радован Китић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли су вратанца каљеве пећи била закључана, затворена или отворена?

Председник већа: Описано је тамо да су била полуотворена у извештају.

Адв. Ненад Вукасовић: Од 17. а од 12. нема о томе.

Сведок Радован Китић: Ја не могу да се сетим.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја зато питам јер у извештају од 12. се каљева пећ не спомиње уопште, ни вратанца, него тек имамо 17. зато питам.

Председник већа: Али он говори о опушцима које је видео накнадно а не 12. марта.

Адв. Ненад Вукасовић: Не питам ја за опушке ја питам за вратанца. Само за вратанца. Када су изазивали трагове папиларних линија, тј. покушали да изазову стигли су до вратанца и питам да ли су 12. када су то радили вратанца била затворена или су била полуотворена, одшкринута или каква су била?

Сведок Радован Китић: Не могу да се сетим.

Председник већа: Добро, одговорио је да не може да се сети. Ја Вама већ други пут током овог поступка кажем да инсистирате на тим

питањима око цигарета «Давидоф» за које постоји извештај ДНК анализе да не припадају Вашем браћенику. Можда не би било лоше да се упореде са осталим лицима која су евентуално била у тој канцеларији, нисте то предлагали, Ви инсистирате на нечему што нема везе са Вашим браћеником што поуздано нема везе.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја мислим да овом већу покажем из мог угла начин на који је нешто рађено и та разлика између 12. и 17. Ништа више, то је само мој покушај а не ово директно да Ви...

Председник већа: Него само кажем у односу на тај «Давидоф» за који се каже да је пушио Ваш браћеник доказано је ДНК анализом да не припадају њему, да не губимо време са тим.

Адв. Ненад Вукасовић: Не инсистирам апсолутно ја судија, нити веће замарам са тим уопште, него говорим о једном начину вршења увиђаја у канцеларији број 55. Хвала Вам и више немам питања. Бар мени је све јасно.

Председник већа: Добро. Да ли се још неко јавља са бранилачке стране? За реч се јавља бранилац опт. Александра Симовић, адв. Желимир Чабрило. Изволите.

Адв. Желимир Чабрило: Да ли сведок може да нам каже, говорим о 12. марту. Тога дана 12. марта од кога је он добио наређење да иде у улицу Адмирала Гепрата?

Председник већа: Одговорио је на то питање.

Сведок Радован Китић: Начелник одељења ме је послао.

Адв. Желимир Чабрило: Може ли име само?

Сведок Радован Китић: Ниомановић Владимир.

Адв. Желимир Чабрило: Можете ли нам само рећи обзиром да сте слушали разговор и знали сте за Немањину и тако даље.

Сведок Радован Китић: Нисам знао, слушао сам станицу, нешто су помињали Немањину и онда је прекинуто.

Адв. Желимир Чабрило: Моје питање је: Је л` Вам начелник тада дао неке инструкције везано зашто баш идете у улицу Адмирала Гепрата а не у Немањину?

Сведок Радован Китић: Начелник је мене послао касније, он није био у канцеларији. Вероватно нисте чули, значи, само је стрчао колега из Осмог одељења, отишли су на терен, сачекао сам неко време и онда је заменик начелника отишао са још једним техничарем и после тога ме је начелник одељења позвао са лица места и рекао да дођем.

Адв. Желимир Чабрило: Можда се не разумемо. Моје питање је само: Кад Вам је рекао «Идете у улицу Адмирала Гепрата» вероватно Вам је дао и неку адресу. Да ли Вам је дао неке инструкције зашто ту, шта се ту дешава и тако даље?

Сведок Радован Китић: После тога сам чуо да је премијер убијен и начелник ме је сачекао испред зграде у Гепратовој и рекао, значи били су начелник одељења криминалистичке технике и начелник управе криминалистичке полиције. Рекли су ми да је убијен премијер, то сам већ знао, да је пронађено место одакле је пуцано али не могу да пронађу чауре, уствари нису пронађене чауре. Треба да се пронађу чауре.

Адв. Желимир Чабрило: Добро. Рекли сте да је пронађено место одакле је пуцано. Да ли су они Вама дали неке уже или шире инструкције које је то место?

Сведок Радован Китић: Сишао је колега из канцеларије 55, Ђорђевић. Он је био већ у том делу одакле је пуцано и онда сам са њим пошао на други спрат. И онда кад сам дошао до врата видео сам површине и остало али све је било касније.

Адв. Желимир Чабрило: Добро. Моје питање је, ја заиста не желим да будем сугестиван, да ли сте од неког имали инструкцију да треба да прегледате канцеларију 55 или да прегледате и суседне канцеларије, канцеларије испод, изнад и тако даље и како је дошло до...

Председник већа: Он је већ испричао колега да је увиђај када је он дошао увелико текао из канцеларије број 55.

Адв. Желимир Чабрило: Извињавам се, доћи ћемо до тога. Моје је само питање...

Сведок Радован Китић: Нико ми није наредио шта треба да прегледам. Значи, речено је да нам недостају чауре за почетак.

Адв. Желимир Чабрило: Добро. У склопу тога, да ли сте прегледали канцеларије суседне лево и десно канцеларије изнад, испод и тако даље?

Сведок Радован Китић: Тог дана смо радили ову канцеларију 55 и ишли смо, не знам који су већ оно бројеви, нешто смо прегледали на папиларне линије али углавном су то биле прљаве канцеларије у којима се крчило, шта се већ радило.

Адв. Желимир Чабрило: Рекли сте Вашу функцију. Да ли сте Ви били најстарији по функцији испред СУП-а ту на лицу места?

Сведок Радован Китић: Не.

Адв. Желимир Чабрило: Али за вршење тог криминалистичко техничког прегледа лица места.

Сведок Радован Китић: Старији је начелник од мене, старији је заменик начелника, па онда иде шеф одсека.

Адв. Желимир Чабрило: Сагласан сам на све то. Али, моје питање је ко је фиксирао трагове, ко је дефинисао шта су трагови?

Председник већа: Одговорио је на та питања. Још на моје питања на почетку.

Адв. Желимир Чабрило: Ја нисам чуо одговор ко је фиксирао трагове, ко је одређивао бројеве и тако даље.

Председник већа: Рекао је то за колегу Стојановића, од почетка данашњег саслушања и немојте да се понављамо. Изволите, даље.

Адв. Желимир Чабрило: Ја се извињавам. Ја сам разумео да је колега Стојановић то радио код улаза 5 а моје је питање ту у канцеларији 55 ко је...

Сведок Радован Китић: Били су Ђорђевић Милисав и мислим да је после дошао Мијатовић Дејан, ако се не варам.

Адв. Желимир Чабрило: Сагласан. А да ли знате сад од њих двојице и Ви трећи, ко је фиксирао и рекао «ово је тај опушак, парче цигаре, треба га фиксирати, ово је то» ко је то одређивао, ко је ставио бројеве и тако?

Сведок Радован Китић: Да ли је Мијатовић или Ђорђевић стављао бројеве, стварно не знам. Не могу да се сетим.

Адв. Желимир Чабрило: Кад сте завршили преглед, ко је паковао те трагове, јесте ли паковали те трагове, јесте ли их носили са собом у СУП?

Сведок Радован Китић: Нормално да смо понели.

Адв. Желимир Чабрило: Е моје питање је ко их је паковао, ко је дао налог?

Сведок Радован Китић: Онај који их је пронашао, стављао их је у кесицу, затворио је кесицу или већ у шта је траг пакован и однето је у 29. новембар.

Адв. Желимир Чабрило: Сећате ли се по имену ко је то био?

Сведок Радован Китић: У овом делу, у Гепратовој, или Ђорђевић или Мијатовић.

Адв. Желимир Чабрило: Добро, хвала. Е сад, све то време док сте Ви били ту у канцеларији 55, рекли сте да сте остали до касно увече и тако даље. Да ли је долазио истражни судија и јавни тужилац..

Председник већа: Одговорио је на то питање. Три пута, на моје питање, на питање члана већа и на питање колеге Миливојевића. Одговорио је. Немојте се понављати.

Адв. Желимир Чабрило: Око ових врата металних или дрвених рекли сте да сте их увече закључали и на тај начин обезбедили канцеларију 55. Моје је питање одакле Вам кључ за та врата?

Сведок Радован Китић: Ја мислим да је неко из Осмог одељења донео кључ. Не могу да се сетим, али из Осмог одељења мислим ...

Председник већа: Одговорио је на то, на питање колеге Вукасовића и колеге ...

Адв. Желимир Чабрило: Сагласан сам, али не желим да будем сугестиван. Да ли га је донео од неко од запослених или из неке канцеларије?

Сведок Радован Китић: Не могу да се сетим и не знам.

Адв. Желимир Чабрило: Добро. Да ли сте ишли на таван...

Председник већа: Сад сте каприциозни, нисте сугестивни.

Сведок Радован Китић: На таван нисмо ишли 12., ишли смо после тога.

Адв. Желимир Чабрило: Ја питам за 12.

Сведок Радован Китић: Ја нисам.

Адв. Желимир Чабрило: Добро. Везано за ово данас и везано за нека наша ранија питања. У тој Вашој опреми помињали сте некакав магнет и тако даље.

Председник већа: Није он помињао магнет.

Адв. Желимир Чабрило: Помињао је магнет, магнетну прашину, узимање трагова и тако даље. Онда моје питање за сведока да ли се у склопу тог Вашег несесера који носите на лице места налази и неки магнет?

Сведок Радован Китић: Налазе се магнетне четкице.

Адв. Желимир Чабрило: Да ли је та магнетна... шта је њена функција?

Председник већа: Немојте на општа питања. Само овако колега, да се разумемо, нисте питали сведока да ли је он носио уопште неку опрему и нисте га питали, нити је сведок рекао да је носио он магнет. А онда, сведок сад, збунили сте га па одговара нешто о четкици магнетној. Бранилац пита у смислу магнета који би могао да привлачи металне предмете. То је циљ његовог питања. Да ли сте такав магнет имали?

Сведок Радован Китић: Нисам разумео питање.

Адв. Желимир Чабрило: Извињавам се. Моје питање је имате ли Ви у опреми, питам Вас то као руководиоца, као искусног полицајца за ту област и тако даље. Имате ли у том несесеру у Вашој опреми магнет помоћу ког се може утврдити траг конкретно се мисли на трагове танета и тако даље?

Сведок Радован Китић: И чауру мислите?

Председник већа: Да, да.

Сведок Радован Китић: Па, не може. Јер чаура није од челика.

Адв. Желимир Чабрило: Тај одговор чекам два дана, тај одговор чекам и драго ми је да је речено овде. Дакле, магнет нема сврхе... а може ли тане да се идентификује са магнетом?

Сведок Радован Китић: Зависи каква је кошуљица. Значи магнет привлачи оне материјале који у себи имају гвожђе.

Адв. Желимир Чабрило: Ако је тане од олова а бакарна кошуљица, може ли се магнетом регистровати или не?

Сведок Радован Китић: Не знам шта да Вам одговорим. Ваљда је и нормално да не може.

Адв. Желимир Чабрило: Ето, само сам то хтео да разјаснимо.

Председник већа: Ето, обрадовао се колега, мада није до сада никога питао ово што је Вас питао.

Адв. Желимир Чабрило: Добро нисам овако директно, али све једно, он је руководилац, па сам искористио. Даље. Рекли сте да сте улазили у зграду, у ул. Немањиној 9, можете ли...

Сведок Радован Китић: Нисам ја улазио у ту зграду, али је улазио из Осмог одељења не знам ко је био и неко од мојих теничара је био.

Адв. Желимир Чабрило: Можете ли нам само описати. Ми не знамо која је зграда бр.9, можете ли нам описно рећи...

Сведок Радован Китић: Од врата, доле ка железничкој, од улазних врата где је Премијер упуцан, доле ка железничкој станици.

Адв. Желимир Чабрило: Да ли знате шта је био мотив да се уђе у ту зграду?

Сведок Радован Китић: Да проверимо да нема неких трагова, било чаура, било шта би...

Председник већа: Немојте даље причати. На то питање сте одговорили. Колега Чабрило, хоћете да мучите сведока? Немојте, сада ћемо да правимо паузу, није сведок овде на мучењу, немојте да понављате питања која смо већ поставили.

Адв.Желимир Чабрило: Само још нешто. Сведок је објаснио да је био у улици Бирчаниновој, да је прошао на кров кроз...

Председник већа: И да је био на оној тераси за коју је сведокиња Јуришић рекла после да припада локалној самоуправи...

Адв.Желимир Чабрило: Не. Нисам питао то. Моје питање је – рекао је да се попео на кров или кроз терасу, да се пролази кроз неки кабинет и тако даље, и тако даље, сећате се тога. Е сада, моје питање за Вас. Не знам колико се сећате тога? Да ли је тај кров на коме сте Ви били у некој физичкој вези са суседним крововима?

Сведок Радован Китић: Значи има тераса, ограда, мали зидић, па може да се попне на кров десно.

Адв.Желимир Чабрило: Може ли можда и на кров лево?

Председник већа: Да ли сте Ви ишли уопште тамо?

Сведок Радован Китић: Не могу да се сетим. Али са те терасе лепо се видело, могло се лепо уочити место где је Премијер упуцан.

Адв.Желимир Чабрило: Ништа више. Хвала. Само то.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч? Адвокат Александар Поповић, изволите.

Адв.Александар Поповић: Врло ћу кратко. Кажите ми да ли сте били информисани када сте дошли у Адмирала Гепрата на увиђај, колико је хитаца испалењено?

Сведок Радован Китић: Не.

Адв.Александар Поповић: Рекли сте – «тражили смо другу», у вешем излагању, па ми то објасните само, нисте знали...

Сведок Радован Китић: Рекао сам – тражили смо другу, зато што смо нашли две. Али када сам дошао нисам знао колико је пута пуцано. Када смо нашли једну, е сада не знам да ли је тада...

Председник већа: Добро, то што не знате, не знате.

Сведок Радован Китић: Вероватно је неко рекао – има још.

Адв.Александар Поповић: Је ли Вам неко рекао после друге – има још можда?

Сведок Радован Китић: Не могу да се сетим.

Адв.Александар Поповић: И само још једно питање – када сте ишли у Бирчанинову, датум?

Сведок Радован Китић: Датум не знам, али можда око 20-тог, не знам.

Председник већа: За реч се јавља Александар Ђорђевић, пошто је његов окривљени пре.

Адв.Александар Ђорђевић: Сведок је рекао да је столица која је била поред прозора, да је ношена у «29.Новембар», па је после тога враћена, ја мислим када су долазили стручњаци из Немачке, поново у ову канцеларију 55 да се изазове траг. Чему сврха тога, да ли може да објасни? Зашто да се враћа да би се траг изазвао поново у канцеларији 55?

Председник већа: Није рекао – да би се траг изазвао, него је враћена на лице места да се покаже.

Сведок Радован Китић: Вратили смо да би они видели како је то изгледало и тамо су изазивали и на њој, покушали уствари да изазову трагове папиларних линија, али нису успели.

Адв.Александар Поповић: Да ли знате сврху зашто се изазивао тамо траг? Зашто није могао у 29-том да се изазове траг, зашто је столица враћана?

Сведок Радован Китић: Зато што, рекао сам, рекао је начелник да не дирамо ништа, значи више не радимо ништа док не дођу Немци. Да ли је то био њихов захтев или шта је било, не знам, углавном понели смо је са собом, на лицу места скинули кесу са ње, поставили где је била, они су урадили шта су урадили, покушали да изазивају, као и на свим површинама, трагове. То је то.

Адв.Александар Поповић: Ја Вас молим, и колега Вукасовић када је испитивао сведока, он на директна питања одговара о свему, али оно што га питамо не одговара, па ако можете да му скренете пажњу на то. Значи, моје питање је – да ли зна која је сврха тога да се изазива траг у канцеларији 55? Значи само то је моје питање, а не – начелник...

Председник већа: Одговорио Вам је колега, а то што вас не задовољавају одговори сведока, нисам ја крива. Сами знате које су обавезе сведока. Оно што зна, што је видео, чега се сећа, да одговори, а оно што не...

Адв.Александар Поповић: Добро. Следеће питање. Да ли је можда када је враћена та столица и када су стручњаци из Немачке поново изазивали трагове на тој столици, да ли је то можда...

Председник већа: Не – поново. Објаснио Вам је. Ви нисте слушали одговор сведока.

Адв.Александар Поповић: Па, како не – поново?

Председник већа: Нисте слушали одговор сведока зато што је рекао да су престали први дан на захтев начелника да изазивају трагове, па су после изазвали.

Адв.Александар Поповић: Није тако.

Сведок Радован Китић: Првог дана смо ми изазивали физичком методом и онда смо спаковали столицу, ћебе, опушак, трагове папиларних линија и однели у 29-ти. После тога, када су дошли Немци, ово смо однели назад, покушали су, значи већ смо ми изазивали физичким методама, они су покушали још нешто да ураде.

Председник већа: Добро. Даље.

Адв.Александар Поповић: Моје питање је било – да ли је то фотографисано када су поново радили? Значи, да ли је тада фотографисано поново?

Сведок Радован Китић: Не.

Адв.Александар Поповић: Добро. Е, сада овако. Рекли сте када сте дошли на лице места да вас је сачекао начелник УКП-а и ваш начелник и да вам је први задатак речено да се пронађу чауре...

Сведок Радован Китић: Да нису пронађене чауре и да их треба пронаћи.

Адв.Александар Поповић: Да нису пронађене чауре, тачно. Рекли сте да сте ви рекли да је под подесан за изазивање трагова, али да Вам је речено да је ту, тако сте направили гримасу, да је ту много гажено, да је много људи улазило, излазило и тако даље. Да ли је неко пре него што сте Ви, како би сте Ви то назвали, сада да ја не будем сугестиван, да ли је неко радио увиђај пре вас или није радио увиђај пре вас, шта је рађено на том лицу места пре него што сте ви дошли и да ли вас је неко упознао о томе? И ако јесте – шта је рађено?

Сведок Радован Китић: Ја бих то назвао – неправилним обезбеђењем лица места.

Адв.Александар Поповић: Е, одлично. Е сада, неправилним обезбеђењем лица места, да ли би мобли ближе да ми одговорите шта су ту људи који су пре вас, значи полицајци који су пре вас ту били претпостављам, да ли вас је неко информисао шта је ту рађено? Или су само ушли да гледају визуелно, да не будем сугестиван, значи да ли је...

Председник већа: Па његов задатак није био то. Објаснио је какав је његов задатак био.

Адв.Александар Поповић: Судија, ако дозволите, ја могу да објасним, да не будем сугестиван, значи идем редом питања, ако моду да питам – могу, ако не могу...

Председник већа: Можете наравно. Само не поновљено. Изволите.

Адв.Александар Поповић: Да ли је неко информисао сведока када је дошао у канцеларију 55 или испред канцеларије 55, шта је полиција пре његовог долажења већ радила у канцеларији 55?

Сведок Радован Китић: Колега Ђорђевић је стигао тамо пре мене и одвео ме до канцеларије 55 и када сам рекао да треба да изазивамо трагове газећих површина обуће, рекао је – не вреди, све је угажено. Значи, ту је прошло, немојте ме питати колико полицајаца, да ли су само полицајци или је било још неког, не знам, али лице места је, ти трагови који би остали да нико није улазио, био уништено, тај део газећих површина значи.

Адв.Александар Поповић: Да ли Ви знате да ли је неко пре вас, пре него што сте ви дошли ту, изазивао или фиксирао било какве трагове?

Председник већа: Не мисли колега само на газеће површине.

Адв.Александар Поповић: Мислим на било које трагове.

Сведок Радован Китић: Трагове папиларних линија сигурно нису, да ли су само фотографисали или су радили нешто, не знам, а мислим да нису ништа око трагова, обезбеђења, тек после смо радили.

Адв.Александар Поповић: Одлично. Сада моје питање. Да ли можда знате, како трагови ако је само можда фотографисано, а нису фиксирани никакви трагови, како је онда могуће да вам неко каже да ту проналазите чауре, да је одатле пуцано. Одакле неки доказ да су управо пуцали из те канцеларије и како први задатак да вам буде – одмах нађите чауре.

Председник већа: Није то сведок рекао колега. То сведок није рекао, то што сте Ви сада направили конструкцију мало одавде, мало оданде, то сведок није рекао тако.

Адв.Александар Поповић: Који део сведок није рекао, судија?

Председник већа: Преформулишите, није тако рекао, Ви сте ту направили конструкцију разних ствари.

Адв.Александар Поповић: Судија, не могу да преформулишем питање. Значи ако дозволите питање – дозволите, ако не дозволите...

Председник већа: Хајде поновите да чујемо.

Адв.Александар Поповић: Па управи, значи као што сам рекао, ако нико пре вас није по вама фиксирао никакав траг, није обезбедио никакв траг...

Председник већа: Није он то тако рекао.

Адв.Александар Поповић: Па, како, сада је рекао да је можда фотографисано...

Председник већа: Можда. Али то можда не значи да није нико.

Сведок Радован Китић: Прича коју сам ја чуо, значи после догађаја, да су полицајци ишли, тражили и један од њих је дошао у канцеларију 55, видео столицу, отворен прозор и ћебе на прозору. Претпостављам, значи не знам, али било је логично да он обавести неког свог старешину. Тај старешина је обавештавао кога је требало да обавести, тако да су обавештени и начелник УКП-а и начелник одељења крим технике. И када сам ја дошао, они су већ имали ту неку причу.

Председник већа: Сведок је дошао после два сата.

Адв.Александар Поповић: Све ми је то јасно судија. Ништа, то сам хтео са чујем. Само још једно питање. Да ли можете да се сетите, да ли сте стручњацима из Немачке рекли да је онај кров испод прозора био прекривен сламом, пошто у тренутку када су они дошли, претпостављам да није била слама, јер је била скинута?

Сведок Радован Китић: Нису питали. Да ли им је начелник казао...? Ја мислим да они када су дошли, да су имали документацију и све пред собом и онда су могли да виде је ли била трска и, значи ја им нисам казао.

Адв.Александар Поповић: Из фотодокументације су могли да закључе да је било?

Сведок Радован Китић: Да.

Адв.Александар Поповић: И по Вама – с обзиром на Ваше искуство и то, можа одговор на питање спада у домен неког вештачења, али по Вама, да ли је трска, да ли је то, да тако кажем – мекана подлога или тврда подлога?

Сведок Радован Китић: Зависи за шта.

Адв.Александар Поповић: А да ли може чаура толико, да кажем, далеко од прозора да се одбије и да дође чак на онај олук, толико удаљен од прозора, ако се ради о трсци?

Сведок Радован Китић: Стоји да је била тамо, значи може.

Председник већа: Овај сведок, он је затекао тамо и фотографисано је.

Адв.Александар Поповић: Судија, немам више питања.

Председник већа: За реч се јавља бранилац Пејаковић Саше, адв.Крсто Бобог, изволите.

Адв.Крсто Бобот: Хвала. Судија, ја ћу кратко. Мене занима, сведок је спомињао да је учествовао у прегледу улазних врата улаза у зграду Владе бр.5. Нисам запамтио који је то датум био, али није то толико битно...

Председник већа: Накнадно, није 12-ти, него касније.

Адв.Крсто Бобот: Добро. Да ли може да се изјасни који дан? Али није ми то питање.

Сведок Радован Китић: Ја мислим да смо ишли...

Председник већа: Рекли сте данас – после Немаца.

Сведок Радован Китић: Не вероватно, него сигурно после Немаца.

Адв.Крсто Бобот: Моје питање за сведока – да ли су они та врата померали, отварали, затварали...

Председник већа: Питала сам ја то данас.

Адв.Крсто Бобот: Да ли је сведок лично отварао то крило врата?

Председник већа: Оно које је било отворено, или оно друго? За оно друго је рекао да нису померали, нису отварали и нису га прегледали.

Адв.Крсто Бобот: Оно које се отварао значи.

Сведок Радован Китић: Ја не знам када смо дошли да ли су врата била отворена или нису. Знам само да сам улазио уз степенице у зграду Владе.

Адв.Крсто Бобот: Моје питање је само, да ли је сведок лично та врата отварао? Ако је прегледао значи врата, вероватно да је морао да гледа и са једне и са друге стране...

Сведок Радован Китић: Не могу да се сетим да ли су била отворена или сам их ја отварао.

Председник већа: Јесте ли их померали напред, назад?

Адв.Крсто Бобот: Јесте ли их померали напред, назад ако сте гледали нека оштећења, то хоћу да питам. Да ли сведок зна какав је механизам тих врата отварања, да ли има интерфон, нема интерфон?

Сведок Радован Китић: Не сећам се.

Адв.Крсто Бобот: Не сећате се?

Сведок Радован Китић: Не.

Адв.Крсто Бобот: Па ште сте прегледали на тим вратима ако се тога не сећате? Како се улазило у зграду Владе, има ли неки тастер који се стисне, је ли то квака која је нешто електрична...

Сведок Радован Китић: Тамо су радници обезбеђења били.

Адв.Крсто Бобот: Извињавам се, нисам чуо.

Сведок Радован Китић: Били су радници обезбеђења, е сада да ли су..., не могу да се сетим стварно.

Адв.Крсто Бобот: Добро, хвала.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч са бранилачке стране. Констатујем да нико више не тражи питања. Ево колегиница Дичић. Пошто сте малопре изјавили да се не сећате да ли су врата била отворена или затворена, да ли можете да се сетите да ли је било тешко отворити та врата или су се лако отварала? Лако? У односу да ли је био неки механизам?

Сведок Радован Китић: Не сећам се да ли сам отворио. Не сећам се да ли сам их ја отварао.

Председник већа: Да ли се неко од оптужених јавља да постави питања? Оптужени Улемек

Опт.Милорад Улемек: Добар дан. Хтео бих да питам сведока ако може да нам каже ко је руководио са тим увиђајем или одласком у Бирчанинову? Како се звао човек који је био главни?

Председник већа: Мислите на Бирчанинову, тамо на онај балкон, на тераси?

Опт.Милорад Улемек: Па, о овоме што је причао сведок. Пошто је сведок рекао да је био у Бирчанинову.

Сведок Радован Китић: Био сам сигурно у Бирчаниновој. Да ли је звао неко из Трећег одељења или из Осмог, стварно не могу да се сетим. Али било нас је тамо више.

Опт.Милорад Улемек: Да ли можете да нам кажете једно име поред Вас ко је био тамо?

Сведок Радован Китић: Од оперативаца, не могу да се сетим, али мислим да је самом био Кротић из мог одељења.

Опт.Милорад Улемек: Нисам Вас чуо.

Сведок Радован Китић: Од оперативаца не могу да се сетим ко је био, али из мог одељења је био Кротић.

Опт.Милорад Улемек: Добро. Е, сада ме занима, пошто ми није јасно, помињали сте ту некакву канцеларију неког министра, да сте пролазили, мене сада занима ако можете да нам кажете, у којој сте Ви тачно згради били у Бирачниновој улици? Да ли се та зграда налази са стране, када кажем са стране значи – са стране улице, или се налази тачно ап фасе Владе, зграде Владе Србије?

Сведок Радован Китић: Да ли је канцеларија неког министра – мислим да јесте, ако није министра не знам тачно, али са терасе се тачно види место где је Премијер упуцан. Значи, то је место са којег се могло пуцати.

Опт.Милорад Улемек: Како сте ви изашли на ту терасу?

Сведок Радован Китић: Прошли смо кроз канцеларије, да ли министра, или не знам чија је већ то канцеларија.

Опт.Милорад Улемек: Добро. Та канцеларија од тог министра је ли има врата нека, или, како сте изашли на терасу?

Сведок Радован Китић: Мислим да има балконска врата.

Опт.Милорад Улемек: Добро. Сада ме занима, везано ово за Гепрата. Ви сте објашњавали све како сте дошли и тако даље, ја нећу да

се понављам, мене занима ако можете да се сетите које сте Ви лично трагове изузели у канцеларији бр.55?

Сведок Радован Китић: Лично, значи, ја мислим да смо нас тројица били унутра, неке трагове папиларних линија значи изазвао и фиксирао, а колеге су остале ове трагове, значи онај опушак, столицу, ћебе и ја сам ове опушке са врата каљеве пећи.

Опт.Милорад Улемек: Е, то ме сада занима. Рекли сте још да сте тог дана по канцеларији тражили чауре, јесам ли у праву?

Сведок Радован Китић: Којег дана?

Опт.Милорад Улемек: Дванаестог.

Сведок Радован Китић: Дванаестог – да.

Опт.Милорад Улемек: По целој канцеларији сте тражили?

Сведок Радован Китић: Померали смо столове, померали смо столице, померали смо оне кутије и нисмо нашли ништа.

Опт.Милорад Улемек: Јесте ли померали ове пластичне паное?

Сведок Радован Китић: Да.

Опт.Милорад Улемек: Добро. А сада ми реците једну ствар, јесте ли 12.марта уочили пикавце на вратанцима од каљеве пећи?

Сведок Радован Китић: Не 12-тог, него када су Немци дошли.

Опт.Милорад Улемек: Нисам Вас чуо.

Сведок Радован Китић: Када су дошле колеге из Немачке тада сам уочио.

Опт.Милорад Улемек: То је било 13-тог?

Сведок Радован Китић: Да. Да ли је 13-тог или...

Опт.Милорад Улемек: Сада морам да Вас питам још нешто. Да ли сте Ви те пикавце, за које тврдите да сте видели, видели у канцеларији број 55?

Сведок Радован Китић: Молим?

Председник већа: Немојте то тако.

Опт.Милорад Улемек: Судија, ја знам зашто ово питам, а после ћу да Вам објасним.

Председник већа: Забрањује Вам се одговор на то питање, јер је рекао да их је нашао ту на тој, на тим пећима канцеларије 55.

Сведок Радован Китић: На вратанцима од каљеве пећи сам нашао опуске.

Опт.Милорад Улемек: Ја то и питам судија, да ли су ти пикавци нађени у канцеларији 55?

Председник већа: Па рекао је да је говорио о канцеларији 55.

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: Није причао о другој канцеларији, него о 55.

Опт.Милорад Улемек: Ја управо ово питам зато што то није истина, а то ћу вам ја после доказати.

Председник већа: Па добро, то ћете ставити као примедбу.

Опт.Милорад Улемек: Немам више питања.

Председник већа: Да ли се још неко јавља од оптужених да постави питање. Јавља се јавља опт.Звездан Јовановић, па ће онда опт.Александар Симовић.

Опт.Звездан Јовановић: Добар дан. Рекли сте да сте извршили ту, значи механичким путем сте вршили изазивање тих трагова папиларних линија, сада ми реците, ова метода коју су извршили ови стручњаци из Вис Бадена, која је од њих, како да кажем, савременија, сигурнија за проналажење тих папиларних линија?

Сведок Радован Китић: То је релативно. Значи, ми смо физичким методама изазвали оно што нису хемијски. Њихова метода би требала да је боља...

Опт.Звездан Јовановић: Знам ја да имате ви вишак тих, зато Вас и питам која је савременија, знам да ви увек имате нешто...

Сведок Радован Китић: Савременија је њихова сигурно.

Опт.Звездан Јовановић: Њихова савременија?

Сведок Радован Китић: Да.

Опт.Звездан Јовановић: И они су мање нашли од вас, је ли тако?

Сведок Радован Китић: Да.

Опт.Звездан Јовановић: Хвала лепо. Реците ми, овај Драган Јанковић, рекли сте да је он фиксирао чауру, да ли сам ја у праву, да ли сам добро записао?

Сведок Радован Китић: Он је чауру, он је лакши и било је безбедније да се он попне на кров, него ја.

Опт.Звездан Јовановић: Добро. Да је он фиксирао и снимио то, тако сте рекли, је ли тако?

Сведок Радован Китић: Тачно. Значи, чауру смо учили из зграде кроз прозор, е онда је он, не знам где набавили мердевине, он се попео и фотографисао је на месту где је затечена.

Опт.Звездан Јовановић: Каква је још његова функција била у самом увиђају?

Сведок Радован Китић: Он је шеф одсека значи фотолабораторије био, пошао је са замеником начелника и мислим да су повели још једног техничара не знајући о чему се ради.

Опт.Звездан Јовановић: Не. не. Молим Вас. Шта је конкретно његово задужење било током самог увиђаја у Гепартову?

Сведок Радован Китић: Ја не знам шта су му начелник и заменик дали од задужења.

Опт.Звездан Јовановић: Да ли је он поред тога што је фиксирао тај траг и то, да ли је радио још нешто?

Сведок Радован Китић: Не знам. Тај траг је могао да фиксира било ко од њих, али кажем да је он био лакши од мене...

Опт.Звездан Јовановић: Разумем ја Вас. Нема потребе да се понављате. Да ли је још нешто он радио?

Сведок Радован Китић: Не бих могао да кажем. Није, у овом делу где сам ја био није.

Председник већа: Сећате ли се да ли је он имао камеру са којом је снимао тај увиђај?

Сведок Радован Китић: Не могу да се сетим да ли сам га видео са камером, али знам да ми је заменик начелника казао да иде Драган Јанковић и да ће понети камеру и да заменик начелника, и мислим да је пошао још један техничар са њим.

Опт.Звездан Јовановић: Да ли нам можете описати каква је то камера? Велика, мања?

Сведок Радован Китић: Рекох – нисам видео.

Председник већа: Рекао је да се не сећа.

Опт.Звездан Јовановић: Добро, али вероватно је уназад имао прилике да види такву камеру, да ли уопште поседујете велику или малу...

Председник већа: Како када се не сећа коју је човек имао тада.

Сведок Радован Китић: Поседовали смо и велике и мале, а коју је носио..., ја претпостављам да је носио, нисам га видео са камером. Могуће да је...

Опт.Звездан Јовановић: Захваљујем. Рекли сте, 13-тог када сте видели ове опушке, исправите ме ако грешим, да сте претпоставили да су можда од неких радника, тих молера и тако даље, је ли тако?

Сведок Радован Китић: Ја сам овај и за онај први размишљао и мислио сам да могу да буду од радника, јер радници пуше...

Опт.Звездан Јовановић: То, то мислим, значи, 13-тог када сте их први пут видели, помислили сте...

Сведок Радован Китић: Мислим, сад..., ја мислим да смо их 14-тог видели први пут, када смо са Немцима изазивали трагове, ако се не варам.

Опт.Звездан Јовановић: Значи, 14-тог?

Сведок Радован Китић: Да ли је 14-ти или 13-ти.

Опт.Звездан Јовановић: Добро, није битно. Значи тада сте помислили да су можда од радника, је ли тако?

Сведок Радован Китић: Ја сам и за онај први, мали који је био поред зида помислио да су можда радници када су радили, па бацили, али смо их изузели за сваки случај, могу да користе.

Опт.Звездан Јовановић: Реците ми, јесте ли Ви написали када су узели то – канцеларија бр.55, нађени. 17-тог када сте нашли јесте ли детаљно, значи написали сте – три филтера цигарете нађени у канцеларији број 55, је ли тако?

Сведок Радован Китић: Мислим, не мислим, него колега Ћурчић је писао извештај

Председник већа: Јесте Ћурчић.

Сведок Радован Китић: И ја мислим да је написао да је у канцеларији 55.

Опт.Звездан Јовановић: Добро, добро, захваљујем, само ме то интересује.

Сведок Радован Китић: Не само да је написао, него су ту и нађени.

Опт.Звездан Јовановић: Ако сте 12-тог Ви, како кажете, закључали тај ходник, односно то тамо где се налази канцеларија 55, па нико није могао да уђе, ни радници, ни молери, нико, да би могао да остави те опушке, ако се кажете не сећате се да сте их 12-тог видели тамо. Шта вас је навело на то да можда ти молери да су оставили те опушке?

Сведок Радован Китић: Канцеларија је закључана и кључ је био код мене. Једино сам ја могао да одем. Отишао са Немцима први дан

када су дошли да се упознају са лицем места, одмах смо закључали, па када смо дошли поново опет сам откључао и закључао.

Опт.Звездан Јовановић: Ко Вам је издао налог да одете накнадно испред зграде Владе да прегледавате та врата и то остало? И да ли сте направили записник у вези тога?

Сведок Радован Китић: Записник не правим ја, значи прави неко из Осмог одељења. Било нас је више, не само Осмо одељење, било је и Треће одељење и не знам ко све.

Опт.Звездан Јовановић: Реците ми још само једно питање – Драган Јанковић да ли је потписник тог записника о увиђају са лица места?

Сведок Радован Китић: Не. Мислим да не.

Опт.Звездан Јовановић: Зашто?

Сведок Радован Китић: Потписали су моји људи, из мог одсека.

Опт.Звездан Јовановић: Он је активно учествовао у томе, зашто није потписао?

Сведок Радован Китић: Значи, он је само фотографисао чауру. Могао је да фотографише било ко, могао сам и ја.

Опт.Звездан Јовановић: Захваљујем, немам више питања.

Председник већа: Александар Симовић се јавља за реч. Је ли се Ви добро осећате?

Сведок Радован Китић: Имам проблема са ногом.

Председник већа: Хоћете ли столицу да седнете?

Сведок Радован Китић: Нема проблема, могу да стојим на једној.

Председник већа: Добро, сада ћемо да завршимо. Требали сте да кажете раније, па да седнете. Изволите Симовићу.

Опт.Александар Симовић: Ја бих питао сведока ако допуштате, да нам каже да ли је истражни судија присуствовао у проналажењу трагова?

Председник већа: Чегга?

Опт.Александар Симовић: У проналажењу трагова, у Гепратовој 55?

Председник већа: Одговорио је на то питање, питали смо ја и колегиница Дичић.

Опт.Александар Симовић: Ја нисам чуо.

Председник већа: Добро, то што нисте чули, добићете транскрипт. Нисте пажљиво слушали.

Опт.Александар Симовић: Да ли сведок може да нам каже да ли је неко снимао камером ту канцеларију?

Председник већа: Шта, да...?

Опт.Александар Симовић: Да ли је камером неко снимао канцеларију?

Председник већа: Да ли се сећате тога?

Сведок Радован Китић: Фото-апаратом да, а камером не сећам се. Али могуће је да је Јанковић пошто је он први отишао тамо...

Председник већа: Али Ви се не сећате?

Сведок Радован Китић: Не.

Опт.Александар Симовић: Могуће, или – да?

Председник већа: Рекао је – могуће је, али се не сећа.

Сведок Радован Китић: Ја се не сећам значи када сам ја дошао, са камером мислим да није био нико после тога, колико се сећам.

Опт.Александар Симовић: Реците ми да ли је тог дана 12.марта, чини ми се, могла та канцеларија да се закључа и откључа?

Сведок Радован Китић: Канцеларија не, јер објаснио сам да прихватник браве и језичак нису у истом нивоу.

Опт.Александар Симовић: Значи, није могло да се закључа?

Сведок Радован Китић: Та канцеларија 55 не.

Председник већа: Кажите ми, јесте ли проверавали то 12-тог, пошто сте о томе писали 17-тог.

Сведок Радован Китић: Молим?

Председник већа: О томе сте писали 17-тог...

Сведок Радован Китић: 17.-ог значи отишао сам, скинули смо ову једну...

Председник већа: Да ли сте пробали 12.-ог?

Сведок Радован Китић: Не. Нисам. Тада нисмо ни имали кључ од те канцеларије.

Председник већа: Добро.

Опт. Александар Симовић: И реците ми да ли је вршена балистика канцеларије 55?

Председник већа: Како мислите?

Опт. Александар Симовић: Па балистика у проналажењу ДНК профила?

Председник већа: Чијих? Да ли су узети трагови?

Опт. Александар Симовић: Тако је.

Сведок Радован Китић: Не.

Председник већа: Нисте лепо поставили питање. Можете то питање, не може вам сведок одговорити на такав начин како је постављено.

Опт. Александар Симовић: Па помињали сте малопре опушке те трагова, па ја сам сагласан да се моји профили ДНК...

Председник већа: Да се упореде са тим?

Опт. Александар Симовић: Тако је. Не само тога него и свих трагова у канцеларији.

Председник већа: Да ли вам је познато да ли су ти опушци запаковани прописно у кесу па однети...

Сведок Радован Китић: Сваки од трагова је запакован и достављен одељењу крим. технике.

Председник већа: Добро.

Сведок Радован Китић: Шта је даље рађено...

Председник већа: Симовићу, ви сте код истражног судије били је ли тамо нешто рађено са тим вашим ДНК профилем?

Опт. Александар Симовић: Код истражног судије узет ми је ДНК профил у полицији «29. новембра».

Председник већа: Добро. Имате ли још неко питање?

Опт. Александар Симовић: Немам више питања.

Председник већа: Добро. Хвала. Да ли се још неко од оптужених јавља за реч да постави питање сведоку?

Констатујем да се више нико не јавља за реч.

Сада ви мени реците овако једно питање када сте били ту на увиђају 12. марта, да ли је ту било више људи, да ли је ту била гужва од полиције и тако даље, то ме интересује?

Сведок Радован Китић: Гепратова је била прилично пуна, што полиције, што претпостављам и грађана. Онде је аутобуска станица била.

Председник већа: Добро. То Гепратова да, али горе простор?

Сведок Радован Китић: Горе било је полиције када сам ја дошао, али је било мање. Мање, значи, можда је било троје, четворо у ходнику испред ове канцеларије или већ...

Председник већа: Добро. Хвала. Право на додатно питање бранилац оптуженог Звездана Јовановића.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Само једно питање бих хтео да поставим због чега присутни сведок да ли може да нам каже није потписао записник од 12.-ог када каже да су сви трагови који су виђени пронађени су управо 12.-ог. Његовог потписа нема. Његов потпис се појављује први пут 17.-ог. Да ли само може то да нам објасни због чега?

Сведок Радован Китић: Колеге које су радиле мислим да је потписао Стојановић Раша и можда...

Адв. Ненад Вукасовић: Не. Ја питам зашто вашег потписа нема него тек 17.-ог?

Сведок Радован Китић: Потписали су они, ја нисам потписао.

Адв. Ненад Вукасовић: А разлог да ли, ја питам за разлог?

Сведок Радован Китић: Нема разлога.

Председник већа: А да ли би прихватили ви њихов тај записник такав какав јесте пошто сте били на увиђају?

Сведок Радован Китић: Молим?

Председник већа: Ви прихватате тај њихов записник?

Сведок Радован Китић: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок Радован Китић: Прочитао сам га. Погледао сам документацију и то је тако.

Адв. Ненад Вукасовић: И додуше питање је ако каже на ваше питање да би прихватио такав какав јесте, да ли може да нам објасни зашто онда од 12. марта по прегледу КТ лица места нема ни речи о цигаретама у пећи каљевој?

Председник већа: То је он објаснио када их је он видео. То можемо да питамо ове друге.

Адв. Ненад Вукасовић: Каже сагласан зато што имамо извештај у коме је таксативно преко 200 трагова пронађено, нигде нема цигарета «Давидов».

Председник већа: Па добро. То ћете ставити примедбу. Немојте даље одговарати на то питање.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Добро. Колегиница Дичић има једно додатно питање.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Хтела сам да вас питам колико је полицајаца учествовало на откривању чаура и на тој трсци на претресању да ли знате од прилике?

Сведок Радован Китић: Колико је учествовало. Значи уочили смо чауру у олуку. Драган Јанковић се попео...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Само колико, јесте ли приметили колико људи је учествовало у целој тој акцији?

Сведок Радован Китић: Прву чауру Драган Јанковић се сам пео горе. Онда после тога су дошли ватрогасци. Колико их је било на крову и скидало ону трску, нормално прво смо прегледали да нема. Онда су се ватрогасци попели и скидали део по део трске док нисмо дошли до краја односно до зида где је и пронађена.

Председник већа: Да ли тражите надокнаду за данашњи приступ и давање исказа?

Сведок Радован Китић: Не.

Председник већа: Не?

Сведок Радован Китић: Не.

Председник већа: Добро. Захваљујемо се сведоку. Можете да идете. Хвала вам.

Сада ћемо да направимо паузу па ћемо онда примедбе.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Прекида се главни претрес ради одмора и одређује пауза у трајању од 30 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

Председник већа: Наставак главног претреса.

Да ли неко од странака у кривичном поступку има нешто да примети у односу на исказ данас саслушаног сведока Китић Радована?

Заменик Специјалног тужиоца нема примедби.

Пуномоћници оштећених немају примедби.

Да ли од бранилаца има неко нешто да примети?

За реч се јавља бранилац оптуженог Звездана Јовановића адвокат Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Моја примедба се састоји у следећем. Ево из исказа данас саслушаног сведока нарочито код питања датума проналажења опушача цигарета у вратанцима каљеве пећи, видимо да говори о 13.-ом. 12.-ог није пронађено. Ако то упоредимо са записником о увиђају колеге Александра Чолића који је био дежурни истражни судија, видимо да он то подводи под 12.-им. Према томе, то су разлике очигледне, а ово све што смо данас чули од овог сведока ја ћу отворено рећи мислим да се ту ради о једном класичном подметању доказа. Хвала.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч са бранилачке стране?

Адв. Ненад Вукасовић: Извињавам се. Само предлажем да се овакав записник о крим. техничком прегледу лица места једноставно изузме и да не може бити у смислу доказа, као доказ.

Председник већа: Бранилац оптуженог Александра Симовића адвокат Желимир Чабрило. Изволите.

Адв. Желимир Чабрило: Сагласан у свему са колегом Вукасовићем. Он се допунио са овом реченицом коју сам ја мислио да кажем. Само то.

Председник већа: Добро. Да ли се још неко јавља? Бранилац оптуженог Сретка Калинића адвокат Александар Ђорђевић. Изволите.

Адв. Александар Ђорђевић: Хвала судија. У свему сагласан са овим што су рекле моје колеге пре мене. Приговор на сведочење сведока који је управо завршио сведочење се састоји у следећем, да његово сведочење стално негде гравитира управо између статуса у коме се он налази. Наиме, он је сада пензионер и управо без икаквих неких ограничења прича о тим догађајима како су се дешавали, али опет као бивши начелник тог одељења и те неке професионалне сујете на сва питања која би се односила на нешто како се радило, који методи и тако даље, он ту или одговара индиректно или не одговара или се не сећа. И то сведочење као такво опет кажем делимично би могло можда да се узме као истинито, а делимично опет због нессећања не можемо га ни коментарисати. Оно што бих хтео да кажем у односу на ово сведочење јесте да једноставно јасно из њега произилази да је ту полиција практично без икаквих ограничења, без икаквих законских ограничења предузимала одређене радње, а које је могла само да узме по налогу истражног судије, бар тако прописује Законик о кривичном поступку. Не само тог 12.-ог него и каснијих дана. А да о томе нико није обавештен нити су имали било чију наредбу. То сада ми можемо тумачити разноразним околностима и управо догађајем који се десио. Међутим, члан 1 Законика о кривичном поступку говори да се тим законом обезбеђују правила која гарантују да учиниоци кривичног дела буду осуђени. Али оно што је најважније да нико невин не буде осуђен. Значи ми се морамо држати тих правила Законика односно чланова Законика онако круто и доста строго и све тамо где су она прекршена ми не можемо користити те доказе односно та средства како су прибављена користити као доказе. Из тог разлога мој и јесте предлог да се изузму све што је рађено у улици Адмирала Гепрата поготово канцеларији 55, да се изузме из списка предмета. Поред овога рекао бих само би се осврнуо да је индикативно то значи да пре, а управо што произилази из саслушања овог сведока јесте да само значи једна столица и једно ћебе на прозору од прилике је било довољно, како је сведок сам рекао да се направи прича да је одатле пуцано. И одмах су кренули да се траже било какве чауре и да се једноставно иде са неким како бих рекао претходним радњама пре неких било каквих, са неким каснијим радњама, пре било каквих претходних радњи, у смислу да су прво пронађене чауре и да је то био први задатак па тек касније да се узимају отисци прстију, да се

види да ли је уопште ту неко боравио, ко је боравио и тако. Ето то је моја примедба на ово сведочење.

Председник већа: Добро. Да ли се још неко јавља за реч са бранилачке стране?

Констатујем да се нико више не јавља за реч.

Да ли се од оптужених неко јавља за реч да стави примедбу?

Оптужени Улемек. Изволите.

Окр. Милорад Улемек: Госпођо председавајућа, ја имам две врсте примедби. Прва се односи на то да сам некако благо стекао утисак да се овде према сведоцима на неки начин примењују различити аршини. Зашто то кажем. Ми смо имали у петак једног сведока који је понављао своју изјаву малтене до бесвести, коме су питања постављана из почетка, из почетка, и он је стално понављао све оно што је већ рекао. Данас смо овде имали сведока рецимо који је на неки начин био ајде да не кажем заштићен од тога, али који је на неки начин био како да кажем био је поштеђен да не може да одговара два пута на иста питања.

Председник већа: На кога сте мислили пошто смо у петак саслушавали двојицу?

Окр. Милорад Улемек: Мислио сам на Јовић Бошка рецимо.

Председник већа: Молим?

Окр. Милорад Улемек: На Јовић Бошка.

Председник већа: Па, знао је више од овог сведока.

Окр. Милорад Улемек: Па, знао је више, али исто тако је неколико пута морао да понавља нон-стоп оно што је рекао. Али добро, ја то само наводим као један пример. Мислим, мени је јасно зашто је то тако...

Председник већа: Је ли то примедба председнику већа, већу?

Окр. Милорад Улемек: Не. То је примедба генерална, јер видим да се нико ни од ове стране, ни ове стране, а ни од самог већа није ниједном скренуло пажњу рецимо на тај део, а ето мени је рецимо то упало у очи. Друга моја примедба се односи на конкретно на исказ овог

сведока кога смо данас саслушали. Као што је рекао бранилац Вукасовић да се овде ради о подметању. Ја то исто тврдим, а ево због чега. Ми смо данас овог сведока овде испитивали на околности саме канцеларије у Гепратовој 55. И ту се стално понављала та прича пикавци, прозор, ћебе и тако даље и тако даље. Међутим, о чему се овде ради судија. Овде се нама сво време ствари подмећу. На који начин? Овде се ради о две канцеларије коју полиција упорно покушава да споји у једну канцеларију. Значи ако пажљиво узмете да анализирате слике које су прављене, које су обележене у том вашем албуму који имате испред себе, јасно ћете уочити разлику која може да се уочи да се ради о две канцеларије. Зашто је то полиција тако урадила, ја не знам. Одговорно тврдим, а то може да се утврди по тим сликама да пикавци који су овде помињани нису пронађени у канцеларији 55 већ су пронађени у другој канцеларији. Зашто је то тако ја не знам. Значи то би био...

Председник већа: У истој згради мислите у другој канцеларији?

Окр. Милорад Улемек: У истој згради у другој канцеларији. Али нису пронађени у канцеларији 55. Ја ћу вам дати само један пример. Рецимо ми овде имамо канцеларије где се када се приказује прозор, значи то је она слика са ћебетом, види са леве стране од прозора јасно види се радијатор, види се орман и тако даље. На другој слици то је оно што је приметио господин Вукасовић, тамо где наводно није била она стрелица која би требала да показује онај пикавац који је заглављен између лесонита и зида, нема радијатора, значи нема ормана, ту су неке сасвим друге цеви. Такође, у једној канцеларији имамо оне чувене пластичне паное од реклама, у другој канцеларији имамо кутије. Такође на једној канцеларији врата улазна су од стакла. На другој канцеларији врата улазна немају стакла. Ја не знам зашто је то урађено, али очигледно је да овде неко жели да нам прода како се то каже воду обичну као да је кисела. Такође ја бих само скренуо пажњу на то да смо овде имали сведока који се зове Копривица и који је овде сведочио да када је непосредно после извршеног атентата на покојног Премијера кренуо према Гепратовој 14 да му је полицајац са прозора рекао да види две чауре. Што стоји у записнику. Ја сада овде немам која је страна, али ја сам то већ неколико пута овде скретао пажњу. Тако да је овде јасно да се ради да ли о намерном или ненамерном подметању, ја се надам да ће то веће утврдити. Такође оно на шта имам примедбу је то да овде ми судија никако не можемо да сазнамо ко је први ушао у ту канцеларију.

Председник већа: Сазнаћемо. Ускоро.

Окр. Милорад Улемек: Надам се. Ја ћу вам бити веома захвалан на томе. Јер просто је невероватно да ми овде имамо изјаве сведока да су

унутра први међу првима да будем прецизан ушла два позорника. Међутим, ми никако не можемо да сазнамо њихова имена.

Председник већа: Ево само када смо већ до тога, ја сам то тражила и добила сам извештај данас. Бићете до краја, до петка упознати када ћемо њих саслушавати, двојицу позорника који су први ушли у ту канцеларију.

Окр. Милорад Улемек: Захваљујем. И још бих само дао један предлог мада ни на то нисмо никако могли да добијемо конкретан одговор. Али предлажем да ви као веће по службеној дужности пошаљете упит министарству унутрашњих послова да нам каже да ли постоји видео снимак канцеларије у Гепратовој поред ових фотографија које су урадили, јер ми је нелогично да везано за увиђај који је рађен испред улаза број 5 испред Владе Србије постоји и фотодокументација и видео снимак, а да овде то немамо. Тим пре што бих око тог видео снимка тачно могли да утврдимо о којој се канцеларији заправо овде ради. Само толико.

Председник већа: Добро. Да ли се још неко јавља?

Констатујем да више нико не тражи реч да стави примедбу на исказ саслушаног сведока Китић Радована.

Нека уђе у судницу сведок Поповић Александар.

Добар дан. Ви сте Поповић Александар?

Сведок Поповић Александар: Јесте.

Председник већа: Име оца?

Сведок Поповић Александар: Војислав.

Председник већа: Мајке?

Сведок Поповић Александар: Душица.

Председник већа: Дан, месец и година вашег рођења?

Сведок Поповић Александар: 28.4.1969. године, град Београд, општина Земун,

Председник већа: По занимању сте?

Сведок Поповић Александар: Завршио сам факултет цивилне одбране у Београду.

Председник већа: Где радите?

Сведок Поповић Александар: У МУП-у Републике Србије, полицијска управа за град Београд, полицијска станица Вождовац.

Председник већа: Адреса вашег стана?

Сведок Поповић Александар: Светозара Марковића 6-а, Београд.

Председник већа: Ми смо вас овде позвали као сведока у кривичном поступку против опт. Милорада Улемекa, Звездана Јовановића и других. То вам је познато. Јесте ли у сродству са неким од оптужених или оштећених у овој кривичној ствари?

Сведок Поповић Александар: Не.

Председник већа: Најпре ћу вам дати упозорења да сте као сведок дужни да говорите истину и да не смете ништа прећутати. Да давање лажног исказа представља кривично дело. А нисте дужни да одговарате на питања којима би вероватно изложили себе или себи блиска лица кривичном гоњењу, знатној материјалној штети или тешкој срамоти. Дужни сте да суду пријавите сваку евентуалну промену адресе боравишта или пребивалишта.

Јесте ли разумели ова упозорења?

Сведок Поповић Александар: Да.

Председник већа: Поред тога што сам вас упозорила на обавезе као сведока, позваћу вас да као сведок положите заклетву. Прочитаћу вам текст заклетве, а након читања текста уколико сте сагласни са тиме да положите заклетву ви реците «да», уколико нисте рећи ћете разлоге због којих нисте.

Текст заклетве гласи:

«Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати».

Сведок Поповић Александар: Да.

Председник већа: Добро. Сада ћете ви нама да кажете где сте ви били 12. марта и кога од оптужених овде познајете који су оптужени за ова кривична дела?

Сведок Поповић Александар: Познајем мајора Звездана Јовановића, познајем потпоручника Тојага Жељка, познајем Сашу Пејаковића, ја мислим да је старији.... по чину. Пуковника Улемека површно познајем с обзиром да је он пензионисан када сам ја дошао у Јединицу. Почетком марта месеца 2003. године ми у команди, односно у одељењу за контраобавештајне, обавештајне и безбедносне послове где сам ја радио у својству обавештајно безбедносног официра, а у чину капетана нисмо имали неких да кажем значајнијих, посебних оперативних и теренских послова и ангажовања. Да не кажем да смо се досађивали, али буквално то је био неки период када смо били у неким мирним водама, тако да кажем. Тог 12. марта ја сам на посао дошао значи у уобичајено време, то је било 7,30 часова и у канцеларији сам се задржао негде до пре 10,00 часова, сада да ли је било 10,00 или 9,45 часова, тачно не могу да одредим. Када сам кренуо на доручак, значи када сам излазио из канцеларије на ходнику срео сам мајора Звездана Јовановића. И ту је била нека неформална комуникација, где си, шта си, како си. Крајње оно присно с обзиром да смо били професионално врло упућени један на другог, што ћу накнадно да вам објасним. И том приликом он ми је онако рекао, каже, е сада када сам те видео, сетио сам се, каже, да ли имаш данас неких обавеза. Реко, немам професионално. Имам приватно нешто, треба да одем да купим нешто за кућу, да однесем родитељима и то би било у принципу све. Каже, добро. Шта мислиш да погледамо данас онај видео материјал. Видео материјал се односио на различите сегменте, врсте и различите фазе обуке како наше Јединице, тако и неких страних јединица које смо значи ми имали на неколико видео материјала. Ја сам рекао нема проблема. Зашто да не, кад имамо времена. Добро, каже, како ћемо, шта ћемо. Ништа, каже, овде, каже, има доста људи, излазе и улазе из канцеларије, а немамо довољно технике адекватне да то урадимо. Можемо каже код мене у Марка Ристића на Бежанијској коси у стану, седнемо, попијемо пар ракија, каже, и погледамо то. Реко, добро. У које време. Каже 11,00 сати. У реду. Он је онда отишао. Ја не знам где је отишао. Ја сам отишао на доручак. Спустио сам се доле. После тог доручка сам се спремио, оно нужно у канцеларији и изашао напоље и ушао у свој службени ауто «Пежо 206», зелене боје који ми је био иначе додељен на службену употребу, лично. Значи отишао сам у стан. То је било тако. Ја сада не могу тачно да кажем, 11,00 часова, пет до 11,00, 11,05 часова. Значи ту је било време. И ми смо тамо почели да прегледамо те материјале. Материјали су били везани за различите кажем сегменте, фазе и врсте обуке и служили су једној сврси. Ми смо требали да од тог комплетног

видео материјала издвојимо оно што би било потребно и неопходно да се формирају односно да се направе два наставна филма намењена за едукацију кандидата полазника на тај да не кажем просто дрил, него курс селективни за избор припадника ЈСО и други један материјал који је био спреман за значи оне да кажем тако готове припаднике односно људе који су већ били у Јединици у различитим специјалистичким тимовима. А пре свега је интенција односно тежиште било на антитерористичкој групи, с обзиром да је Јединица претходно била у трансформацији и да је из једне да не кажем просте борбене формације прешла на тај антитерористички део односно организацију. Имала је специјалистичке тимове за различите, значи урбани део и тако даље, алпинистички и то. У том прегледу тог материјала, значи ја сам био тај зашто сам био ту, јер сам био тај који је требао да не оптерећује Звездана са неким стварима типа да ли треба да се виде неки објекти, неке личности у тим филмовима односно на том материјалу који је био везан за ове касете у којима се Јединица појављивала. Пошто је Јединица била један конспиративни део службе и то је остала пошто се издвојила из службе и прешла под Владу Србије, остало је то, значи код нас у том безбедносном делу да се не отварају објекти, да се не отварају неке ствари које нису потребне, посебно пред оним лицима која су били тек кандидати, а ми нисмо били сигурни да ће постати припадници. Јер, само мало да приближим, ми смо имали око 1.000 кандидата у току једне године који су пролазили кроз комплетну ту једну тријажу за примање у Јединицу. Од тих 1.000 људи ми смо издвајали око 100 људи значи. То је био један минималан број за тај курс селективне обуке односно дрил. И имали смо велике муке да дођемо до тог броја, јер испод тог броја било би илузорно организовати уопште курс због трошкова и средстава. Од тих 100, опет око 10% је пролазило. Но, да се вратим. Након прегледа тог материјала, значи у ствари у току прегледа материјала који смо ми вртили онако, негде пре 12,00 сати, сада колико је било, ја тачно не могу да вам кажем, али од прилике пред крај тог сата, појавио се инструктор, односно шеф инструкторског тима потпоручник Бошко Јовић који је извадио, односно донео једну малу касету Бета формата. И ту је настала једна мало овако непријатна ситуација за мене, с обзиром да су то два официра са којима сам сарађивао тесно, објаснићу зашто сам сарађивао са Бошком Јовићем. Настала је једна свађа, односно не свађа него једно драње и једно овако пуно ружних речи, опхођење од стране мајора Звездана према потпоручнику Јовићу у смислу постао си неажуран, ниси урадио оно на време што ти је наложено. Да ли знаш ко си, шта си, где си и тако даље. Могли смо сада да прегледамо тај материјал, ових дана, значи сада имамо времена и тако даље и тако даље. Значи било је ту ружних речи, не бих сада да помињем ако није неопходно, у његовом неком стилу који је мало посебан. Ништа, Бошко Јовић је слегао раменима човек. Сео је ту. Ја кажем ајде нема везе попуши цигару,

смири се. Ја ћу преузети на себе то и реко, немој превише да се секираш. Значи он је попушио цигарету, две, тачно не знам колико, значи ту негде за 7-8 минута он је отишао када се то мало слегло. Ја сам рекао Звездану потом ја ћу да преузем то на себе. Узећу ту касету и тако даље. Пребацићу је на ВХС, па имаћемо времена, прегледаћемо и тај материјал и отишао сам. 12,00 сати је било када сам отишао. Знам јер сам трчао да пре гужве обавим неке ствари. Требало је да купим значи потребштине неке за кућу, санитарије и тако даље да однесем мајци. Упутио сам се према значи центру града где станујем. То је преко пута Ташмајдана односно кафане «Мадера». Отишао сам у центар. Обавио све то што треба. Дошао сам до мајке, дао јој и изашао напоље. Значи не знам колико је прошло, можда пола сата док сам ја дошао. Биле су гужве по граду. Обавио сам то. Ушао у кола. Звонио ми је телефон. И том приликом су ме из команде обавестили да треба хитно, значи десило се нешто страшно. То је била значи једна овако реченица коју сам запамтио, десило се нешто страшно, хитно дођи у команду. Добро, шта ћу. Улазим у кола. Пролази можда 2 минута зове ме помоћник команданта за безбедност ЈСО потпуковник Веселин Лечић и каже, слушај, заборави команду хитно, хитно да си се упутио на аеродром.

Председник већа: Где?

Сведок Поповић Александар: На аеродром Београд. Десио се атентат на Премијера одмах се упути на аеродром. Преузми надлежност над нашим дежурним тимом на аеродрому и стави се на располагање начелнику аеродромске полиције. Ја стављам ротацију, имао сам ротацију ону како је зову, ставио на кров. Ја сам се смандрљао на аеродром. Значи како сам прошао без удеса ни сам не знам. То су биле страховите гужве, полицијске сирене, чуда и тако даље. Када сам дошао на аеродром видео сам момци су били забринуте. Окупио сам их. Рекао сам им да од сад смо значи у неком ванредном стању приправности. Да стога значи следе моју команду, моја упутства. Отишао сам код дотичног начелника. То је био мислим презиме Корошија. И ставио му се на располагање. Он је човек био исто изгубљен. И онда даље, то је јасно било. Каже, добро, у реду. Хвала. Будите ту и тако. На аеродрому сам се задржао па сат и по, два. Тачно не знам ни ја, док ме нису позвали поново из команде да се вратим, али то није било ништа оно хитно. И опозвали су наш тим на аеродром. У команду сам дошао, то је било значи једно опет ванредно стање. Момци из Липовице су дошли. То је била наша антитерористичка група. Долазе сви са аеродрома и чекају се даље упутства команданта. Командант је био непосредно поред мене. Рекао ми је овако, облачи црну опрему, идеш са мном за Кулу са целим АТГ-ом, антитерористичком групом. Добро. Тако се и десило. На Батајничком полицијском пункту зауставила нас је полиција. Тражила је

идентификације односно бројеве значки и списак. Пописивање. Ја сам то урадио. Пописао сам све шта сам имао. И ми смо наставили даље. У Кулу смо дошли у тим неким поподневним часовима и тамо је била општа гунгула. Значи цела Јединица се сјатила тамо. Ванредна ситуација. Официри тамо и знам да сам значи то вече па сада колико је то било сати, 7 – 7,30 око дневника негде, не знам, видео мајора Звездана Јовановића у Кули. Ја сам био након тога међу припадницима где ми је и место. Нисам био на неком официрском састанку који је био и не знам ко је тамо учествовао. Углавном вероватно сви шефови тимова и официри. То је било значи то вече. Сутрадан сам се поново по наређењу команданта упутио за Београд и био у команди Јединице све до расформирања Јединице јер је потпуковник Веселин Лечић мој надређени био на директној вези са генералом Лукићем. У тим данима касније, значи имао сам да тако кажем једну непријатну врло улогу јер сам морао да водим припаднике на разговор у Секретаријат унутрашњих послова Београд тада у Управу за борбу против организованог криминала и тако даље. Већ је постојала анегдота ко са мном уђе у «Пежо», тај не излази. Али тако је било.

Председник већа: Тај се не враћа у Јединицу? То хоћете да кажете?

Сведок Поповић Александар: Па, не тај не излази. Нема да се не враћа у Јединицу, не излази, јер знате како...

Председник већа: Остаје у колима код вас?

Сведок Поповић Александар: Молим?

Председник већа: Остаје у колима код вас?

Сведок Поповић Александар: Не у колима него остаје тамо где га ја водим, а то је кажем Секретаријат унутрашњих послова у Београду, Управа криминалистичке полиције или Управа за борбу против организованог криминала. Причам о анегдоти. То би било то што је везано за тај 12.-ти, односно 13.-ти, неки кратак пресек тих дана после шта се дешавало и шта се одиграло. Оно што желим да кажем везано за мој однос и однос мајора Звездана Јовановића, ми смо од 2001. године, ја сам дошао у Јединицу значи у пролеће 2001. године и у то лето доле на југу Србије у тој такозваној копненој зони безбедности се у неком континуитету десило, ми смо то звали напуцавање полиције, неколико терористичких акција напада на полицајце, полицијске пунктове и возила. Постављање мина и тако даље. То је кулминирало убиством полицајца у селу Муховац у такозваној Чавској области у августу 2001.

године. Након тога по одлуци начелства ресора државне безбедности Јединица је имала задатак да у једном континуитету борави на простору копнене зоне безбедности и да прати и превентивно делује по потреби репресивно на спречавању, пресецању тих значи терористичких активности. То је била једна група посла у који смо ми били директно наслоњени јер је оперативно војну улогу у томе у потпуности као капа значи имао мајор Звездан Јовановић, а ја сам добио ову обавештајно безбедносну. Мој посао је био директно да успоставим непосредну везу са свим руководиоцима обавештајних и безбедносних структура службе, значи центра државне безбедности у Врању, Секретаријата унутрашњих послова Врање, затим њихових подручних јединица, обавештајно безбедносних органа у војсци и да личним значи радом непосредним на терену дођем до оперативних позиција које би могле у догледно време значи да нам помогну на спречавању и пресецању оваквих активности. Могу да кажем да је за годину дана то дало једне врло добре резултате с обзиром да је дошло до реализације једне оперативне акције на подручју села Добросин где је носилац посла био врански центар државне безбедности, а ми смо били непосредни организатори и реализатори те акције. Откривен је један магацин могу слободно да кажем за једну оперативну зону величине три села. Ради се о шиптарском терористичком значи упоришту и илегалном магацину у коме су пронађена тешка средства подршке, значи безтрзајни топови, минобацачи 120мм, мноштво минско експлозивних средстава, санитетског материјала и да не причам све. Значи комплетна једна, нешто што би могло да опслужује значи три села ако се заузму они висови, значи било би заиста врло компликовано онда реаговати и деловати према њима. Чуо сам касније коментаре људи старијих из службе да тако једна количина оружја није од 1946. године пронађена на Косову. Значи то је била једна врло, врло плодотворна општа значи једна акција и ту су припадници и службе и Јединице награђени и новчано и похвалом. Са друге стране ово причам због тога јер смо обојица били у тој акцији значи по ове две линије рада. Други сегмент активности група послова у којој смо били везани била је едукација.

Председник већа: Добро. Шта је било са тим наоружањем које сте открили?

Сведок Поповић Александар: Наоружање је изложено на простору испред велике спортске хале у Врању као оно на слету неком, значи људи су могли да виде шта је ту свега било. И то је отишло у јавност.

Председник већа: Отишле су слике је ли?

Сведок Поповић Александар: Конкретно са наоружањем мислите?

Председник већа: Да.

Сведок Поповић Александар: Наоружање није било у нашој више ингеренцији. Ја стварно не знам шта је било.

Председник већа: То вас питам.

Сведок Поповић Александар: Да.

Председник већа: Само ми реците је ли то село било на територији Републике Србије или Косова?

Сведок Поповић Александар: Да. То је било село значи уз саму административну граничну линију, а кућа је била неких 100 метара од линије.

Председник већа: Добро. Сада кажете приликом тог свог слободног излагања да у марту месецу нисте имали много неких професионалних обавеза на послу. Да ли сте ви подлежали неком сменском раду?

Сведок Поповић Александар: Не.

Председник већа: Него?

Сведок Поповић Александар: Радили смо од пола осам до пола четири.

Председник већа: Сваки дан?

Сведок Поповић Александар: Сваки дан.

Председник већа: Да ли вам је обавеза била да долазите на посао без обзира да ли имате посла или не?

Сведок Поповић Александар: Како мислите да ли нам је била обавеза? Нормално. Да. То је чиновничко радно време.

Председник већа: Не. Зато што кажете нисмо имали посла, па тако?

Сведок Поповић Александар: Не. Не. Ми нисмо имали посла па смо имали празног хода. Значи могло је да се изађе.

Председник већа: Још нешто ме интересује. Пошто сте говорили о тим филмовима који су били битни за приказивање евентуалним лицима која ће ући у састав Јединице, да ли је у то време био неки конкурс расписан да се попуњава састав Јединице за специјалне операције?

Сведок Поповић Александар: Јесте. Конкурс је сваке године конкурс је значи расписиван.

Председник већа: Питам вас за ту 2003. годину?

Сведок Поповић Александар: Да.

Председник већа: Био је у току конкурс?

Сведок Поповић Александар: Да. Конкурс је био у току и тај конкурс значи како се то...

Председник већа: А ко је расписао конкурс?

Сведок Поповић Александар: Ко је расписао?

Председник већа: Да.

Сведок Поповић Александар: Министарство унутрашњих послова.

Председник већа: Министарство унутрашњих послова?

Сведок Поповић Александар: Да.

Председник већа: Кажете да је Јединица потпала под надлежност Владе Републике Србије. Тако сте рекли?

Сведок Поповић Александар: Овако. Значи то је она ситуација након протеста Јединице. Јединица је измештена из ресора државне безбедности где је била самостална организациона јединица као и 11 управа у ресору. Она је измештена из Владе. Није припала ресору јавне безбедности иако је над њом имала ингеренцију Влада преко министра унутрашњих послова односно начелника ресора јавне безбедности. То је био један мали вакум али значи...

Председник већа: Сада када смо дошли дотле, сада ме интересује овако, повукли сте једно питање. Кажете Јединица је била измештена из службе државне безбедности под контролу Владе Републике Србије.

Сведок Поповић Александар: Јесте.

Председник већа: А онда кажете Веселин Лечић добија наређење директно од генерала Лукића.

Сведок Поповић Александар: Да.

Председник већа: Како то?

Сведок Поповић Александар: Па, ево како. Значи Јединица се употребљавала у целини по одлуци Владе. Али је контакт са Јединицом у министарству унутрашњих послова имао значи министар преко свог подређеног начелника ресора јавне безбедности који је имао контакт са командантом и са помоћником за безбедност Лечићем, односно командантом потпуковником Маричићем.

Председник већа: Сећате ли се тачно када је био расписан тај конкурс за попуњавање састава?

Сведок Поповић Александар: Не. Не могу да се сетим тачно, али знам да смо ми са тим конкурсом имали великих проблема из разлога јер су се вечито исти људи јављали. Ми смо имали изузетно добру евиденцију у погледу....

Председник већа: Добро. А да ли је био завршен тај поступак реконструкције те Јединице и њено стављање у министарство унутрашњих послова пошто је то била једна борбена јединица сами сте то рекли?

Сведок Поповић Александар: То је раније урађено.

Председник већа: То је већ било завршено?

Сведок Поповић Александар: Знате како. Након догађаја на Косову значи Јединица је трансформисана у једну модерну противтерористичку јединицу са специјалистичким тимовима који су имали чисто и искључиво противтерористички карактер.

Председник већа: Добро.

Сведок Поповић Александар: Значи само је била разлика да ли се ради значи шума, да ли се ради урбани део, ето то је било.

Председник већа: Да ли је то било први пут да идете код оптуженог Звездана Јовановића кући?

Сведок Поповић Александар: Не. Није био први пут. Ја сам пре тога био два пута. Претходни пут дао ми је неке кобасице од јелена, дивље свиње, онако за личну употребу. А пре тога сам ишао у проверу. Наиме, радио сам оперативну проверу за пар лица која су била пријављена код мајора Звездана Јовановића, а ради се о нашим резервистима из Републике Српске. И они су сви били пријављени на ту адресу Марка Ристића број 3. Зато ми је адреса и ушла у сећање. Ради се о неколико лица из Братунца.

Председник већа: Што су били пријављени у стан Звездана Јовановића?

Сведок Поповић Александар: Да. Зато што су они претходно добили држављанство значи и били су наши резервисти. Прошли су значи ту обуку, били су наши резервисти. И били су пријављени на тој адреси у Београду.

Председник већа: Добро. И кажете ујутру 12. марта да сте око 10,00 сати видели Звездана Јовановића. Кога сте видели пре 10,00 сати?

Сведок Поповић Александар: Пре 10,00 сати?

Председник већа: Да.

Сведок Поповић Александар: Потпоручника Тојагу. Ми смо били у канцеларији, ми смо се убијали од игрица тамо. Играли на компјутеру.

Председник већа: Ко?

Сведок Поповић Александар: Потпоручник Тојага и ја.

Председник већа: Сами сте били вас двојица?

Сведок Поповић Александар: Па, не. Било је ту још колега. Не знам, то је канцеларија велика где ради колега још један.

Председник већа: Кога се још сећате да сте видели тог дана?

Сведок Поповић Александар: Они су улазили и излазили. Значи...

Председник већа: Који су то људи помените их именима?

Сведок Поповић Александар: Муникравић, колега значи поручник који ради у том значи исто одељењу, Совиљ, значи они су улазили, излазили. То је био...

Председник већа: Ко још?

Сведок Поповић Александар: Па, не. Совиљ. Значи то су све колеге које раде у одељењу за КОБ.

Председник већа: И ви сте их све видели тог јутра?

Сведок Поповић Александар: Па, видео сам их улазили су, излазили.

Председник већа: Не. Ја вас питам кога сте видели конкретно?

Сведок Поповић Александар: Ја сам рекао.

Председник већа: Осим Тојаге и Звездана Јовановића.

Сведок Поповић Александар: Знате шта. Ја сам са Тојагом буквално лежао на компјутеру то јутро, играли смо игрице. Ето то вам кажем.

Председник већа: Сада конкретно ми одговорите јесте ли видели још некога у тој канцеларији?

Сведок Поповић Александар: Кажем вам кога.

Председник већа: Кога?

Сведок Поповић Александар: Муникравића, Совиља. Ето то је.

Председник већа: Добро. Да ли сте некога видели од руководећег састава у просторијама вашим службеним тог јутра када сте дошли на посао?

Сведок Поповић Александар: Потпуковник Лечић је био у својој канцеларији.

Председник већа: Када сте га видели?

Сведок Поповић Александар: Па, видео сам га касније. Можда...

Председник већа: Молим?

Сведок Поповић Александар: Видео сам га касније. Можда после доручка док сам значи навратио до њега. Узео ствари које сам требао, кренуо доле у ауто и кренуо код Звездана у стан. Ето то је.

Председник већа: А да ли је оптужени Звездан Јовановић имао своју канцеларију?

Сведок Поповић Александар: Не.

Председник већа: Него?

Сведок Поповић Александар: Знате како. То је један овако, у тој вили на Сењаку, налази се један сплет канцеларија где се налазе командант, помоћник за безбедност, начелник КОБП, документалистика и аналитика одељења и ту још пар канцеларија. Сто за секретарицу и сада иде један ходник и од тог ходника канцеларија у коме се налазимо ми. И доле степенице где се иде на тај други део. Значи где је она менза, где се једе и то.

Председник већа: Добро. И кажете када сте дошли тамо те касете сте гледали.

Сведок Поповић Александар: Да.

Председник већа: Је ли то било, где су се налазиле те касете које сте ви гледали?

Сведок Поповић Александар: Те касете су се налазиле код мајора Звездана у стану. Сем значи ове једне. То су биле ВХС, сем једне Бета касете која се налазила код...

Председник већа: А ко је још био задужен испред Јединице осим вас и Звездана Јовановића да спроведе ту обуку да одвоји то што је битно или небитно за приказивање?

Сведок Поповић Александар: Само ми смо били.

Председник већа: Само вас двојица?

Сведок Поповић Александар: Само нас двојица.

Председник већа: Је ли то и раније тако било је ли?

Сведок Поповић Александар: То је било када сам ја дошао у Јединицу.

Председник већа: Добро.

Сведок Поповић Александар: С тим што сам ја сарађивао и са потпоручником Бошком Јовићем. Баш тада када је дошао ја сам рекао опусти се мало, попуши цигарету, еј шта има, како је, ово, оно. Реко, је ли партнеру када ћемо да идемо на неки сајам, пошто су нас одредили још да ја и он идемо на сајмове негде по свету где су сајмови наоружања, војне опреме и свега тога и на презентацију значи то смо ишли. Презентацију нових ових средстава...

Председник већа: Добро. Ви када сте кажете видели нешто после 10,00 сати оптуженог Звездана Јовановића онда сте отишли на доручак?

Сведок Поповић Александар: Не после 10,00 часова, ту до 10,00 часова. Значи то је било 15 до 10,00, 10 до 10,00 часова. Тако.

Председник већа: А где идете обично на доручак, где сте ишли тог дана на доручак?

Сведок Поповић Александар: Доле у нашу мензу.

Председник већа: А у вашој мензи?

Сведок Поповић Александар: Да.

Председник већа: И кажете после сте се видели негде око 5 до 11,00 часова, 11,00 часова код њега у стану је ли тако?

Сведок Поповић Александар: Да.

Председник већа: Да ли сте у мензи видели још неког овако кога би сте могли да поменете?

Сведок Поповић Александар: Не могу стварно.

Председник већа: Не можете да се сетите?

Сведок Поповић Александар: Не могу да се сетим. То су људи који улазе, излазе. Ту има људи из тог одељења заштите личности и објеката који буквално су ту доле стално они улазе и излазе. Једу сендвиче. Седе, значи.

Председник већа: Да ли вам је рекао оптужени Звездан Јовановић да ће када сте се видели ту у просторијама да ће ту касету донети Јовић Бошко?

Сведок Поповић Александар: Не. Није ми он ништа помињао.

Председник већа: Када ви сазнајете да ће доћи у стан Јовић Бошко?

Сведок Поповић Александар: Када је стигао. Ја нисам имао појма да ће он да дође.

Председник већа: А нисте имали појма?

Сведок Поповић Александар: Не.

Председник већа: Колико дуго познајете Јовић Бошка?

Сведок Поповић Александар: Јовић Бошка познајем од када сам у Јединици.

Председник већа: Добро.

Сведок Поповић Александар: Те две године.

Председник већа: Када сте чули ви тог дана да је убијен Премијер? Оно када вас је обавестио Веселин Лечић?

Сведок Поповић Александар: Јесте.

Председник већа: У колима, а пре тога ништа нисте знали?

Сведок Поповић Александар: Не. Само сам добио информацију десило се нешто страшно. Хитно у канцеларију.

Председник већа: И ви не одосте у канцеларију него на аеродром је ли тако?

Сведок Поповић Александар: Не могу да одем за 2 минута ми шаље односно јавља ми се телефоном и каже ми мани канцеларију хитно на аеродром. Нема времена значи за канцеларију и објашњавање, хитно на аеродром. Преузми дежурни тим и јави се...

Председник већа: Добро. Рекли сте када сте дошли тог дана у поподневним сатима у Кулу да сте негде у вечерњим сатима видели опт. Звездана Јовановића?

Сведок Поповић Александар: Да.

Председник већа: Да ли се сећате тачно где сте га видели и са ким је био у друштву?

Сведок Поповић Александар: То је буквално било у пролазу, значи између командантове канцеларије и оног великог хола када се уђе у ону главну зграду значи.

Председник већа: А сећате ли се да ли сте видели команданта тог дана, ваше Јединице?

Сведок Поповић Александар: Ја сам са командантом дошао у Кулу.

Председник већа: Молим?

Сведок Поповић Александар: Ја сам са командантом дошао у Кулу. У истом возилу смо били.

Председник већа: А у вечерњим сатима, то сам хтела да вас питам?

Сведок Поповић Александар: Да. Да.

Председник већа: Не. Дошли сте кажете поподне.

Сведок Поповић Александар: Дошли смо поподне.

Председник већа: Па вас питам увече, то када сте видели Звездана Јовановића да ли сте тада видели вашег команданта?

Сведок Поповић Александар: Седео сам са командантом.

Председник већа: Ко, ви?

Сведок Поповић Александар: Ја сам седео са командантом, потпуковником.

Председник већа: Нисам то схватила.

Сведок Поповић Александар: Добро. Ја кажем. Седео сам у командантовој канцеларији са командантом, потпуковником Маричић Душком и са Крсмановић Драгославом помоћником за логистику.

Председник већа: Добро. И тада сте видели Звездана Јовановића?

Сведок Поповић Александар: Да. То је било у једном пролазу. Ја сам излазио, он је улазио. Али значи мимоишли смо се. Ето то је то. Али нисам га видео ни са ким у друштву, нити да је нешто седео и тако даље.

Председник већа: Колико сте ви остали у стану Звездана Јовановића тамо на Бежанијској коси?

Сведок Поповић Александар: До 12,00 сати.

Председник већа: После тога више не?

Сведок Поповић Александар: Не.

Председник већа: Добро. А да ли је Звездан остао у стану или је он отишао негде?

Сведок Поповић Александар: Не, ја то...

Председник већа: Је ли вам познато? Нисте ништа о томе причали?

Сведок Поповић Александар: Не. Ја то не знам.

Председник већа: Ја више немам питања за овог сведока. Да ли чланови већа имају? Колега Милимир Лукић. Изволите.

Судија Милимир Лукић: У ком одељењу Јединице за специјалне операције сте радили?

Сведок Поповић Александар: Одељењу за контраобавештајне, обавештајне и безбедносне послове.

Судија Милимир Лукић: Шта је конкретно ваш лични задатак био у оквиру тог одељења?

Сведок Поповић Александар: Мој лични задатак је био контраобавештајна заштита објеката припадника Јединице и обавештајна припрема, операција и акција када Јединица дејствује на терену или као целина или као по деловима.

Судија Милимир Лукић: Кажете да сте водили одређене провере за припаднике Јединице за специјалне операције?

Сведок Поповић Александар: Да.

Судија Милимир Лукић: У чему се састојало то, шта је то било интересно по тим вашим задацима?

Сведок Поповић Александар: Па, пазите, провера прво има више врста провера. Значи провере су делимичне и потпуне како се ради у ресору државне безбедности. То је једно. Друга ствар, провере за кандидата за пријем у Јединицу су једно, а провере у случају значи постојања неких сумњи и тако даље су нешто друго. У овом случају радиле су се провере с обзиром да су људи били ван територија значи Савезне Републике Југославије у то време живели. И то је сасвим било нормално. Људи су морали да добију држављанство и тако даље. И запамтио сам, кажем адресу јер су се пријавили њих можда 4 – 5 на тој адреси.

Судија Милимир Лукић: Да ли вам је са аспекта тих ваших обавеза било интересно да неки ваши припадници из Јединице за специјалне операције одржавају контакте са страним држављанима?

Сведок Поповић Александар: Како да не.

Судија Милимир Лукић: Имате ли таквих информација?

Сведок Поповић Александар: Знате шта, ја на то питање не могу да одговорим јер то спада у домен чувања службене и државне тајне. Наравно уколико ме ослободе, ја могу да вам причам о томе јер ту је било и доста послова и доста реализација.

Судија Милимир Лукић: Ја сам мислио у том правцу да вам поставим даље питања, али пошто ви се позивате на службену тајну, ја ћу стати.

Председник већа: Члан већа судија Радмила Драгичевић-Дичић има реч. Изволите.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли сте претходног дана значи 11. марта видели Бошка Јовића?

Сведок Поповић Александар: Не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Не? Јесте ли се чули са њим телефоном?

Сведок Поповић Александар: Не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Звездана Јовановића јесте ли видели претходног дана?

Сведок Поповић Александар: Не. Нисам претходног, али неколико дана пре.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јесте ли видели Бошка Јовића 13.-ог, наредног дана, после 12. марта?

Сведок Поповић Александар: Он је дошао у Кулу исто.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Када сте га видели у Кули?

Сведок Поповић Александар: Па, поподне, оно када смо сви стигли. Ми смо заједно дошли.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Ко?

Сведок Поповић Александар: Значи када сам кренуо са потпуковником Маричићем и целом антитерористичком групом Бошко Јовић је био у саставу те групе и заједно смо дошли у Кулу.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Хвала.

Председник већа: Заменик Специјалног тужиоца има реч. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца: Сведок је изјавио да је у блиским односима са оптуженим Звезданом. Да ли, ако може, ако хоће да нам опише теме те блискости, у чему се она састоји, како се манифестовала?

Сведок Поповић Александар: Наравно. Када сам рекао у блиским односима, мислим на врхунски, људски и професионални однос у обављању службених послова и задатака који произилазе из наше надлежности. Ми смо били наслоњени један на другог у копненој зони безбедности, у којима су се дешавали низ терористичких аката и та блискост и то поверење је било сасвим разумљиво.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли му је познајете породицу?

Сведок Поповић Александар: Не. Супругу сам једном видео. И тада сам помогао да жена буквално не ослепи јер смо направили један контакт са лекарима на ВМА. Ето то је оно што је...

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли сте одлазили код њега у његову кућу где живи?

Сведок Поповић Александар: Не.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли сте привођени након убиства?

Сведок Поповић Александар: Не.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је са вама обављен било какав службени разговор у МУП-у?

Сведок Поповић Александар: Не.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је Звездан Јовановић тога дана 12.-ог када сте били у његовом стану како кажете имао аутомобил?

Сведок Поповић Александар: Он је својим возилом дошао.

Заменик Специјалног тужиоца: Којим возилом?

Сведок Поповић Александар: Он је имао на личну употребу «Пајеро спорт цип», зелени.

Заменик Специјалног тужиоца: Где се тај ауто налазио тога дана код њега?

Сведок Поповић Александар: Код њега.

Заменик Специјалног тужиоца: Где? Где сте га видели?

Сведок Поповић Александар: Где сам га видео? Видео сам га испред команде.

Заменик Специјалног тужиоца: Јесте ли га видели испред стана?

Сведок Поповић Александар: И тамо, да.

Заменик Специјалног тужиоца: Испред стана?

Сведок Поповић Александар: Да.

Заменик Специјалног тужиоца: Још једно питање. Молим да оцените питање. Због чега се до сада нисте појавили са тим информацијама које овде дајете, о времену када сте видели задњи пут Звездана Јовановића 12. марта?

Сведок Поповић Александар: Прво, нико ме није ни звао, нико ме није ни питао. Први пут када су ме позвали односно сада се одазивам. То је једна ствар. Друга ствар, ванредно стање, акција «Сабља», 12.500 приведених...

Председник већа: Добро. Да не причамо о тих 12.500, бројка није спорна. Наравно. Рећи ћете него кажете водили сте све своје колеге из ЈСО-а, па зар вас то није понукало када водите све те људе да евентуално тада нешто кажете полицији?

Заменик Специјалног тужиоца: Јесте ли осећали тада потребу да нешто кажете као што сада говорите?

Сведок Поповић Александар: Не. Зато што сам видео шта се дешава тамо. Људи су обављали разговор са њима 20 минута, пола сата, затварани су месец дана. Ја све те оперативце доле у Градском СУП-у знам, ја сам радио у Градском СУП-у. Људи овако кажу, кажу иде одозго. Мора тако.

Заменик Специјалног тужиоца: До данас је прошло пуно времена. И од «Сабље» пуно времена је прошло. Ви сте могли, оцените.

Председник већа: Да ли сте се ви добровољно било коме јавили у оквиру МУП-а и рекли...

Сведок Поповић Александар: Не.

Председник већа: «Ја знам да сам тог и тог дана био са том и том особом», не за време акције «Сабља» него после завршетка акције «Сабља»?

Сведок Поповић Александар: Не.

Председник већа: А због чега и даље радите у полицији?

Сведок Поповић Александар: Да.

Председник већа: Због чега нисте тражили контакт и рекли ја хоћу, ови људи, без обзира што се дешава то што се дешава, седе у притвору толико дуго, зар вас то није колегијално повукло да кажете...

Сведок Поповић Александар: Како ме није...

Председник већа: Били сте ослоњени на Звездана и он на вас. Зар вас то није колегијално повукло да тражите код тог генерала Лукића или било кога претпостављеног да кажете аман људи, он није крив, ја сам био са њим тада, а не за време акције «Сабља», него после тога и после промене власти и доласка новог министра и нових генерала? Можете ли то мало да нам објасните?

Сведок Поповић Александар: Како да не.

Председник већа: Изволите.

Сведок Поповић Александар: Након распада Јединице, расформирања, ја нисам могао нигде да радим.

Председник већа: Шта нисте могли?

Сведок Поповић Александар: Нисам могао нигде да радим. Ја сам прво био нераспоређен, онда ме је тај исти генерал Лукић прецртао са списка за пријем у САЈ, јер сам својим посредовањем превео целу антитерористичку групу заједно са потпоручником Бошком Јовићем. У

Жандармерији нису хтели да чују за мене. У БИА нисам могао да се вратим.

Председник већа: Без образложења?

Сведок Поповић Александар: Без образложења.

Председник већа: Добро.

Сведок Поповић Александар: Значи након тога добио сам посао на несталим лицима на потражном одељењу. Прошле године сам затражио да одем, конкурисао сам у интервентну јединицу СУП-а Београд у фебруару месецу писмено су ме одбили без образложења. У шестом месецу, у јуну сам конкурисао да водим гађање, значи да водим гађање у управи полиције, полиције тамо у Лазаревцу. И ту су ме одбили. О чему ја да причам овде и у кога да имам поверење.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је имао прекид радног стажа?

Сведок Поповић Александар: Молим?

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли сте имали прекид радног стажа у служби?

Сведок Поповић Александар: Никада. Никада нисам дисциплински кажњаван, никада нисам прекршајно ни кривично кажњаван.

Заменик Специјалног тужиоца: Значи све ово време водите се као радник МУП-а?

Сведок Поповић Александар: Ја сам радник МУП-а Републике Србије.

Заменик Специјалног тужиоца: И од када се распала Јединица?

Сведок Поповић Александар: И од када се распала, да. С тим што сам кажем прошао ово све, прво био нераспоређен и све ово што сам вам објаснио.

Заменик Специјалног тужиоца: А шта сте радили пре Јединице?

Сведок Поповић Александар: Пре Јединице сам био оперативни радник у центру, београдском центру ресора државне безбедности, одељењу за територије.

Заменик Специјалног тужиоца: Још једно питање. Тај одлазак за Кулу, тога дана, колико аутомобила је ишло?

Сведок Поповић Александар: Не могу да се сетим. То су «Тојоте», ципови који су ишли у једном конвоју. Значи 6, 7, 8 возила, препуних опреме и сви смо били у црној опреми. Ја сам био са командантом у првом возилу.

Заменик Специјалног тужиоца: Јесу ли били камиони?

Сведок Поповић Александар: Не.

Заменик Специјалног тужиоца: Само ципови?

Сведок Поповић Александар: Само ципови и «Тојоте».

Председник већа: Да ли пуномоћници оштећених имају питања за сведока?

Немају. Да ли одбрана има питања за овог сведока?

Да ли неко од оптужених има питања за овог сведока?

Констатујем да оптужени немају питања за сведока.

Да ли ви тражите надокнаду за данашњи приступ у овај суд и дневницу?

Сведок Поповић Александар: Не.

Председник већа: Добро. Хвала. Отпушта се сведок Поповић Александар.

Да ли неко има нешто да примети и стави примедбу на исказ данас саслушаног сведока?

Заменик Специјалног тужиоца. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца: Део исказа овог сведока који се односи на покушај давања лажног алибиа Звездану Јовановићу сматрам неистинитим.

Председник већа: Добро. Да ли се још неко са бранилачке стране јавља да стави примедбу?

Констатујем да нема.

За реч се јавио оптужени Звездан Јовановић. Изволите.

Опт. Звездан Јовановић: Ја бих замолио, да ли имам права да затражим од господина заменика Специјалног тужиоца да образложи ове своје речи. Само рече лажно. Он је тужилац, он мене овде оптужује за 40 година најмање ће тражити затвор, да образложи ово што је рекао да је дао лаж. Ја бих замолио ако то могу да затражим да образложи?

Председник већа: Да ли заменик Специјалног тужиоца има неку реплику?

Заменик Специјалног тужиоца: Анализа доказа даће се у завршној речи.

Председник већа: Добро. Хвала. Прелазимо на саслушање сведока Тизић Душана. Ви сте Тизић Душан је ли тако?

Сведок Тизић Душан: Јесте.

Председник већа: Име оца?

Сведок Тизић Душан: Ђуро.

Председник већа: Мајке?

Сведок Тизић Душан: Дева.

Председник већа: Је л`вама вруће. Ако вам је вруће да окачите ту јакну тамо у овом ходнику. Да ли је код вас ваша лична карта? Дан месец и година вашеаг рођења?

Сведок Тизић Душан: 3.фебруар 1958.

Председник већа: Место?

Сведок Тизић Душан: Орашац.

Председник већа: Општина?

Сведок Тизић Душан: Бихаћ.

Председник већа: Адреса вашег стана?

Сведок Тизић Душан: Земун Филипа Кљајића 14.

Председник већа: Јесте ли у сродству са неким од оптужених у овом кривичном поступку?

Сведок Тизић Душан: Само комшија.

Председник већа: Са ким сте комшија?

Сведок Тизић Душан: Са Симовићем.

Председник већа: Молим?

Сведок Тизић Душан: Са Симовићем.

Председник већа: Са Александром и Милошем Симовићем је л`?

Сведок Тизић Душан: Да.

Председник већа: Констатујемо да је борј личне карте овог сведока П257945, да је издата 19.07.2006 године од СУП-а Београд и да је јединствени матични број 0302958710255.

Сада ћу вас упозорити на ваше обавезе као сведока и суду сте дужни да говорите истину. Давање лажног исказа представља кривично дело. Као сведок не смете ништа прећутати од онога што вам је познато, затим нистедужни да одговорате на питања којима би себе и себи блиска лица изложили кривичном гоњењу знатној материјалној штети или тешкој срамоти. Дужни сте да суду пријавите сваку промену адресе или боравишта, а поред овога што сам вам дала ово упозорење позваћу вас да положите заклетву. Уколико сте сагласни са текстом заклетве коју ћу ја прочитати, реците «да», уколико не желите да положите заклетву објаснићете разлоге због чега то не чините.

Текст заклетве гласи: «Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати».

Да ли сте сагласни са ови текстом?

Сведок Тизић Душан: Сагласан.

Председник већа: Да. Добро. Вас је у својој одбрани поменуо оптужени Александар Симовић.

Сведок Тизић Душан: Претпоставио сам.

Председник већа: Ви сте дужни да нама кажете, где сте се налазили 12.марта 2003 године и да ли сте тог дана видели некога од Симовића. Ако јесте кога, на ком месту у ком тренутку, колико сте се дуго задржали у том разговору виђењу или било каквој комуникацији.

Сведок Тизић Душан: Ја сам електричар по занимању.

Председник већа: Шта сте?

Сведок Тизић Душан: Електричар по занимању. Пошто тамо правим кућу близу њих.

Председник већа: Само мало гласније.

Сведок Тизић Душан: Пошто правим тамо кућу близу њих. Значи кућа уз кућу малте не, овај познаје ме као комшију, као електричара. И њих... жена од Александра Симовића ме звала да нешто јој нису у реду са светлом тамо.

Председник већа: Шта да би?

Сведок Тизић Душан: Да поправим светло код њић у кући. Дан пре тог 12.марта ја сам отишао, да тринаестог ...

Председник већа: Је л`то било 12.марта.

Сведок Тизић Душан: Дан пре убиства Ђинђића. Следећег дана сам отишао око 11 сати тамо и нормално прегледао шта није у реду, поправио то светло. То је било у неком временском интервалу између 11и 12 сати. Видео сам Ацу тамо.

Председник већа: Молим?

Сведок Тизић Душан: Ацу, Александра Симовића сам тада ту видео и.

Председник већа: Где сте га видели?

Сведок Тизић Душан: Унутра у стану.

Председник већа: Кад?

Сведок Тизић Душан: И у том интервалу. Сад не знам тачно да ли 11 или 12.

Председник већа: 12.марта?

Сведок Тизић Душан: Да. Не 13.марта.

Председник већа: Молим?

Сведок Тизић Душан: Тад кад је убијен Ђинђић.

Председник већа: Па Ђинђић је убијен 12.марта.

Сведок Тизић Душан: Ја не знам датуме. Не памтим датуме. Мислим.

Председник већа: Тог дана сте га видели.

Сведок Тизић Душан: Тог дана, да.

Председник већа: По чему сад кажете. Не знам кад је убијен Ђинђић, па по чему процењујете да сте га тог дана видели?

Сведок Тизић Душан: Зато што тај дан кад сам одатле отишао, отишао сам на Ледине да видим неки посао. И кад сам завршио тај део посла свратио сам у једну кафану. У кафани је био телвизор, и на Телевизији су јављали шта се дешава и редом.

Председник већа: Кажете, да сте отишли у стан у ту кућу Симовића око 11.

Сведок Тизић Душан: Није то кућа Симовића. То је кућа од Бајића, он је тамо живео. Разумете.

Председник већа: То је код супруге овог Симовића.

Сведок Тизић Душан: Код супруге, да.

Председник већа: Добро. У које време сте отишли?

Сведок Тизић Душан: Па између 11 и 12 сам био тамо. Значи у том интервалу сам.

Председник већа: Колико сте се задржали?

Сведок Тизић Душан: Сат времена, нисам дуже.

Председник већа: Сат времена. Сад нам испричајте то. Како сте, да ли сте нешто разменили неку реч са оптуженим Симовићем.

Председник већа: Тизић Душан: Ништа с њим, пошто шта знам. Ја се с њим нисам никад дружио.

Председник већа: Шта?

Сведок Тизић Душан: Ја се с њим нисам дружио. Значи само здраво, здраво и шта радиш.

Председник већа: Па је л' се он интересовао нешто око тога шта ви поправљате у кући?

Сведок Тизић Душан: Јок. Богами ништа није питао.

Председник већа: Молим?

Сведок Тизић Душан: Он ништа није питао.

Председник већа: Ништа.

Сведок Тизић Душан: Ништа.

Председник већа: Поред њега, Александра Симовића кога сте ви видели тога дана у кући?

Сведок Тизић Душан: Овако. Они имају неког кера у дворишту. Имали су, ја мислим да имају и сада кера у дворишту. Пошто нисам хтео да пролазим кроз двориште ја сам прошао кроз кафић, пошто је ту испод

њих неки кафић. Срео сам ову Микицу тамо што је радила и било је још неких људи унутра. Не знам не могу да се сетим који су били, али тад та, није кафић у тој ћевабџиници она је увек била пуна у то време. Јако су добро радили, тако да.

Председник већа: Кажите ми адресу тачно где се налази та кућа, пошто сте ме исправили. Кажете кућа Бајића.

Сведок Тизић Душан: То је на ћошку Првомајске и Раде Кончара улица.

Председник већа: Знате ли број можда?

Сведок Тизић Душан: Не знам број. Ја мислим да се води Раде Кончар 1. Нисам сигуран. Мислим да се води.

Председник већа: А да ли сте видели супругу оптуженог Александра Симовића?

Сведок Тизић Душан: Да, да Зорану. Зорану, јесам видео сам. И Зорана је ту била.

Председник већа: Ко вам је отворио врата да уђете у тај стан.

Сведок Тизић Душан: Зорана.

Председник већа: Зорана. Јесте видели децу?

Сведок Тизић Душан: Ја мислим једно дете је било.

Председник већа: Је л'јесте или нисте видели?

Сведок Тизић Душан: Ја јесам, ја не знам, не сећам се. Мислим.

Председник већа: Је л'се сећате којег узраста је било то дете тада?

Сведок Тизић Душан: Мали. Ја мислим да је био мали, али не могу да се сетим. Мислим колики је био.

Председник већа: Шта вам то значи мали?

Сведок Тизић Душан: Па две три године можда тако нешто.

Председник већа: Када сте излазили из њихове куће, како сте изашли.

Сведок Тизић Душан: Нисам излазио. Ишао сам кроз двориште. Питао сам за кера оно кад сам изашао није га било и ја сам кроз двориште изашао, сео у свој ауто и отишао.

Председник већа: Колико дуго ви боравите у том крају ту где зидате кућу у близини куће Бајића?

Сведок Тизић Душан: Ја мало боравим ту. Углавном.

Председник већа: Дуго сте ту већ са тим плацем.

Сведок Тизић Душан: 1994.

Председник већа: Молим?

Сведок Тизић Душан: Од 1994.

Председник већа: Од 1994.

Сведок Тизић Душан: Кад сам купио плац, а почео сам да радим 1995 – 1996 ту негде.

Председник већа: Колико често сте виђали Александра Симовића?

Сведок Тизић Душан: Као комшију, они малте не никада нису били ту.

Председник већа: Уопште. Не питам вас као комшију него као човека као особу да ли сте га виђали? Не питам вас ја...

Сведок Тизић Душан: Виђао сам га како га нисам виђао.

Председник већа: Молим?

Сведок Тизић Душан: Ја их знам од малена још. Не само њих целу ту улицу зато што сам ту купио плац, разумете.

Председник већа: Колико често сте гас виђали ту?

Сведок Тизић Душан: Шта знам. Нисам се с њим дружио, тако да не могу да вам кажем. Не знам.

Председник већа: Да ли је то било последњи пут кад сте видели Александра Симовића до хапшења његовог?

Сведок Тизић Душан: То је било последње. Да.

Председник већа: Кажите ми. Да ли сте се ви икад бавили водоинсталатерским послом?

Сведок Тизић Душан: Не.

Председник већа: Молим:

Сведок Тизић Душан: Само електриком.

Председник већа: Само електриком.

Сведок Тизић Душан: Само искључиво. Од тога живим, и то ми је посао.

Председник већа: Је л` то радите приватно или сте негде запослени?

Сведок Тизић Душан: Приватно у занатској радњи.

Председник већа: Добро. Познајете ли Николу Бајића?

Сведок Тизић Душан: Чуо сам за њега али никад се с њим нисам упознао. Чуо сам нешто по новинама што је писало.

Председник већа: Колико често сте виђали Зорану Бајић?

Сведок Тизић Душан: Па од прилике кад и Зорану Бајић, можда и ређе.

Председник већа: То кажете, били сте претходни дан код њих је л` тако да видите?

Сведок Тизић Душан: Не. Они. Симовићка кад је претходни дан мене звала.

Председник већа: Кад кажете Симовићка, на кога мислите?

Сведок Тизић Душан: На Зорану. Ја не знам чак. Ја се извињавам како се она презива Симовић илил Бајић.

Председник већа: Добро. Кад вас је она то претходни дан звала?

Сведок Тизић Душан: Како мислите, како ме звала.

Председник већа: Да, да, како и у које време?

Сведок Тизић Душан: Тај дан претходни.

Председник већа: Је л'то био неки квар. Можете ли ви нама да кажете о каквом се квару радило који сте ви отклањали 12.марта?

Сведок Тизић Душан: Њихов распоред у кући сад могу да вам кажем?

Председник већа: Не питам вас о распореду, него вас питам које сте послове урадили 12.

Сведок Тизић Душан: Светло изнад кухиње сам поправљао.

Председник већа: Светло изнад кухиње. Шта то значи?

Сведок Тизић Душан: Како шта значи?

Председник већа: Па светло на плафону, на неонки.

Сведок Тизић Душан: Не. Ту је коси кров, и била је једна лампа овако постављена да се може видети тај део ту испод кухиње.

Председник већа: То је радна површина.

Сведок Тизић Душан: Да ли је радна површина, сад се не сећам, али тако нешто.

Председник већа: Молим?

Сведок Тизић Душан: Не сећам се да ли је радна површина, али мислим да је и радна површина ту.

Председник већа: Опишите нам тачно где је. О каквом се светлу ради. Ето то.

Сведок Тизић Душан: Како сам радио светло.

Председник већа: Не како сте радили. Је л`ви мене разумете, је л` не говорим довољно јасно? Кажете, поправљали сте светло. То ми је јасно. Кажите, не радите никакве водоинсталатерске послове, бавите се електриком. Питам вас. Сетите се, које сте светло поправљали. Кажете у кухињи. Е сад објасните: Може да буде шпорет, може да буде сијалица, може да буде прекидач, може да буде шуко. Ето то ми објасните?

Сведок Тизић Душан: Светло на косом плафону у кухињи.

Председник већа: Добро. И?

Сведок Тизић Душан: То сам растурио изгореле жице пошто је било овај.

Председник већа: Шта је фасунг изгорео?

Сведок Тизић Душан: Не фасунг, жице одгоре од температуре пошто је ту јако велика температура и онда кад има сенило од температуре изгори изолација и направи се кратак спој.

Председник већа: Кад кажете ради се то о косом крову, косом плафону. Је л` то плафон гипсани?

Сведок Тизић Душан: Ја мислим да је био од ламперије, али не сећам се више. Мислим да је била ламперија.

Председник већа: Јесте сигурни или?

Сведок Тизић Душан: Молим?

Председник већа: Јесте сигурни или не, од чега је био тај плафон?

Сведок Тизић Душан: Мислим да је била ламперија.

Председник већа: А каква је сијалица та била што кажете да су ...

Сведок Тизић Душан: Каква је била сијалица. Обична сијалица.

Председник већа: Обична сијалица. Да ли је имала неку заштиту?

Сведок Тизић Душан: Па имала је заштиту. Да није било заштите, не би дошло до грејања.

Председник већа: Молим.

Сведок Тизић Душан: Да није било заштите не би дошло до тог грејања. Разумете толико.

Председник већа: Је л' се сећате да је то био лустер, плафоњера, шта је то?

Сведок Тизић Душан: Нека плафоњера. Није био лустер.

Председник већа: Добро. Хвала. Ја немам више питања за овог сведока. Да ли неко од чланова већа има питања? Судија Радмила Дичић.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Реците нам. Кажете да сте остали око један сат тамо између 11 и 12?

Сведок Тизић Душан: До један сат. Ја тачно не знам, нисам мерио време.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Ви све време сте поправљали то тај сат?

Сведок Тизић Душан: Нисам баш све време. Значи колико сам се задржао могуће је да сам цео сат остао. Да сам толико остао колико ми је било потребно да поправим то. Је л' кад сам завршио ја сам отишао.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јесте појели, попили нешто?

Сведок Тизић Душан: Тај дан нисам.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: А претходни?

Сведок Тизић Душан: Како претходни. Ја сам долазио ту.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Ви кажете. Тај дан нисте.

Сведок Тизић Душан: Нисам тај дан. Тај дан нисам. Ја сам ту долазио како да кажем.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Шта оно рекосте да сте поправили конкретно?

Сведок Тизић Душан: Лампу.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Кажите ми шта је, где сте затекли Симовића кад сте га видели?

Сведок Тизић Душан: Симовић. Ја мислим да је изашао из купатила тада када сам ја радио. Ја нисам претурао по кући па сада да гледам даље где је он.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Како ми одговарате да сте претурали. Ја вас питам ...

Сведок Тизић Душан: Па нисам мислио да вас увредим.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Било је питање. Где сте га затекли?

Сведок Тизић Душан: Ја се извињавам, али ја сам радио свој посао. Ја сам ради оно што.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Значи рекли сте да сте га затекли да излаз из купатила.

Сведок Тизић Душан: Да.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: У чему је био обучен?

Сведок Тизић Душан: Ја мислим у тренерци. За боју не могу да вам кажем ништа.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Где сте га поново видели?

Сведок Тизић Душан: Поново.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: У стану.

Сведок Тизић Душан: Поново.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: У стану. Више га нисте видели уопште.

Сведок Тизић Душан: Не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јесте се поздравили кад сте отишли?

Сведок Тизић Душан: Само. довиђења, довиђења, ништа друго.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: А где је био тад кад вам је рекао довиђења?

Сведок Тизић Душан: Ја мислим у дневном простору, пошто је то спојено овако као да је кухиња овде а дневни простор је ту. Ту је био.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Шта је радио?

Сведок Тизић Душан: Нисам га гледао.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Кажите ми. У том кафићу ви кад сте дошли ушли у кућу, рекли да сте прошли поред кафића је л'?

Сведок Тизић Душан: Не, кроз кафић?

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Кроз кафић.

Сведок Тизић Душан: Кроз кафић.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: А вратили сте се?

Сведок Тизић Душан: Кроз двориште.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Значи, нисте могли да видите ...

Сведок Тизић Душан: Није. Није кер. Не.

Сведок Тизић Душан: Није кер био пуштен, чим је пуштен ја сам прошао.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Када сте прошли то кроз кафић, ко је све био у кафићу?

Сведок Тизић Душан: Не знам. Било је доста особа унутра.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Молим?

Сведок Тизић Душан: Било је доста мушких особа. Углавном мушки су били али.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Унутра.

Сведок Тизић Душан: Је ли има башту тај кафић?

Сведок Тизић Душан: Имао је и башту.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Је л' седео неко у башти?

Сведок Тизић Душан: Па не сећам се, право да вам кажем. Било је баш лепо сунчано тај дан је баш била...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Је л' знате неког Бајић Бранка?

Сведок Тизић Душан: Има много Бајић Бранка. Мислим да знам, то је Зоранин брат.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јесте њега видели тог дана?

Сведок Тизић Душан: Не сећам се. Тад га ја мислим нисам ни познавао.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: А ко је живео у тој кући?

Сведок Тизић Душан: У тој кући. Не знм. То, то је заједничка кућа. У тој кући има много станова, много Бајића. Шта ја знам.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: А које сте ви Бајиће знали?

Сведок Тизић Душан: Власнике кафића.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Како се зову?

Сведок Тизић Душан: Слободан и Гоца.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Молим?

Сведок Тизић Душан: Слободан и Гоца.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Је л' знате извесног Мишу Дудића или тако некако?

Сведок Тизић Душан: Не. Никад чуо.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Немам вишепитања.

Председник већа: Да ли заменик Специјалног тужиоца има питање? Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли му је плаћено то што је радио?

Сведок Тизић Душан: Па да вам кажем, да ми је плаћено, онда не би дуговао сад моментално држави милион и триста.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли сте се обратили неком да вам плати то?

Сведок Тизић Душан: Не. Зашто.

Заменик Специјалног тужиоца: На лицу места.

Сведок Тизић Душан: Да ли сте. Не разумем питање.

Председник већа: То што сте радили тамо, поправили светло.

Сведок Тизић Душан: Да ли ми је плаћено за посао.

Заменик Специјалног тужиоца: Што сте радили?

Сведок Тизић Душан: Јесте плаћено.

Заменик Специјалног тужиоца: Ко вам је платио?

Сведок Тизић Душан: Зорана.

Заменик Специјалног тужиоца: Колико вам је платила?

Сведок Тизић Душан: Не знам. То је.

Председник већа: Да ли пуномоћници оштећених имају питања. Адвокат Срђа Поповић. Изволите.

Адв. Срђа Поповић: Ја још нисам схватио шта сте ви радили тамо. Ви кажете поправљали сте лампу изгорела је жица. Опишите нам шта сте радили?

Сведок Тизић Душан: Не знам колико се разумете ви у електрику.

Адв. Срђа Поповић: Само ви ...

Председник већа: Окрените се према микрофону и одговарајте на питања.

Сведок Тизић Душан: Па једноставно скинуо сам прво.

Адв. Срђа Поповић: Скинули сте оно?

Сведок Тизић Душан: Заштиту јесте.

Адв. Срђа Поповић: И?

Сведок Тизић Душан: Па сам одврнуо сијалицу.

Адв. Срђа Поповић: Добро.

Сведок Тизић Душан: И онда сам отишао искључио осигурач.

Адв. Срђа Поповић: Добро.

Сведок Тизић Душан: И онда лепо жицу по жицу исекао.

Адв. Срђа Поповић: Какву жицу ...

Сведок Тизић Душан: Жицу. Па значи има две жице које улазе.

Адв. Срђа Поповић: Те две жице. Да.

Сведок Тизић Душан: Да. Је л` тако?

Адв. Срђа Поповић: Да.

Сведок Тизић Душан: Скратио жицу ново парче, или већ не сећам се шта сам урадио, изоловао. Знам да сам изоловао и да сам то вратио на место, заврнуо.

Адв. Срђа Поповић: Е кажите ми сад колико вама времена за то треба?

Сведок Тизић Душан: Колико треба времена.

Адв. Срђа Поповић: Да. Ја би то завршио за десет минута. Нисам електричар. Колико вам времена треба.

Сведок Тизић Душан: Ви сте онда експерт.

Адв. Срђа Поповић: Јесам.

Сведок Тизић Душан: Шта знам колико ми треба. Треба ми.

Адв. Срђа Поповић: Сат – два?

Сведок Тизић Душан: Не треба, не треба.

Адв. Срђа Поповић: Колико?

Сведок Тизић Душан: Па двадесетак минута.

Адв. Срђа Поповић: И ви сте казали, да сте. Нисте ни ским ништа разговарали, завршили сте посао и отишли. Значи нисте се задржали двадесет минута.

Сведок Тизић Душан: Ја нисам рекао. Нисам био крајње прецизна сат времена. Ја сам рекао да сам био у том интервалу од 11 до 12.

Адв. Срђа Поповић: Јесте се ви изненадили кад сте прочитали да је Александар Симовић осумњичен оптужен за убиство Премијера?

Сведок Тизић Душан: Страшно.

Адв. Срђа Поповић: И шта сте онда радили?

Сведок Тизић Душан: Шта сам радио. Не разумем шта сам требао да.

Адв. Срђа Поповић: Па знате да то није тачно пошто сте били с њим?

Сведок Тизић Душан: Шта сам требао да радим. Ништа нисам радио. Испричао сам комшији полицајцу пре пар година сам му испричао да сам га видео код њега.

Адв. Срђа Поповић: Ко је тај комшија полицајац?

Сведок Тизић Душан: Перовић.

Адв. Срђа Поповић: Како се зове тачно?

Сведок Тизић Душан: Боривоје Перовић.

Адв. Срђа Поповић: Где он ради?

Сведок Тизић Душан: Он је кућа преко пута Симовића друга.

Адв. Срђа Поповић: Зашто нисте се ви пријавили Тужилаштву да кажете да то није тачно, да невин човек седи у затвору.

Сведок Тизић Душан: Па је не знам која је ту моја обавеза и ја да могу...

Адв. Срђа Поповић: Не, не. Није у питању обавеза, него ви познајете човека од малена седи невин у затвору. Нисте ли осетили потребу...

Сведок Тизић Душан: Па ја не знам сада да вам кажем. Можете да питате комшију Перовића то кад сам му рекао.

Адв. Срђа Поповић: Ево питаћемо ми комшију Перовића.

Сведок Тизић Душан: Незнам све своје обавезе. Ја неznam. Ја многе стври сазнајем. Ја нисам правник, ја сам електричар.

Адв. Срђа Поповић: Ако нисте правник. Ви сте знали да сте били с њим. Тако ви кажете у доба кад је он оптужен да је учествовао у убиству. Зашто се нисте јавили било коме од надалежних овласти да то објасните, да човек кога знате од малена.

Сведок Тизић Душан: Ја само да вам кажем. Да вам кажем. Кад сам се враћао. Да вам причам. Кад сам се враћао са Ледина, повезао сам једног жандарма са ауто пута.

Адв. Срђа Поповић: То је друго.

Сведок Тизић Душан: Да вам испричам.

Адв. Срђа Поповић: Немојте то да ми причате. Ја вас питам. Ви сте отишли у Станицу милиције.

Сведок Тизић Душан: Па нисам, не знам те своје обавезе. Ја не знам да је то мени била обавеза да одем да пријавим.

Адв. Срђа Поповић: Не говоримо о обавези. Је л'нисте осећали потребу као човек.

Сведок Тизић Душан: Он није био ухапшен. Па шта ћу ја тамо. Не разумем.

Адв. Срђа Поповић: Па свеједно он је у бекству.

Сведок Тизић Душан: Не разумем.

Адв. Срђа Поповић: Како не, шта не разумете?

Сведок Тизић Душан: Што би ја сада ишао у полицију, зашто, шта.

Адв. Срђа Поповић: Па да објасните.

Сведок Тизић Душан: Ја не би дошао да ме он није пријавио.

Адв. Срђа Поповић: Да објасните да је човек невин.

Сведок Тизић Душан: Мислите да је мени фино што сам дошао овде са вама да причам.

Адв. Срђа Поповић: Па зашто сте сада дошли.

Сведок Тизић Душан: Па зто што сам морао.

Адв. Срђа Поповић: Зашто сте морали?

Сведок Тизић Душан: Како сад, зар не би опет сносио санкције као сведок.

Адв. Срђа Поповић: Па ћутали сте три године. Могли сте и даље да ћутите.

Сведок Тизић Душан: Нисам ћутао, причао сам.

Председник већа: Дошао је на позив суда, је л' тако?

Сведок Тизић Душан: Шта кажете?

Председник већа: Дошли сте на позив суда?

Сведок Тизић Душан: Нормално.

Председник већа: Да ли се неко од бранилаца јавља да постави питање овом сведоку?

Констатујем да се од бранилаца нико не јавља. Да ли се неко од оптужених јавља да постави питање сведоку?

Констатујем да се нико не јавља за реч. Ви сте сад можете.

Сведок Тизић Душан: Ја сам задњи.

Председник већа: Молим?

Сведок Тизић Душан: Шта сте рекли ја сам задњи.

Председник већа: Ви ћете сад отићи и сачекати док не завршимо са саслушањем сведока Зоране Бајић, па евентуално ако буде нека потреба да ваш исказ упоредимо или нешто. Сачекаћете тамо где сте до сада били. Ево вам лична карта.

Сведок Тизић Душан: Добро. Важи.

Председник већа: Хвала вам на исказу. Нека дође сведок Зорана Бајић.

Сведок Зорана Бајић: Добар дан.

Председник већа: Добар Дан. Ваше име и презиме?

Сведок Зорана Бајић: Зорана Симовић, овај.

Председник већа: Дајте ми личну карту? Име оца?

Сведок Зорана Бајић: Слободан.

Председник већа: Мајке?

Сведок Зорана Бајић: Гордана.

Председник већа: Дан месец и година рођења?

Сведок Зорана Бајић: 10.09.1976.

Председник већа: По занимању сте?

Сведок Зорана Бајић: Економиста за туризам.

Председник већа: Да ли сте негде запослени?

Сведок Зорана Бајић: Да. Имам приватну угоститељску радњу.

Председник већа: Кажите ми где се налази та радња?

Сведок Зорана Бајић: Првوماјска 98.

Председник већа: Од чега се издржавате?

Сведок Зорана Бајић: Од ресторана. У питању је ресторан.

Председник већа: Адреса вашег стана?

Сведок Зорана Бајић: Раде Кончара 1.

Председник већа: Лична карта број 0274978 издата 21.07.2003 године. Лични број 1009976715293. Ви знате да је овде у току кривични поступак против оптужених Милорада Улемека, Звездана Јовановића, против Александра и Милоша Симовића?

Сведок Зорана Бајић: Да.

Председник већа: Са ким сте ви у сродству?

Сведок Зорана Бајић: Са Александром Симовићем.

Председник већа: Ви сте њему супруга, је ли тако?

Сведок Зорана Бајић: Да, невенчана супруга.

Председник већа: Ја ћу вас. Како?

Сведок Зорана Бајић: Невенчана супруга. Ја сам овај 2003 године променила презиме да би се млађе дете презивало као и старији брат.

Председник већа: Значи ви нисте венчани.

Сведок Зорана Бајић: Не, не. Нисмо венчани.

Председник већа: Него је ово Симовић промењено у управном поступку.

Сведок Зорана Бајић: Да, да, промењено 2003 године.

Председник већа: Како?

Сведок Зорана Бајић: 2003 године.

Председник већа: Јесте ту спровели нормалну процедуру?

Сведок Зорана Бајић: Да, да, нормално, да, да.

Председник већа: Пред управним органом.

Сведок Зорана Бајић: Да, да.

Председник већа: Добро. А зашто сте узели баш Симовић презиме?

Сведок Зорана Бајић: Па зато што се старије дете презива Симовић, да би се и млађи син презивао као старији.

Председник већа: Кад је рођено то млађе дете?

Сведок Зорана Бајић: 2003.

Председник већа: Можете ли датум да нам кажете?

Сведок Зорана Бајић: Да, да, 11.07.2003.

Председник већа: Је ли тада није била постојала могућност признавања очинства од стране оца?

Сведок Зорана Бајић: Не, не, зато што овај није био присутан Александар и.

Председник већа: Ја ћу вас у смислу одредби члана 98 ЗКП упозорити поучити да се ослобођени од дужности и сведочења, зато што сте брачни друг оптуженог Александра Симовића. Да ли ћете да користите то своје право? Ви сте ванбрачна супруга, али изједначена је брачна и ванбрачна заједница.

Сведок Зорана Бајић: Да. ја би користила то право.

Председник већа: Молим?

Сведок Зорана Бајић: Да, да. користила би то своје право.

Председник већа: Не желите да сведочите?

Сведок Зорана Бајић: Не, не. Не желим.

Председник већа: Па реците гласно. Не чујем вас.

Сведок Зорана Бајић: Не, не. не желим. Искористила би своје законско право и не би сведочила.

Председник већа: Добро. Хвала. Ево ваша лична карта. Отпушта се сведок Симовић Зорана. Можете да идете. Може да иде и саслушани сведок Тизић Душан, а нека уђе у судницу сведок Јелић Мирјана. Да ли има примедби на исказ саслушаног сведока Тизића.

Заменик Специјалног тужиоца: На целокупан исказ као неистинит.

Председник већа: Да ли има неко још нешто друго да примети у односу на исказ овог сведока.

Констатујемо да осим заменика Специјалног тужиоца нико се не јавља за реч да стави примедбу на исказ сведока Тизића.

Председник већа: Јелић Мирјана је ли тако?

Сведок Јелић Мирјана: Да.

Председник већа: Дајте ми личну карту ако имате. Добро. Тамо станите за говорницу. Мирјана Јелић, име оца?

Сведок Јелић Мирјана: Радомир.

Председник већа: Дан месец и година вашег рођења?

Сведок Јелић Мирјана: 2.01.1958.

Председник већа: Место рођења?

Сведок Јелић Мирјана: Ниш.

Председник већа: По занимању сте?

Сведок Јелић Мирјана: Роштиљџија.

Председник већа: Где радите?

Сведок Јелић Мирјана: БУМ 016, Првомајска 104-ц.

Председник већа: Како?

Сведок Јелић Мирјана: БУМ 016.

Председник већа: Шта то значи?

Сведок Јелић Мирјана: Тако се зове роштиљница.

Председник већа: Роштиљница. Чије је то?

Сведок Јелић Мирјана: То је Манасијевић Небојше.

Председник већа: Одакле је он?

Сведок Јелић Мирјана: Из Лесковца

Председник већа: Добро. Кажите ми адресу вашег стана?

Сведок Јелић Мирјана: Нисам вас чула.

Председник већа: Адресу стана.

Сведок Јелић Мирјана: Ауто пут за Загреб број 30, Земун.

Председник већа: Јесте ли у сродству са неким од оптужених?

Сведок Јелић Мирјана: Јесам ли?

Председник већа: Јесте ли у неким родбинским односима са неким од оптужених, а овде се води поступак против Улемек Милорада, Звездана Јовановића, Александра и Милоша Симовића.

Сведок Јелић Мирјана: Александру и Милошу Симовићу је мој покојни муж ујак.

Председник већа: Ујак?

Сведок Јелић Мирјана: Да.

Председник већа: Ви сте њима ујна?

Сведок Јелић Мирјана: Да.

Председник већа: Добро. Да ли желите да сведочите у овом поступку против Александра Симовића?

Сведок Јелић Мирјана: Да.

Председник већа: Желите да сведочите?

Сведок Јелић Мирјана: Да.

Председник већа: Добро. Ви сте на основу чл. 98 ЗКП-а ослобођени дужности сведочења, на основу става 1 тачке 2 овог Закона. Изјаснили сте се да желите да сведочите?

Сведок Јелић Мирјана: Да.

Председник већа: Значи Закон вам даје могућност да не сведочите. Пошто сте се изјаснили да желите да сведочите ја сам дужна да вас као сведока упозорим и опоменем да сте дужни говорити истину, да не смете ништа прећутати, да давање лажног исказа представља кривично дело, да нисте дужни да одговарате на питања којима би вероватно изложили себе или блиска лица кривичном гоњењу, материјалног штети или тешкој срамоти као и да сте дужни да суду пријавите сваку адресу пребивалишта и боравишта. Да ли сте разумели упозорење?

Сведок Јелић Мирјана: Јесам.

Председник већа: Поред тога позваћу вас да положите заклетву, а текст заклетве гласи: «Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати». Уколико сте сагласни са текстом заклетве ви реците «да», уколико нисте сагласни ви реците «не»?

Сведок Јелић Мирјана: Да.

Председник већа: Добро. Пошто сте рекли да сте ујна Александру и Милошу Симовићу, ви ћете нама да кажете, пошто вас је помињао Александар Симовић у својој одбрани, где сте се ви налазили 12. марта 2003. године, по чему памтите тај датум и да ли сте видели некога од оптужених Симовића, Александра и Милоша, а ако јесте где у чијем друштву, да ли сте нешто разговарали и шта се све то дешавало. Изволите?

Сведок Јелић Мирјана: Ја сам радила у ђевабџиници «Баја» од 22.01.1997. године радила сам у ђевабџиници «Баја», Бајић Зорана ми је била овај...

Председник већа: А, где се налазила та ђевабџиница?

Сведок Јелић Мирјана: Исто Првомајска бр. 98 у Земуну, ђевабџиница «Баја».

Председник већа: Чије је то било?

Сведок Јелић Мирјана: То је Бајић Гордане, Бајић Слободана, а водило се и на Зорану, Бајић Зорану.

Председник већа: На Бајић Зорану, која је невенчана супруга Александра Симовића?

Сведок Јелић Мирјана: Александра Симовића, да. Ја сам од 22.01.1997. године радила код њих. Е, сада по чему познајем то, радила сам пре подне 2003. године и зато што је било на телевизији објављено, али пре тога ја сам са ...

Председник већа: Шта је било објављено?

Сведок Јелић Мирјана: Да је око 12,30 – 12,45 часова, да је премијер Ђинђић, био је прво повређен. Ја сам тада радила 12.03. пре подне, значи по томе ми је познато. Имали смо телевизор у ђевабџиници

и обично је, од 09,00 часова радим, значи док заложим роштиљ, све негде око 10,00 часова почињем са радом, што значи после 11,00 часова, мени је овај, Зорана дошла и поручила је да за Ацу, као и обично ништа није необично да једе или сендвич једе или месо или било шта и замолила ме, ако будем имала времена за једно 10 минута да однесем горе. У међувремену мало су долазили гости. Мало касније био је дошао и Вук, Никола, мислим ја момке неке и не знам по имену, али по виђењу.

Председник већа: Ко су ти Вук, када их помињете, ко је то?

Сведок Јелић Мирјана: Зоран Вукојевић, њега знам.

Председник већа: А, Никола?

Сведок Јелић Мирјана: Никола Бајић.

Председник већа: Добро.

Сведок Јелић Мирјана: Е, онда сам ја само отрчала до горе на степенице и однела Аци да једе. Отворио је врата и мало сам се нашалила, реко сви домаћини спремају ручак, а ви ме терате ја да вам доносим као старија жена и он се само насмејао и ја сам се вратила доле да њих услужим. Знам да су пили кока колу, били су још неки момци. У међувремену је дошао овај човек из како се зове, из Швајцарске, Миша, њему сам обично спремала да једе, он је са Бранком Бајићем пријатељ. Ту је био и Боба, мој газда. Сви смо били некако ту на окупу. Ја сам служила, нека деца су исто јела. Ја сам све њих служила док на крају нису биле после тога вести и онда Бајић ме позвао и рекао Микице да ли си чула, шта сам чула, каже овај пуцали у Премијера. Ко пуцо у Премијера, каже не знам. И ја овај, они су момци Бајић и Вук и Бранко, сви су били ту, онда су испред напоље изашли испред ћевабџинице, нешто су причали. Између осталог, док пре тога, док се то није десило и наишао је овај, ја како се зове, Душан Тизић, њега знам као електричара, познајем га као комшију и он је само у пролазу рекао здраво и отишао горе, пошто нису смели, имали смо једног кера, па нисмо смели на главна врата да улазимо. Када се све то десило и ти момци што су јели и сви мислим отишли су испред радње су били. Нешто су причали, договарали су. После свега тога био је тајак, свако је отишао негде на неку страну, ја сам се вратила унутра и Миша је завршио са јелом, отишао је и он са Бранком, значи сви су отишли негде. Ја сам остала сама са Бајићем, тако да ето, то је све што знам.

Председник већа: А, кажете дошла је Зорана да вас замоли да припремите доручак за Ацу?

Сведок Јелић Мирјана: Па да, доручак, какав доручак после 11,00.

Председник већа: А, колико њој треба да пређе тај пут од свог стана, до те ваше роштиљнице?

Сведок Јелић Мирјана: Шта јој треба да сиђе степеницама и да уђе овамо. Није то први пут, него више пута ме тако замоли.

Председник већа: А, је ли је она вама у то време газдарица или не?

Сведок Јелић Мирјана: Шта ми је била?

Председник већа: Је ли она вама била газдарица тада или не?

Сведок Јелић Мирјана: Па одувек се водила радња. Мислим испрва се водила на Бобу, па после на Зорану.

Председник већа: А, кога сте ви ту доживљавали као газду. Тог Бобу, то мислите на Слободана Бајића?

Сведок Јелић Мирјана: Да, оца.

Председник већа: Да ли је он био газда или је Зорана била газда?

Сведок Јелић Мирјана: Цела фамилија су газде, где год да радите.

Председник већа: И Гордана и Слободан и Зорана?

Сведок Јелић Мирјана: Сви, где год да радите.

Председник већа: И када вам је рекла Зорана да треба да однесете доручак, овај Аци Симовићу?

Сведок Јелић Мирјана: Да.

Председник већа: Да ли се она вратила у стан или је негде продужила даље?

Сведок Јелић Мирјана: Попела се горе.

Председник већа: Молим?

Сведок Јелић Мирјана: Попела се степеницама горе исто у стан.

Председник већа: И ко је вама отворио врата?

Сведок Јелић Мирјана: Аца ми је отворио врата. И онда сам се нашалила са њим.

Председник већа: Да ли морате да звоните да уђете у стан?

Сведок Јелић Мирјана: Не, него куцнем.

Председник већа: Аха. Можете ли да нам опишете како је Аца био обучен у време када сте ви донели тај доручак?

Сведок Јелић Мирјана: Знам да обично носи тренерке, обично доњи део црне тренерке.

Председник већа: Не обично, немојте обично да ми причате, него тог дана да ли се сећате како је био обучен?

Сведок Јелић Мирјана: Не могу прецизно да кажем шта је, знам да је тренерку носио изјутра када устане. Е, сада конкретно.

Председник већа: А, где је била Зорана, тада када вам је он отворио врата?

Сведок Јелић Мирјана: Тамо вероватно унутра, у купатилу, негде откуд знам.

Председник већа: Да ли сте је видели уопште?

Сведок Јелић Мирјана: Како је нисам видела.

Председник већа: Па, јесте када је дошла да наручи, него да ли сте је видели када је Аца отворио врата, то вас питам?

Сведок Јелић Мирјана: Ма тамо је била са дететом, поред оне, како имају тросед горе у соби и са дететом, Андрији је нешто давала док је Аца отворио. Она му је рекла вероватно да сам ја, јер ја сам покуцала на врата и вичем ево носим да једеш Ацо и онда је он наишао и ја сам рекла овако домаћини, уместо да спремите сами ручак, терате старију жену да вам доноси. Ништа озбиљно нисам. То вече сам видела на

потерници да је мој Аца и Милош. Мислим, само сам се питала, свима сам, значи са којима год сам причала, орјентационално време овај са ким год сам причала ја сам рекла да је немогуће да једна особа буде на два места. Нико није хтео да ме саслуша.

Председник већа: Ко ме сте то причали?

Сведок Јелић Мирјана: Значи сви, конкретно, не конкретно који смо били, ево види како сада ово, Аца на потерници, а био тамо, не знам временски које је је одређено време било и тако нешто.

Председник већа: Па што не одосте у полицију да то кажете?

Сведок Јелић Мирјана: У полицију, па рекла сам милицији нико ме не слуша.

Председник већа: Ко ме сте рекли?

Сведок Јелић Мирјана: Све милиције које су биле у рацији, који су ишли, ја сам рекла.

Председник већа: Где у рацији, код вас ту?

Сведок Јелић Мирјана: Да у Ђевабџиници. Нон-стоп је била рација, нон-стоп су долазили.

Председник већа: То одмах после атентата или?

Сведок Јелић Мирјана: Одмах је било 15,00-16,00 часова, ја у 16,30 часова сам изашла из радње. Ја сам рекла како, не тада нисам ни знала, него када сам дошла кући, ја сам видела њихове слике, е онда је после опет била милиција, инспектори, мислим, упоређивали нормално документа и шта ја знам. Ја сам рекла, само ми једно није јасно, како једна особа може да буде на два места.

Председник већа: Добро. Јесу ли вас они питали шта то значи?

Сведок Јелић Мирјана: Не. Само су овако слегли томе.

Председник већа: А, што ви не одосте тамо негде у полицију земунску?

Сведок Јелић Мирјана: А, где да одем када ми нигде нема Аце и Милоша, где да одем. Деце ми нигде нема. Од тог 12-ог нисам уопште више видела Ацу.

Председник већа: Добро. Знали сте да није у затвору, па да му помогнете да не мора да се склања?

Сведок Јелић Мирјана: Како да помогнем, где да га нађем.

Председник већа: Не њега да нађете, него да кажете полицији да је он био у кући, да нема везе са тим?

Сведок Јелић Мирјана: Да одем у полицију, па рекла сам оном милиционеру, зашто је само слегао раменима.

Председник већа: А, знате ли ко је тај милиционер?

Сведок Јелић Мирјана: Не знам. Много су долазили, долазили су многи.

Председник већа: Којег дана у односу на атентат је тај милиционер коме сте ви то рекли?

Сведок Јелић Мирјана: То је било одмах, то је било све пар дана, нон-стоп су долазили. Значи да ли је било одмах сутрадан или исто сам рекла...

Председник већа: Јесте ли само том једном рекли или свима осталима који су долазили?

Сведок Јелић Мирјана: Не. На пример овако како је ћевабџиница значи ја сам рекла, само овако сам се окренула, он је стајао, један обично стоји код врата са оним аутоматом. Ја сам се само окренула и рекла сам. Није ми јасно да једна особа буде на два места, али реко ово је већ...

Председник већа: И он шта каже?

Сведок Јелић Мирјана: Е, овако су само слегли раменима. Тај човек је само слегао раменима, милиционер.

Председник већа: А, неком другом од тих који су долазили у рацију, нешто слично говорили?

Сведок Јелић Мирјана: Ништа више нисам друго причала, а већ деца нису била ту. Не знам коме да кажем. Коме да кажем? Не знам, све је запетљано, тако да, нико ме не би ни слушао.

Председник већа: Нисте осећали потребу можда анонимно да напишете полицији писмо да знате да је...

Сведок Јелић Мирјана: Осећала сам прогањало ме је, али, не знам у томе нисам сналажљива, али сам осећала потребу некако да дођем до нечега.

Председник већа: Је ли то било уобичајено да се та лица Зоран Вукојевић, Никола Бајић, нађу тако пре подне у тој роштиљници?

Сведок Јелић Мирјана: Ти момци, Никола Бајић је ту становао, ако рачунате јутро 13,00 – 14,00 часова.

Председник већа: Ви кажете да сте почели у 10,00 часова, то је било у 11,00 часова?

Сведок Јелић Мирјана: Не, не. Мислим уопште кажете уобичајено. Није ...

Председник већа: Сачекајте. Да ли сте ви њих видели у 13,00 – 14,00 часова или између 11,00 – 12,00 часова, када сте их видели?

Сведок Јелић Мирјана: Па били су ту када је било на вестима.

Председник већа: Када је било на вестима?

Сведок Јелић Мирјана: Да.

Председник већа: Да је убијен Премијер?

Сведок Јелић Мирјана: Да. Да је рањен.

Председник већа: А, јесте их видели пре вести?

Сведок Јелић Мирјана: Па били су ту, седели су, рекла сам вам, пили су кока колу, ништа друго нису пили.

Председник већа: Колико пре вести, колико пре сте ви њих видели?

Сведок Јелић Мирјана: Кажем вам орјентационо сам вам рекла. У 09,00 отварам, у 10,00 часова док заложим роштиљ, значи да је било вероватно после 11,00 часова или можда пре 11,00 часова, не могу тачно и конкретно.

Председник већа: Не питам вас ја тачно, него ме интересује када помињете атентат па кажете било је пре вести?

Сведок Јелић Мирјана: Пре вести, јер када су биле вести...

Председник већа: Вести које објављују да је убијен Премијер?

Сведок Јелић Мирјана: Које објављују за Премијера, они су пили кока колу, сви су устали и отишли испред напоље, шетали тамо, овамо и сви су се погубили одједном.

Председник већа: Кажите ми овај да ли је било гостију који су седели напољу у башти испред роштиљнице?

Сведок Јелић Мирјана: Било је можда 3-4 гостију, није више.

Председник већа: Да ли њих познајете?

Сведок Јелић Мирјана: То су били неки момци који су јели успут. Не знам конкретно ко је. Стварно не знам.

Председник већа: А, колико се ви дуго бавите тим, да кажем да будете роштиљџија?

Сведок Јелић Мирјана: Од 1979. године.

Председник већа: Од?

Сведок Јелић Мирјана: 1979. године.

Председник већа: Од 1979. године?

Сведок Јелић Мирјана: Да.

Председник већа: А, од 1997. године радите у овој роштиљници код Бајића?

Сведок Јелић Мирјана: Да.

Председник већа: Што сте престали после да радите ту?

Сведок Јелић Мирјана: Престала сам да радим зато што се реновирало 2006. године, до 2006. године сам радила и онда сам престала. Реновирало се па је онда било мало затворено и онда сам ја нашла други посао, нисам могла без посла и ето то.

Председник већа: Иначе у каквим односима сте ви били са Александром и Милошем Симовићем, пошто сте били ујна, да ли сте у добрим односима?

Сведок Јелић Мирјана: Па, нормално, дружили смо се виђали, ишли једни код других, како да вам кажем, нормалан један однос.

Председник већа: По чему још памтите тај 12. март, тај догађај испред те роштиљнице, тај одлазак да носите храну?

Сведок Јелић Мирјана: Само по овоме што сам вам рекла, јер ја нон-стоп сам Аци горе носила храну или они силазили доле, значи то није никаква новина. Ништа није. Једино памтим по томе што је било на телевизији и што јер момци су сви долазили исто ту, значи уопште није да сам конкретно за Вука или Николу Бајића, конкретно да сам мислила.

Председник већа: А, кажете видели сте овога мајстора Тизића?

Сведок Јелић Мирјана: Он је само у пролазу, то је када сам сишла одозго, када сам се вратила одозго, онда сам послужила неке момке и онда сам се вратила пошто ту има овако један шанк где ја радим, овако сам се вратила, Тизић је рекао не могу да уђем, тамо је кер, могу само ту да прођем. Само прођи.

Председник већа: И отишао?

Сведок Јелић Мирјана: Горе на спрат. Да.

Председник већа: И колико се задржао знате ли то, он тамо горе?

Сведок Јелић Мирјана: Е, то не знам. Стварно нисам после ишла, рекла сам вам...

Председник већа: А, јесте ли га видели приликом напуштања те куће, да ли је прошао опет кроз тај ваш?

Сведок Јелић Мирјана: На исто место је прошао.

Председник већа: Колико је то од прилике било од момента од уласка до изласка?

Сведок Јелић Мирјана: Не могу тачно да кажем. Не знам. Још нису вести објављене.

Председник већа: Шта, да ли је било пре вести или после вести?

Сведок Јелић Мирјана: Не, не још нису вести биле објављене, јер само та група што су јели и ми, њих троје, четворо у башти смо били, баш затечени ту, када је то јављено.

Председник већа: Хвала. Ја немам питања. Да ли неко од чланова већа има питања? Судија Радмила Дичић има питања?

Члан већа-судија Р. Драгичевић-Дичић: Само ми није јасно, рекли сте када сте однели горе, па после сте видели овог Душана, шта када сте однели горе?

Сведок Јелић Мирјана: Када сам однела горе да једе.

Члан већа-судија Р. Драгичевић-Дичић: Ко?

Сведок Јелић Мирјана: Аца.

Члан већа-судија Р. Драгичевић-Дичић: Ту лепињу је ли?

Сведок Јелић Мирјана: Да.

Члан већа-судија Р. Драгичевић-Дичић: Шта сте му однели?

Сведок Јелић Мирјана: Један дан је јео лепињу са кајмаком, један дан лепињу са батаком, уопште не знам, не могу конкретно, знам да сам однела му да једе.

Члан већа-судија Р. Драгичевић-Дичић: И када сте видели Душана кажете, да иде код њих или?

Сведок Јелић Мирјана: Када сам се вратила одоздо и прошла, послужила сам значи још њих двојицу. У том моменту како излазим из сале, наилази Душан на врата?

Члан већа-судија Р. Драгичевић-Дичић: Да иде код њих?

Сведок Јелић Мирјана: Да иде. Кажем морам да прођем ту због кера и овако је прошао поред нас, јер одмах иза нас има врата и ушао је горе. Међутим, после се вратио још нису биле вести и изашао само каже здраво.

Члан већа-судија Р.Драгичевић-Дичић: Је ли вам рекао нешто Душан, да ли вам је рекао шта је радио?

Сведок Јелић Мирјана: Ништа.

Члан већа-судија Р.Драгичевић-Дичић: Кажите ми Александар Симовић да ли он сваки дан ту долази, када сте га пре тог 12.марта видели?

Сведок Јелић Мирјана: Нон-стоп сам га ту виђала. Свако јутро ту дође, са женом је ту.

Члан већа-судија Р.Драгичевић-Дичић: Ту је живео?

Сведок Јелић Мирјана: Да. Сваки пут мислим кажем вам или сиђе доле да једе или одем ја горе и то није битно уопште.

Члан већа-судија Р.Драгичевић-Дичић: Овај ресторан у Првوماјској, рекао је Александар Симовић да и она има неки ресторан је ли то исти ресторан у Првوماјској?

Сведок Јелић Мирјана: То је тај.

Члан већа-судија Р.Драгичевић-Дичић: Сада што радите?

Сведок Јелић Мирјана: Да.

Члан већа-судија Р.Драгичевић-Дичић: То је ресторан који води Александар Симовић?

Сведок Јелић Мирјана: Не. Александар Симовић, Зорана.

Члан већа-судија Р.Драгичевић-Дичић: Зорана извините?

Сведок Јелић Мирјана: Да.

Члан већа-судија Р.Драгичевић-Дичић: Тај сада у Земуну?

Сведок Јелић Мирјана: Да у Првوماјској.

Члан већа-судија Р.Драгичевић-Дичић: Од 2006. године ту радите?

Сведок Јелић Мирјана: Не. Ја ту не радим сада.

Члан већа-судија Р.Драгичевић-Дичић: Него?

Сведок Јелић Мирјана: Ја сада радим у сасвим другом.

Члан већа-судија Р.Драгичевић-Дичић: А, то је у истој улици нисам разумела?

Сведок Јелић Мирјана: У истој улици 6 бројева је разлика 98, а ја сам 104 Ц.

Члан већа-судија Р.Драгичевић-Дичић: Добро. То је све. Хвала.

Председник већа: Да ли заменик Специјалног тужиоца има питања за сведока?

Заменик Специјалног тужиоца: Сведок је изјавила да је једном милиционеру саопштила да не може човек на два места да буде, тако сте рекли?

Сведок Јелић Мирјана: Да.

Заменик Специјалног тужиоца: Коме сте још испричали, ако сте испричали од овлашћених лица?

Сведок Јелић Мирјана: Од овлашћених ником, да ли сте ме саслушали?

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли сте испричали родитељима Ациним?

Сведок Јелић Мирјана: Ја сам рекла, међутим, деца више нису била ту, ја нисам знала где да идем даље.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли сте испричали њиховим родитељима?

Сведок Јелић Мирјана: Јесам.

Заменик Специјалног тужиоца: Јесте. Када у односу на то?

Сведок Јелић Мирјана: Па не могу, однела сам Аци...

Заменик Специјалног тужиоца: Када?

Сведок Јелић Мирјана: Не могу да се сетим сада када, да ли два дана, или три дана у оном општем хаосу, милиција нон-стоп.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли сте још који пут говорили његовим родитељима, то што сте сада испричали?

Сведок Јелић Мирјана: Јесам. И сумњам да је негде био.

Заменик Специјалног тужиоца: Колико сте пута укупно његовим родитељима...

Сведок Јелић Мирјана: Не нон-стоп, али сигурно чекала сам да ме неки Закон позове, ништа друго, да испричам, ево овако јавно.

Заменик Специјалног тужиоца: Његовим родитељима колико сте пута испричали?

Сведок Јелић Мирјана: Колико два пута сам рекла, нисам више.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли су његови родитељи захтевали да ви то некоме кажете?

Сведок Јелић Мирјана: Не. Није размишљао вероватно о томе. Не знам.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли знате да је Аца Симовић од почетка имао своје адвокате?

Сведок Јелић Мирјана: Па вероватно. Не знам конкретно.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је тражио неко од вас да то кажете адвокату који га брани?

Сведок Јелић Мирјана: Нико није ништа мени рекао, најбоље је да ћутим и ја сам ћутала.

Председник већа: Да ли пуномоћници оштећених имају питања? Немају питања. Да ли одбрана има питања? Изволите колега.

Адв.НН: Ви сте рекли да сте Симовићу око 12,00 часова однели тај оброк, је ли тако?

Сведок Јелић Мирјана: Да ли је 11,45 часова, да ли је 12,00 часова, значи после 11,00 часова, сигурно сам однела.

Адв.НН: 12,00 часова, добро. Након тога сте се вратили горе где сте се нешто задржали, вратили доле, прошло је извесно време, после кога сте видели Тизића, Душана, како одлази горе по позиву?

Сведок Јелић Мирјана: Да.

Адв.НН: Питање је управо то, јер је Душан Тизић рекао да је био у периоду између 11,00 и 12,00 часова.

Сведок Јелић Мирјана: Да ли чујете шта сам рекла. Значи између 11,00 и 12,00 часова, а конкретно да вам кажем...

Адв.НН: Рекли сте 12,00 часова?

Сведок Јелић Мирјана: Нисам тачно рекла 12,00 часова, тачно 12,00 часова, сигурно нисам рекла, ево стојим иза тога.

Председник већа: Немојте тако. Постоји нешто друго што може бити питања за сведока, а у односу на Тизић Душана није конкретно рекла време, рекла је да је Тизић Душан прошао после вашег повратка, је ли тако?

Сведок Јелић Мирјана: Да.

Председник већа: И да сте куцали на врата код Аце Симовића и да вам је он отворио?

Сведок Јелић Мирјана: Да. Нисам 12,00 часова сигурно рекла.

Председник већа: Можете ли да нам кажете када сте видели Николу Бајића и Вукојевића, да ли су они седели заједно за столом и какав је био распоред и колико је то било столова?

Сведок Јелић Мирјана: Сада ћу вам рећи све. Како да вам објасним, овако један сто је био до телевизора, па је био други сто, е за овим столом су седели Зоран, Никола и још нека два момка непозната.

Председник већа: Добро.

Сведок Јелић Мирјана: Па је онда био слободан сто, па је онда у углу за столом седео Миша и јео ту гурманску плескавицу, Миша који је пријатељ из Швајцарске, крупан један човек и Бранко. Њих двојица су седели. Бранко је пио, а Миша је јео, ја то могу да вам кажем. Тачно распоред, знам све.

Председник већа: Да ли је неко од њих знао да ви идете горе да носите Аци доручак?

Сведок Јелић Мирјана: Ја кажем Боби, овом газда Бајићу. Боба одох само горе да однесем ово.

Председник већа: Је ли то чуо још неко?

Сведок Јелић Мирјана: Да ли су други људи чули не знам.

Председник већа: Питања има члан већа-судија Милимир Лукић, изволите.

Члан већа-судија М.Лукић: Да ли можете да се сетите када је дошао електричар Душан Тизић, да ли је Зоран Вукојевић био у просторији тој или не?

Сведок Јелић Мирјана: Када је прошао?

Члан већа-судија М.Лукић: Када је прошао да? Значи када је отишао горе у стан?

Сведок Јелић Мирјана: Само мало. Када се вратио знам да је био, а када је отишао.

Члан већа-судија М.Лукић: Оно чега можете да се сетите, оно што не можете...

Сведок Јелић Мирјана: Не могу конкретно да се сетим. Када се враћао већ је био ту.

Члан већа-судија М.Лукић: Мислим и на Николу и на Зорана?

Сведок Јелић Мирјана: И на Николу и на Зорана и на ових пар момака, не познајем, не знам.

Члан већа-судија М.Лукић: Добро. Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Да ли неко од одбране жели да постави питања сведоку? Констатујем да не. Да ли неко од оптужених жели да постави питања сведоку? Констатујем да нико не тражи речи да постави питања сведоку. Вама хвала. Да ли тражите надокану за данашњи приступ у суд?

Сведок Јелић Мирјана: Не.

Председник већа: Добро. Отпушта се сведок Мирјана Јелић, ево ваша лична карта. Хвала. Можете да идете.

Сведок Јелић Мирјана: Хвала и вама.

Председник већа: Да ли неко има да примети нешто на исказ сведока Мирјане Јелић?

Заменик Специјалног тужиоца и пуномоћници оштећених немају ништа да примете.

Да ли одбрана има нешто да примети на исказ сведока? Констатујем да нема.

Да ли се од оптужених неко јавља за реч да примети нешто на исказ сведока? Констатујем да се нико не јавља за реч.

Позивам Симовић Александра да приступи за говорницу?

Овако Симовићу, пошто постоје неке, слушали сте данас саслушане сведоке Јелић Мирјану, можете ли да нам објасните уколико желите да то објасните, када сте дали своју одбрану на страни 7 транскрипта, ви сте рекли одлазим у собу да пресвучем доњи део гардеробе, облачим фармерице чини ми се, док сам облачио чујем глас поново инсталатера само што овог пута препознајем глас. Излазим да му се јавим, рекао сам му довиђења или већ здраво. Он ме поздравио са здраво. Он одлази. Ја сам ту, претходно ми је жена наручила од особља, доле од Микице, особа која ради у ћевабџиници «Кајмак», она ми долази, значи то је било после када је отишао тај мајстор. После 5-10 минута, долази, звони ми на врата. Ја преузимам ово и јавио сам се са

ћао. Слушали сте данас сведокињу. Сведокиња је објаснила да је овај инсталатер дошао након њеног доласка, значи да је услужила још два госта, па је тек он прошао и отишао горе. Можете ли да објасните ову разлику у том исказу, да ли сте ви то добро запамтили шта је било. Да ли желите да то нешто исправите?

Опт. Симовић Александар: Мислите на исказ сведока Мирјане?

Председник већа: Да, да.

Опт. Симовић Александар: Па она је дошла горе и донела ми...

Председник већа: То није спорно, то смо чули и од ње, али је спорно време доласка овог мајстора. Ви сте рекли да је мајстор одлазио, отишао, па да је она тек после дошла, а она данас прича да се она вратила доле, да је услужила два госта, па тек да је дошао Тизић Душан?

Опт. Симовић Александар: Ја вас уопште не разумем.

Председник већа: Време доласка мајстора, не поклапа се у вашој одбрани и у исказу сведока Јелић Мирјане. Она каже да је мајстор дошао тек пошто је она већ вама предала доручак, вратила се и услужила два госта, па је мајстор дошао?

Опт. Симовић Александар: Ја то нисам приметио.

Председник већа: Нисте приметили? Добро. А, када сте давали одбрану рекли сте испод је башта, ћевабџиница, сада ресторан и видим неке људе. Погледао сам мало боље и примећујем да испред, значи испред те роштиљнице седе Бајић Никола, Бајић Бранко, Миша, сада не знам тачно презиме. Миша Зузић који је иначе из Швајцарске и видео сам и Зорана Вукојевића итд. Значи ви кажете да су они били у башти, а данас сведокиња каже да су били унутра у простору ове роштиљнице. Је ли ту нешто?

Опт. Симовић Александар: Мирјана није уопште рекла да су били унутра, већ у оквиру баште.

Председник већа: Да ли је телевизор био напољу у башти, можда се нисмо разумели?

Опт. Симовић Александар: Немојте ме исправљати...

Председник већа: Само мало подигните тај микрофон, не чујем вас.

Опт. Симовић Александар: Ти људи су били у башти, а данас госпођа Мирјана није уопште рекла да су били унутра, већ у башти, колико сам ја чуо.

Председник већа: Не, не. Она је описивала знате да је питала колегиница Дичић око распореда тих столова?

Опт. Симовић Александар: Столови су у башти.

Председник већа: И тај телевизор је у башти?

Опт. Симовић Александар: Тако је и телевизор је у башти. Телевизор има и у башти и у објекту.

Председник већа: Добро. Ми тако нисмо разумели сведока, али видећемо, ако буде у транскрипту, тај део. Добро. Можете да се вратите. Довиђења.

За данас смо завршили ово што смо планирали.

Председник већа доноси:

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес.

Наставак је:

16. јануара 2007. године.

Добили сте оно да ћемо саслушавати Крсмановић Драгослава, Вулић Зорана и Петраковић Мићу.

Значи наставак главног претреса 16.01.2007. године у 09,30 часова.

Записничар,

Председник већа-судија,

OK 0171